Rowena Dawn

Roman de dragoste

Bărbatul Aproape Perfect

Rowena Dawn
Roman de dragoste
Bărbatul
Aproape Perfect

Rowena Dawn
Roman de dragoste
Bărbatul
Aproape Perfect

BĂRBATUL APROAPE PERFECT

ROWENA DAWN

SCARLET LEAF

2020

© 2020 de Rowena Dawn

Toate drepturile sunt rezervate. Nici o parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, salvată într-un sistem de stocare sau transmisă sub nici o formă fără permisiunea scrisă a editorului, cu excepția situației în care un recenzor citează unele pasaje scurte într-o recenzie pentru a fi publicată într-un ziar, revistă sau jurnal.

Toate personajele din această carte sunt fictive, iar orice asemănare cu persoane reale, în viață sau decedate, este o simplă coincidență.

Scarlet Leaf a permis ca acest roman să rămână exact așa cum a intenționat autorul.

PUBLICAT DE SCARLET LEAF

TORONTO, CANADA

Pentru informații adresați-vă editurii Scarlet Leaf la adresa de email: scarletleafpublishinghouse@gmail.com

Cuprins

Pagina de titlu

Pagina de copyright

Bărbatul aproape perfect

CAPITOLUL UNU

CAPITOLUL DOI

CAPITOLUL TREI

CAPITOLUL PATRU

CAPITOLUL CINCI

CAPITOLUL ȘASE

CAPITOLUL ȘAPTE

CAPITOLUL OPT

CAPITOLUL NOUĂ

CAPITOLUL ZECE

CAPITOLUL UNSPREZECE

CAPITOLUL DOISPREZECE

CAPITOLUL TREISPREZECE

CAPITOLUL PAISPREZECE

CAPITOLUL CINCISPREZECE

CAPITOLUL ȘAISPREZECE

CAPITOLUL ȘAPTESPREZECE

CAPITOLUL OPTSPREZECE

BIOGRAFIA AUTOAREI

Further Reading: Salvarea lui Jay

SIMONEI ȘI LUI ANDREI

CAPITOLUL UNU

— Ahhh, icni ea și, furioasă, aruncă o farfurie în direcția lui Colin.

În ciuda faptului că practicase destul de des, Ella niciodată nu reușise să își atingă ținta. În fond, tot încercând să-l nimerească pe Colin, femeia spărsese destule farfurii de-a lungul timpului. Spera, însă, ca într-una din zile să îl și nimerească, în sfârșit, pentru că, de fapt, omul nu reprezenta o țintă prea mică.

— Haide, iubito, trebuie să înțelegi, o imploră Colin, privind-o cu ochi de cățeluș și ridicându-și mâinile rugător.

Bărbatul era un adevărat maestru la așa ceva, iar Ella își dădu ochii peste cap, chiar dacă avea dorința să îl jupoaie de viu.

Colin întotdeauna făcea așa ceva. O lăsa de izbelițte, să-l aștepte, în timp ce el o lua la picior cu unul dintre prietenii săi.

Femeia simțea că îi vine să urle din cauza frustrării. Definiția unui iubit pentru ea era la mii de ani lumină față de ceea ce îi oferea el.

Ella își dădu brusc seama că sora ei avea dreptate. Trebuia să scape de Colin, și rapid, înainte să fie prea târziu. Trebuia să-și găsească pe altcineva mai bun pentru că altfel ar fi rămas fără nicio veselă în dulap.

Nu mai departe de săptămâna trecută, făcuse praf un set de vase minunat, decorat cu flori delicate. Chiar iubise acel set. Îl cumpărase în cursul unei excursii interminabile prin mai multe magazine cu antichități și nu îi fusese prea ușor să pună mâna pe el. Iar după aceea, ca o vacă proastă – suna cam dur, dar aceasta era realitatea, le spărsese pe toate într-o singură seară.

Ha! Deja era mai mult decât destul. Din punctul de vedere al Ellei, Colin putea să-și pună juvățul de gât. Ea, una, avea alte lucruri mai bune de făcut decât să stea și să îl aștepte, pentru ca după aceea să-și exerseze inexistenta abilitate de a trage la țintă.

— Știi ce? îl confruntă Ella, proptindu-și pumnii pe șolduri. Mi-a fost suficient! Du-te și te joacă cu băieții, Colin, și uită că m-ai cunoscut, nemernicule! strigă ea din toți bojocii spre sfârșitul tiradei sale.

Bărbatul se crispă când vocea femeii atinse cea mai înaltă notă posibilă. Mda, Ella putea să strige zdravăn. În fond, nu avea niciun fel de probleme cu plămânii, care îi funcționau foarte bine.

Eh, putea să urle, și ce dacă? Ella se săturase de Colin și de scuzele lui amărâte. Ba chiar îi venea să se plesnească singură de furie pentru că nu se trezise la realitate mai devreme.

Prea de multe ori căzuse pradă scuzelor lui Colin în trecut, iar acum își regreta slăbiciunea și pierderea temporară a judecății.

Cel puțin asta prefera Ella să creadă: că fusese orbită doar pentru o vreme și că în viitor va acționa cu mai multă înțelepciune. Altfel, nu i-ar mai fi rămas decât să-și pună o pungă peste cap. Nu ar fi meritat nimic mai mult.

Oricum, femeia decise că venise vremea să își limpezească mintea. În acea zi, își va revendica viitorul și viața romantică. Nu trbuia decât să scape de rutina aceea bolnăvicioasă și să demonstreze că avea o șire a spinării puternică.

Nu era ca și cum ar fi întinerit, mustăci ea. Oricum, trecuse de prima

tinerețe, așa cum, de altfel, o avertizase și bunica ei când se văzuseră luna trecută.

În curând, Ella urma să împlinească patruzeci de ani. Nu mai avea decât vreo câțiva ani până la acel prag, așa că era timpul să privească realitatea cu ochii larg deschiși.

Prietenia ei cu Colin nu îi oferea nici un fel de satisfacție. Nu era fericită, ba chiar nici măcar vag mulțumită, așa că era clar momentul să renunțe la acea relație și să caute ceva mai bun. Ar fi fost de-a dreptul imposibil să se trezească într-o legătură mai proastă decât cea pe care o avea în acel moment.

— Nu vorbești serios, puiule, haide, mai gândește-te. Nu vrei să mă părăsești cu adevărat. Doar mă iubești, îi zâmbi Colin cu zâmbetul acela al lui, ușor strâmb, care, pe vremuri, avusese puterea să o facă să tremure.

Ei bine, își dădu Ella seama, acele timpuri trecuseră, iar acum, când îl privea, nu mai simțea nimic pentru el.

Acea descoperire bruscă o șocă pe Ella. Era un duș rece peste mândria proprie și, pentru o clipă, se întrebă dacă simțise ceva pentru el vreodată. În prezent, nu avea nimic altceva decât mânie pentru el, iar mânia nu putea fi calificată ca sentiment și nici nu era o manieră sănătoasă de a trăi.

Ella înțelese că nu mai avea nici un sentiment pentru el după un an de întâlniri ratate și seri singuratice, petrecute în apartamentul ei, așteptând ca Făt Frumos să apară pe calul său alb. Mda, Făt Frumos era plin de bube.

Ella se gândi că poate avea nevoie de un bărbat obișnuit, cu care să clădească o casă, o familie din aceea, de genul nuclear... Nu... Așa ceva nu era pentru ea. Ella avea nevoie de scântei și provocări... Dar nu cu Colin. Cu el avea dureri de burtă, migrene și lacrimi, iar așa ceva nu putea continua la infinit.

Încă mai era viu în mintea Ellei ultimul Crăciun. Petrecuse singură și Ajunul de Crăciun și ziua de Crăciun.

Colin nu venise, iar ea se simțise prea jenată față de cunoscuți ca să se urnească din casă și să viziteze vreo prietenă sau să-și vadă familia... Știa cam ce ar fi spus aceștia și tonele de sfaturi care i-ar fi fost oferite.

Iar Colin se dusese să pescuiască la copcă sau, cel puțin, aceasta fusese

destinația despre care îi spusese ei, își aminti ea încruntându-se.

Cu toate acestea, Ella avea unele bănuieli. Nu era Colin bărbatul interesat de pescuitul la copcă. Un sclav al confortului, omul nu și-ar fi petrecut timpul la o temperatură sub zero, cu vântul urlând și pătrunzând prin fiecare crăpătură a unei colibe amărâte...

Ella îl putea vedea într-o cabină confortabilă, dotată cu un șemineu și un bar. Acolo și-ar fi petrecut timpul cu prietenii săi și cu câteva sticle de vin oricând, dacă erau condițiile prielnice.

Dar clar Ella nu l-ar fi văzut pe Colin într-un șopron incomod, pescuind într-o gaură făcută în gheață. Deci povestea lui despre felul în care își petrecuse Crăciunul era cusută cu ață albă. Ar fi trebuit să îi ridice unele semne de întrebare, dar Ella nu își dăduse seama de nimic la vremea aceea și, pur și simplu, i-a acceptat minciunile. Dumnezeu știe câte altele a mai acceptat după aceea.

Nu mai încăpea nici o îndoială în mintea Ellei. Era clar că trecuse printr-o perioadă în care și-a pierdut judecata complet.

Calmă, chiar foarte calmă, de parcă nimic nu ar mai fi avut vreo importanță, Ella îi răspunse lui Colin:

— Da, sunt serioasă, Colin. Vreau să pleci acum și nu vreau să te mai întorci vreodată. Niciodată de acum încolo. Dacă te vei mai întoarce, te voi acuza de hărțuire și nu îți vor surâde consecințele.

Știa Ella despre ce vorbea din moment ce lucra ca juristă și cunoștea bine legea. Tonul ei arăta, de asemenea, că nu se juca.

Nimeni nu mai putea să o facă pe Ella să se răzgândească atunci când aceasta lua o hotărâre. Era la fel de încăpățânată ca și un asin, după cum îi plăcea tatălui ei să afirme.

Ella nu se arătase niciodată de acord cu el, dar, în sufletul ei, știa că acesta avea dreptate. În fond, îi semăna tatălui său destul de mult, iar când venea vorba despre defecte era ca și cum s-ar fi uitat într-o oglindă.

Ochii lui Colin se lărgiră când, în sfârșit, înțelese că femeia nu glumea. Observând șocul de pe chipul omului, Ella se gândi să îl mai îmboldească puțin pentru a-l pune în mișcare, așa că se îndreptă spre ușa de la intrare cu pași măsurați și o deschise.

— Adios, muchacho! își flutură ea degetele spre ușă, indicându-i lui

Colin că era cazul să o ia la picior.

Nevenindu-i să creadă ce se întâmpla, bărbatul rămase înțepenit pe loc, holbându-se la ea. Sprânceana dreaptă a Ellei se arcui în sus pe frunte, iar ea îi făcu un alt semn cu mâna spre hol pentru a-l îndemna să se miște.

— Știi că o să regreți chestia asta, iubito. O vei regreta. Dar o să aștept să mă suni când îți vei reveni la normal, pentru că o să îți revii la normal până la urmă, spuse Colin cu resemnare în glas.

Omul ieși, cu umerii aplecați, de parcă întreaga greutate a lumii ar fi apăsat asupra lor.

— Nu sta lipit de telefon, Colin, strigă Ella după el. Eu, una, nu te voi suna. După ce închid ușa în urma ta, voi uita de existența ta pe lumea asta. Viezure nenorocit!

— Pierderea ta, ridică el din umeri cu indiferență, cu toate că tot nu îi venea să creadă că femeia îl aruncase afară din casă.

Colin fusese convins că nu avea motive să-și facă griji despre viitorul relației lor. El crezuse că totul fusese deja stabilit, iar el nu mai avea de ce să se obosească și, de aceea, reacția Ellei îl surprinsese cu adevărat.

Nu o mai recunoștea pe acea nouă Ella. O cunoștea pe cea de dinainte și încă foarte bine. Da, femeia aceea ar fi aruncat cu farfurii în el și ar fi urlat. În fond, avea și plămânii necesari pentru așa ceva, admise el.

Și totuși, nici una dintre acele acțiuni nu îi provocase îngrijorarea și nu îl făcuse să depună vreun efort: femeia fusese deja cucerită, ori, cel puțin, asta fusese părerea lui. Era deconcertant să o vadă pe acea nouă Ella, care se vădea capabilă să rupă orice legătură cu el.

— Poate, își exprimă ea acordul cu indiferență. Dar cu adevărat a ta, iubitule! continuă ea, pocnind din degete.

După acea ultimă remarcă de adio, Ella încuie ușa, iar mai apoi, pentru a se asigura, puse și lanțul. Nu se temea că bărbatul se va întoarce, dar simțea nevoia unui gest final, care să simbolizeze îngroparea definitivă a relației lor. În fond, semnele și simbolurile jucau un rol important în viața Ellei.

CAPITOLUL DOI

Ella izbi podeaua cu piciorul, nu prea mulțumită de ea însăși și de felul în care mânuise despărțirea sa de Colin. Mai mult decât atât, o măcina și gândul că ar fi trebuit să arate mai puțină emoție în fața lui.

Oricum, totul se terminase deja, așa că Ella ridică din umeri și se apucă să strângă cioburile împrăștiate peste tot pe covorul din camera de zi. Oh, Doamne, de câte ori făcuse asta! Era o vacă proastă și idioată! I-a luat ceva timp să își învețe lecția.

Ella își scutură capul, nevenindu-i să creadă că fusese atât de oarbă pentru atât de multă vreme. O săptămână este un lucru. Bine, poate chiar o lună sau două, dar nu atât de multe luni. Așa ceva era inacceptabil.

Femeia simțea furnicături în gâtlej, dar se temea că dacă ar fi încercat să își dreagă vocea, ar fi izbucnit în plâns.

Ea și Colin fuseseră împreună de mai bine de trei ani, iar acum acei ani se duseseră pe copcă în seara aceea, numai pentru că ea fusese cu capul în nori și nu își dăduse seama cum stăteau lucrurile cu adevărat.

Ella nu regreta că îl dăduse pe Colin afară din casa ei, dar regreta că risipise ani de zile din viața ei cu un ticălos egoist, care considerase că femeia îi aparținea definitiv.

Și de ce nu ar fi crezut așa ceva? reflectă ea cu obiectivitate. Doar Ella, fidelă, îl aștepta mereu, fiind disponibilă atunci când el revenea.

Își mai exprima Ella sentimentele, ba chiar destul de puternic uneori, dar, în fond, lui Colin nu-i păsa că femeia urla de nebună sau că arunca în el cu ce nimerea, țintind spre capul lui și ratând, evident.

Iar ceasul continua să bată. Și iat-o pe Ella, ajunsă deja la aproape treizeci și șapte de ani, fără copii și necăsătorită... Uhhh...

Ella aruncă cioburile în coșul de gunoi și rămase pe loc, cu pumnii proptiți pe șolduri, privind afară pe fereastra de la bucătărie, fără să vadă, de fapt, nimic în fața ochilor. Se uita pur și simplu în gol.

Pe neașteptate, o idee se ivi în mintea ei. Femeia ezită, dar numai preț de o clipă, iar mai apoi alergă spre telefon, trepidând de nerăbdare, și începu să formeze numărul prietenei sale, Joan.

Ella și Joan se cunoșteau de ani de zile, chiar dacă nu aveau o legătură foarte strânsă, ceea ce uneori se întâmpla când oamenii erau foarte diferiți unul de celălalt.

— Bună, Jo, sunt eu, Ella! Ce planuri ai pentru diseară? întrebă ea cu veselie în glas.

— Bună, răspunse Jo cu oarecare ezitare, fără să mai continue după aceea.

Ella nu putea să o învinovățească pe Jo pentru că se arăta cam circumspectă, chiar dacă avea ea motivele ei de ciondăneală cu Jo din când în când. Totuși nu putea fi nedreaptă cu prietena sa pentru că știa că apelul ei trebuia să o fi șocat. În fond, Ella nu o mai sunase de foarte multă vreme pentru a se interesa de planurile ei.

— Nu știu, veni replica lui Jo pe un ton ușor ezitant.

— Nu ai nici un fel de planuri? o întrebă Ella, cu același entuziasm în voce, sperând că astfel o va putea mobiliza și pe Jo.

Urmă o altă pauză în conversație, iar Ella își aduse aminte că Jo era puțin cam înceată atunci când cineva o lua pe nepusă masă. Acela era unul dintre motivele pentru care Ellei nu îi plăcea să își sune prietena. Existau și altele, era adevărat, dar acela se găsea în fruntea listei.

Acum, însă, Ella avea nevoie de Jo, așa că așteptă cu răbdare pentru ca femeia să proceseze cuvintele ei și să îi răspundă.

Lui Jo îi plăceau planurile bine pritocite și nu făcea nimic spontan. Ella știa deja că, în principiu, dacă cineva i-ar fi cerut lui Jo să accepte un propunere fără a-i oferi cel puțin trei zile de gândire, femeia nu ar fi știut ce să răspundă și ar fi început să analizeze motivele acelei persoane la infinit.

— De ce întrebi? întrebă Jo într-un final.

— Ei bine, mă gândeam că am putea ieși... la un bar sau undeva..., răsună vocea Ellei, clară ca un clopoțel în zori de zi, trădând vioiciunea unei ciocârlii.

În realitate, femeia se temea să nu izbucnească în plâns amintindu-și că fusese atât de idioată încât să continuie relația ei cu Colin după ce văzuse ce fel de om era acesta. Asta i-ar fi stricat complet planurile, pentru că nimic altceva nu ar fi făcut-o pe Jo să refuze o invitație mai rapid decât dacă ar fi auzit pe cineva bocind.

Ella înțelegea de ce. Nici ea și nici Jo nu se simțeau confortabil să consoleze pe cineva. Nu știau ce să spună sau cum să reacționeze.

Mda, o altă pauză, remarcă Ella. Jo diseca cu atenție propunerea bruscă a prietenei sale. Ella aștepta cu răbdare, deși o durere ascuțită îi penetra brațul. Nu i se părea amuzant să țină telefonul în aceeași poziție pentru multă vreme.

De aceea îi plăceau Ellei conversațiile telefonice scurte și eficiente. Dacă dorea să zăbovească la o discuție, atunci o făcea într-un loc unde ar fi putut să bea o cafea sau ar fi avut la dispoziție un pahar de whiskey.

Ea, una, nu era deloc un fan al acelei invenții minunate, telefonul, iar conversațiile sale telefonice nu depășeau limita a trei minute, iar aceea numai dacă era nevoită să vorbească cu mama ei, care nu ar fi acceptat nimic mai puțin de atât și ar fi mustrat-o pentru lipsa de răbdare și atenție.

— Și Colin? întrebă Jo pe un ton ușor ezitant, de parcă s-ar fi temut

fie să nu cumva să pună o întrebare greșită fie să audă răspunsul.

Ella îi înțelegea foarte bine motivele, care, de altfel, nu reprezentau un mister. Toată lumea era conștientă că Jo nu era una dintre admiratoarele lui Colin.

De fapt, Jo nu era singura. Clubul anti-Colin era destul de mare. Cu excepția propriei sale mame, nimeni din familia ei sau dintre prietenii ei nu îi ținea pumnii lui Colin. Marele ra....

Okay, nu acum! Ella avea lucruri mult mai presante de care trebuia să se ocupe în acel moment. De exemplu, trebuia să o asigure pe Jo că bărbatul nu le va mai deranja niciodată și că ele două se vor distra bine împreună. Dacă nu ar fi reușit, atunci planurile ei o luau și ele pe calea relației ei distruse, adică pe gârlă în jos.

— Nu îți fă griji de asta, Jo. Colin și-a primit biletul, continuă ea, pe același ton plin de veselie, care suna cam artificial în urechile ei și care îi lăsa un gust amar în gură.

Și, cu toate acestea, Ella își încrucișă degetele și speră ca Jo să o creadă până la urmă.

— Ce bilet? o întrebă Jo șocată, iar Ella își putea imagina foarte bine ochii uluiți ai prietenei sale.

Cel puțin așa suna Jo în urechile ei: uluită, confuză, în afara propriului element.

— Vreau să spun că am rupt-o cu el. Pentru totdeauna, Jo. Acum vreau să ies la vânătoare și vreau ca tu să fii camarada mea în această aventură! strigă Ella cu entuziasm, iar inima i se strânse imediat, temându-se că vocea ei stridentă o va face pe Jo să se crispeze.

Pauză, desigur, ce altceva.

Haide, Jo, trăiește un pic, fată! Poate putem să ieșim și noi în oraș înainte să împlinim amândouă cincizeci de ani. Cel puțin, acesta era planul meu, se strâmbă ea.

— Ce vrei să vânezi? veni un alt răspuns ezitant, iar Ella simți impulsul să scrâșnească din dinți.

Jo chiar trebuia să iasă mai mult. Era mereu atât de neimaginativă. Metaforele erau o pierdere de vreme cu ea.

— Un bărbat, Jo, ce altceva, la naiba? Vreau să vânez un bărbat. Un bărbat obișnuit, cu care să fac copii, efectiv strigă Ella drept răspuns, uitând pentru o clipă că trebuia să fie diplomată pentru a o determina pe prietena ei să accepte să iasă cu ea în oraș.

Ella vorbise atât de repede încât trebui să se oprească ca să tragă aer adânc în piept. Asta o ajută să își reconsidere poziția și își promise sieși că va dovedi mai mult tact și răbdare cu prietena ei, care, de fapt, nu avea nici un fel de vină. Ea nu avea nici o legătură cu planurile de viitor ale Ellei, care fuseseră distruse.

Exact în acel moment, Jo se decise să intrevină:

— Acum? Vrei să faci copii acum?

— Nu, tu... tu... Jo! se bâlbâi Ella, iar toate promisiune ei de a fi diplomatică zburară pe fereastră.

Nu îi venea să creadă că i se punea o astfel de întrebare.

— Nu acum, ca în acest moment. Nu e ca și cum pot să mă duc la un tip și să îi spun: Fă-mi un plod sau mai mulți dacă este posibil! mai că strigă ea. Dar vreau să găsesc un bărbat cu care aș putea avea copii cândva, anul viitor, să spunem, continuă ea pe un ton mai calm.

— Oh, înțeleg... înțeleg... Și ce pot face eu?

— Nu știu! strigă Ella, gândindu-se: proastă, proastă, proastă. Ai putea veni cu mine la un bar pentru celibatari, cred. Ar fi un punct de început pentru vânătoarea mea.

Pauză, desigur, ce altceva? se gândi Ella când prietena sa nu îi mai răspunse.

Durerea din brațul cu telefonul deveni și mai ascuțită, iar femeia trimise o săgeată în direcția lui Jo în gând, imaginându-și cum aceasta trecea drept prin inima lui Jo. Nu, mai bine să îi fi străpuns creierul. Inima lui Jo se afla acolo unde trebuia în cea mai mare parte a timpului. Problema era afurisitul ei de creier.

— Bine, Ella. Când? acceptă Jo până la urmă.

Secolul viitor, bleago! reflectă Ella cu răutate, dar răspunse pe un ton plin de dulceață:

— Diseară. Vin să te iau pe la opt. Este în regulă?

— Bănuiesc că da, spuse Jo cu reticență.

La naiba, încetă mai este! observă Ella, deși știa foarte bine că ezitarea lui Jo nu avea nimic de-a face cu prostia, ci cu nesiguranța.

— Okay, atunci la ora opt. Ne vedem atunci, fată. Pa, spuse Ella repede ca Jo să nu se mai poată răzgândi.

Extenuată, Ella se grăbi să întrerupă apelul. Nu era o treabă ușoară să arunci cu farfurii în cineva. Nu era ușor nici să îți arunci iubitul – în regulă, fostul iubit, afară din casă. Iar să vorbești la telefon cu Jo – ei bine, așa ceva i-ar fi pus și unui sfânt răbdarea la încercare.

CAPITOLUL TREI

Ella nu voia să riște în nici un fel, așa că sosi la apartamentul lui Jo mai devreme cu cinci minute decât ora fixată. Știa cât de mult preț punea Jo pe punctualitate, iar dacă, Doamne ferește, ar fi întârziat și un minut, Jo cea tăcută se transforma în Jo cea cicălitoare, iar urechile Ellei ar fi zbîrnâit.

În trecut, Ella avusese destule discuții cu Jo legate de acel subiect. În seara aceea, însă, nu dorea decât să se distreze și nu intra în planurile ei să asculte o predică pedantă din partea prietenei ei și să se simtă ca un copil de zece ani care a uitat regulile.

Cu ochii pe ceas, Ella ciocăni la ușa lui Jo cu exact două minute înainte de ora opt ca să îi dea timp lui Jo să își pună la punct ținuta. Nimeni nu o vedea pe Jo înainte să fie machiată sau fără să aibă ținuta și accesoriile într-o balanță perfectă.

Și totuși, Ella abia aștepta să vadă ce a încropit Jo. Prietena ei se

îmbrăca întotdeauna la modă și era o plăcere să o privești.

Pe Ella nu o deranja obsesia lui Jo cu aparențele. Dacă lui Jo îi făcea plăcere să arate ca scoasă din revistă, aceea era treaba ei. Cu toate acestea, nu considera că Jo ar fi trebuit să aibă aceleași pretenții de la toată lumea, mai ales că Ella nu avea suficientă răbdare cu astfel de lucruri.

Dacă își amintea bine, acela fusese și motivul pentru ultima lor ceartă. Ella trebuia să se întâlnească cu Jo la un restaurant și era mult în întârziere. Nu mai avusese nici timp să treacă pe acasă de la serviciu pentru a se schimba, așa că s-a dus la restaurantul pe care Jo îl alesese într-o rochie de vară galbenă.

Prietenei sale i-a displăcut toaleta Ellei și a strâmbat din nas. Ba chiar i-a atras atenția că nu se îmbrăcase potrivit pentru acel gen de restaurant și că lipsa de stil a Ellei arunca o umbră și asupra ei, ținându-i o predică privind considerația și respectul față de ceilalți.

În acel moment, Ella a părăsit restaurantul. Cum nu se găsea la ea acasă, nu a aruncat cu farfurii în seara aceea, dar nu a plecat fără a-i adresa lui Jo câteva cuvinte bine alese peste umăr, chiar dacă nu ar fi folosit un asemenea vocabular în mod obișnuit.

Ella și acum se strâmba ori de câte ori își aducea aminte de ce-i spusese lui Jo. Chiar dacă prietena ei o stresa uneori, Jo nu merita să i se vorbească în felul acela. Mama Ellei i-ar fi spălat gura cu săpun dacă ar fi știut ce ieșise din gura ei. Cele două tinere s-au împăcat după câteva luni când Ella și-a cerut scuze pentru mitocănia ei.

Dar pedanteria lui Jo era întipărită în creierul Ellei. Aceasta știa că un pas greșit ar fi determinat-o pe prietena să se întoarcă în apartament și să îi închidă ușa în față.

Ella își făcuse planuri să se simtă bine în seara aceea. Nu avea ea ceva clar în minte, ci numai o idee începătoșată privind felul în care și-ar fi dorit ca lucrurile să evolueze, dar știa că era important să nu o supere pe Jo dacă dorea să aibă succes în campania sa.

Dacă Jo s-ar fi supărat, seara ar fi fost o pierdere totală, chiar dacă, în final, Ella ar fi convins-o pe prietena sa să o însoțească. Nici cel mai curajos bărbat nu ar fi îndrăznit să se apropie dacă ar fi observat scântei între ele două.

Ca un ceas elvețian respectabil, Jo era gata de plecare când, în sfîrșit, Ella a ciocănit la ușa ei. Jo apăru într-o ținută neagră, mai potrivită

pentru cocktail.

Dar rochia era menită să le întoarcă bărbaților capetele sau să-i facă pe cei mai slabi de înger să intre în ziduri. Jo arăta pur și simplu minunat și nici un bărbat nu și-ar fi putut lua ochii de la ea.

Ella nu putea nega că Jo arăta foarte bine, dar abia se stăpâni să nu își dea ochii peste cap. Ținuta i se părea puțin cam prea elegantă pentru destinația lor, dar simți și mușcătura invidiei, pe care, însă, o îndepărtă imediat.

Mergem la un bar pentru celibatari, Jo, nu la o recepție de fițe, își mustră ea prietena în gând.

Dar Jo era Jo, și Ella nu putea să îi spună așa ceva. În fond, nu voia să-și semneze condangarea la moarte. Știa cum o vedea Jo și că opiniile ei nu prezentau importanță pentru aceasta.

În seara aceea, Ella nu își dorea nimic altceva decât să dea peste un bărbat decent cu care să-și clădească o familie în viitor. Nici nu se gândea să înceapă un război privind stilul de a se îmbrăca al lui Jo.

Propriile sale reflecții o șocară pe Ella pentru o secundă atunci când le înregistră. Să clădească o familie suna ca ceva de prin secolul trecut, așa că, pentru o clipă femeia se opri și se ciondăni cu sine însuși.

În realitate, nu se gândise cu adevărat că îmbătrânea, dar dacă mintea ei o luase pe drumul acela, era cazul să mediteze asupra acelei probleme puțin mai mult, chiar dacă nu-i făcea plăcere să mediteze asupra acelei perspective prea mult, în ciuda faptului că știa că legile biologice lucrau împotriva ei.

Ella se scutură mental pentru a se întoarce la momentul prezent și își concentră atenția asupra lui Jo.

Cele două prietene formau un duo frapant.

Înaltă și subțire, Jo poseda o coamă de păr des, într-o nuanță de blond care nu venea dintr-o sticluță. Tânăra se născuse cu ea, la fel cum se născuse și cu picioarele lungi, bine formate. Rochia scurtă de cocktail le punea în evidență în toată splendoarea lor, iar din cauza lor, Jo cunoscuse atât admirația cât și ura și gelozia oamenilor din jur.

Felul în care arăta Jo atrăgea multă invidie, dar, având suficientă încredere în sine-însăși, tinerei nu îi păsa ce gândeau oamenii despre ea. Pentru ea nu conta decât opinia ei.

Mică de statură, rotunjoară și cu părul închis la culoare, Ella reprezenta complet opusul lui Jo și își păstra părul scurt pentru că îi lipsea răbdarea să se ocupe de el. Cu toate acestea, era mândră de bogăția și luciul sănătos al părul ei, chiar dacă cocheta din când în când cu gândul să-și lase părul să crească.

Natura sa practică avea grijă să strivească astfel de idei imediat, așa că părul său rămăsese scurt, în același stil pixie pe care îl adoptase în liceu și care o mulțumise de-a lungul anilor.

Rochia îi ajungea Ellei pînă la genunchi. O femeie practică și rațională, Ella știa că nu putea concura cu Jo în aceea privință așa că nici nu încercase vreodată.

Ella moștenise forma trupului bunicii sale, cu totul din abundență, și, destul de des, era dureros de conștientă de aceasta. Uneori, dar mai ales când depresia se strecura și o prindea în ghearele ei, femeia se gândea că avea totul prea din plin.

Oglinda îi arăta o figură excesiv de rotundă, deși nu în locurile unde nu ar fi trebuit să existe curbe, ceea ce, era o binecuvântare.

Femeia își urâse silueta în timpul anilor de școală, dar anii de colegiu o învățaseră că oamenii erau mai mult decât simple copii xerox, iar varietatea avea și ea rosul ei, până la urmă.

Ella aprecia contrastul cu Jo și nu îi invidia silueta, chiar dacă Jo lăsa impresia că tocmai ieșise din paginile unui catalog de modă. Ori de câte ori ele două intrau într-un bar sau club, toți ochii se întorceau spre ele și luceau cu speculație.

Ella o invitase pe Jo să o însoțească pentru că știa că vor atrage multă atenție în direcția lor. Singură, s-ar fi pierdut printre peștii din baltă sau ar fi atras numai unul sau doi tipi, probabil cei mai ciudați, după cum părea să fie norocul ei în ultima vreme.

— Uită-te la tine, spuse Jo, privind ținuta Ellei și scuturându-și capul. Cred că arăți destul de bine. Eu, una, nu aș fi ales acea rochie pentru tine, dar..., ridică ea din umeri cu nehotărâre, fără sa își ducă gândul până la capăt.

Ella își forță buzele să se arcuiască, deși, pentru o clipă, simțise impulsul să plesnească chipul perfect pictat al prietenei sale. Știuse ea că Jo va spune ceva insultător și încercase să se oțelească împotriva cuvintelor ei, dar tot o durea.

Oricum, Ella era hotărâtă să aibă succes în seara aceea și considera că avea nevoie de prezența lui Jo pentru a reuși, așa că zâmbetul i se lărgi și nu-i răspunse lui Jo așa cum ar fi vrut.

Își dăduse ea seama că Jo nu era conștientă că jignea oamenii cu comentariile sale și acea descoperire o surprinsese pe Ella, care începuse să o privească pe prietena sa într-o lumină diferită. Și totuși, Ella nu înțelegea cum o femeie atât de inteligentă ca Jo putea să fie atât de oarbă.

— Tu arăți fantastic, Ella îi spuse lui Jo până la urmă, și nici măcar nu mințea.

Rochia prietenei ei părea să strige Privește această minunată operă de artă, iar Jo era, într-adevăr, o Venus a timpurilor contemporane. Toată lumea împărtășea acea opinie, inclusiv dușmanii lui Jo.

Cele două femei se sărutară fără să se atingă, după cum prefera Jo. Pe Ella nu o deranja pentru că nici ei nu-i plăceau gesturile expansive și considera că îmbrățișările erau menite fie pentru un iubit, fie pentru membrii de familie, atunci când nu-i văzuse de multă vreme.

Familia Ellei nu fusese niciodată foarte demonstrativă, iar ea putea număra îmbrățișările mamei sale pe degetele de la o mână. Era posibil ca tatăl ei să o fi îmbrățișat atunci când Ella se mutase în Toronto, dar nu era ea foarte sigură că nu construise acea amintire în mintea ei.

Probabil de aceea se simțea Ella bine cu Jo în cea mai mare parte a timpului. Amândouă fuseseră crescute cam în același fel.

Cele două femei luară liftul spre parcare și, de-a lungul coborârii, Jo a tot ciripit despre munca ei, familia și prietenii ei. Tinerei îi plăcea să umple tăcerea și rareori putea cineva să mai strecoare vreun cuvânt.

Cum Jo nu aștepta nici un fel de răspuns, Ella putea să dea din cap din când în când dacă nu avea chef să asculte. Jo nu își dădea seama că vorbea de una singură. Opiniile ei erau foarte ferme și femeia nu avea nevoie nici de aprobare, nici de sfaturi.

— Deci unde mergem? întrebă Jo după ce și-a găsit o poziție confortabilă în mașina Ellei și și-a pus centura de siguranță cu grijă.

— Ei bine, am auzit că s-a deschis un nou bar sau club pe strada Willow acum câteva zile. Ambianța este plăcută, deși un pic cam eclectică, replică Ella cu nonșalanță, iar apoi porni mașina. Așa că m-am gândit să mergem acolo, spuse ea, evitându-i privirea lui Jo.

— Definește eclectic, îi ceru Jo, privind-o pe Ella prin ochii îngustați.

Dând dovadă de primele semne de anxietate în seara aceea, Ella se foi pe scaun câteva clipe. Barul pentru celibatari la care se gândea ea nu era unul din locurile pe care Jo le-ar fi frecventat, iar Ella știa acel lucru.

Dar Ella nu avea nici un chef să meargă la unul din barurile care îi plăceau lui Jo. În acel caz, ar fi putut foarte bine stea acasă pentru că nu ar fi făcut altceva decât și-ar fi irosit timpul.

Ella voia să întâlnească un bărbat real, nu unul dintre tipii care purtau cravată, spuneau vorbe mari, dar, de fapt, nu ofereau absolut nimic. Avusese deja parte de acel tip de bărbat în trecut. Dacă dorea să își schimbe viața acum, atunci trebuia să schimbe și variabilele jocului.

Nu avea ea nimic împotriva unui bărbat care purta costum și cravată, dar depindea și de personalitatea lui. Ar fi fost nemaipomenit să dea peste un bărbat care avea stabilitate financiară și o slujbă bună. Dar asta nu însemna că trebuia să aleagă doar pe baza acelor criterii. Desigur, excludea din start indivizii de genul sugativă sau burete, care căutau o femeie care să-i întrețină.

Ella se gândise că ar fi fost o idee bună să își înceapă căutările într-un loc unde putea da peste diverse tipuri de bărbați. Un coleg îi spusese că barul acela era vizitat atât de directori din eșalonul superior și avocați, dar și de către unii dintre luptătorii de MMA și lucrători din diverse domenii.

Problema era că Jo s-ar fi uitat de sus la luptători și cei din clasa muncitoare. În ciuda acelui fapt, Ella nu alesese acel bar ținând seama de preferințele lui Jo. În fond, țelul lor era ca Ella să-și găsească bărbatul perfect sau, mult mai realistic, bărbatul aproape perfect. Ceea ce dorea Jo venea pe ultimul loc. Aceea era noaptea Ellei.

— Ei bine, cred că înseamnă că poți întâlni tot felul de oameni acolo, cum ar fi directori, contabili, dentiști, și ... nu știu, hai să spunem artiști, se jucă Ella cu adevărul, știind că va plăti mai târziu pentru omisiunile sale.

Jo era, în felul ei, o mică snoabă și nu-i plăcea să-și frece coatele de clasa muncitoare. Tânăra femeie era mereu în căutarea unui director sau al unui doctor care i-ar fi putut oferi lumea pe tavă, deși era departe de a fi materialistă. Avea suficienți bani și câștiga destul de bine, așa că nu avea nevoie de un bărbat care să se ocupe de cheltuielile ei și care să-i cumpere lucruri. Dar, cu toate acestea, Jo era

o elitistă.

Ella era mai cu picioarele pe pământ și ei nu îi păsa de profesiunea unui bărbat, ci de caracterul și obiceiurile lui. Evident, acesta trebuia să îi inspire și încredere. După ce petrecuse o lungă perioadă într-un void cu Colin, un podiatru bine cunoscut, Ella voia un bărbat pe care să se poată baza. Nu dădea nici o ceapă degerată pe statutul social al acestuia.

Dacă individul se dovedea a fi instalator sau avocat, ar fi fost același lucru pentru ea, cu toate că ar fi înclinat mai curând spre instalator. Un avocat ar fi fost plecat mai tot timpul, iar ea petrecuse deja destul timp de una singură, iar, în afară de aceasta, marea parte a avocaților pe care îi întâlnise în profesiunea sa nu prea erau înclinați în a spune adevărul. Femeia se săturase deja de minciunile lui Colin.

Ochii cercetători ai lui Jo o studiară pe Ella cu atenție. Se părea că Jo simțea că aceasta ocolea adevărul, iar Ella se luptă să-și păstreze aerul nonșalant sub ochii ei cercetători. Oricum, o dată ce ar fi ajuns la bar, aceasta urma să afle suficient de repede ce însemna eclectic.

Și nu era exclus ca Jo să întâlnească vreun director bogat acolo. Astfel de bărbați veneau la acel bar pentru muzica și mâncarea bună, așa că Jo avea toate șansele de a da peste bărbatul visurilor ei.

Ella pretinse că era atentă la trafic pentru a nu fi nevoită să îi dea prea multă atenție lui Jo și să-i răspundă la întrebările incomode.

— Și dacă bei? își reluă Jo interogatoriul, privind-o fix pe Ella.

— Ce vrei să spui? îi aruncă tânăra o privire confuză pentru o clipă, pentru ca mai apoi să își întoarcă ochii înapoi la șosea.

— Conduci, iar dacă vei bea, nu vom mai putea ajunge acasă, sublinie prietena ei, pe un ton pedant.

— Nu te îngrijora, mami, i-o întoarse Ella. Putem chema un taxi oricând, iar eu mă voi întoarce să îmi iau mașina mâine, îi explică Ella, abia stăpânindu-și o grimasă.

Mai apoi, femeia strânse din dinți pentru a strivi expletivele ce i se adunaseră pe limbă.

— Sau, cine știe, poate dăm peste niște tipi grozavi, iar problema cu transportul, sublinie ea cu ironie, nu va mai exista.

Jo păru să se gândească la cuvintele ei, iar apoi își întoarse ochii oțeliți spre Ella.

— Dacă bei, chiar dacă bei doar un pahar, luăm un taxi, spuse Jo pe un ton care nu mai lăsa loc la nici un fel de negocieri ulterioare.

Ella oftă dezamăgită. Până atunci, Jo ar fi trebuit să știe deja că Ella nu conducea niciodată atunci când bea. Fuseseră prietene cea mai mare parte a vieții lor, iar faptul că Jo nu cunoștea mare lucru despre caracterul ei era neliniștitor. Ella se întrebă ce naiba știa Jo despre ea sau dacă prietena ei se stresase vreodată să știe și altceva decât numele ei, numărul de telefon și cum arăta.

De asemenea, Ella se admonestă pe sine însăși pentru că nu se gândise să ia un taxi de la început. Știa ea că nu o să bea decât bere fără alcool pentru că avea nevoie de toate facultățile sale mentale pentru a reuși în proiectul ei.

Cu toate acestea, pentru Jo, chiar și o băutură fără alcool ar fi însemnat că Ella a băut, iar rezultatul ar fi fost același. Tot ar fi trebuit să ia un taxi înapoi spre casă.

— Vom lua un taxi, Jo, nu-ți fă griji, spuse ea împăciuitor. Voi plăti pentru parcarea peste noapte și asta este, concedă ea, doar ca să scape de acel subiect.

Ella spera ca restul drumului să se desfășoare în tăcere ca să nu mai fie nevoită să pareze alte întrebări neplăcute.

Cu toate acestea, aceea nu era ziua ei norocoasă. Jo ciripi tot drumul până la club, vreme de vreo treizeci și cinci de minute. Din fericire, Ella reuși să nu audă mai nimic și pretinse că vocea lui Jo era doar zgomot de fundal.

CAPITOLUL PATRU

Jo considera că felul în care îți faci intrarea undeva făcea diferența dintre succes sau o seară pierdută, iar ea chiar știa cum să-și facă o intrare.

Cele două femei se opriră imediat ce trecură de pragul clubului, dar doar câțiva bărbați își întoarseră capetele spre ele. Ceilalți păreau ocupați cu alte lucruri și nici măcar nu se obosiră să le arunce vreo privire.

Observând lipsa de interes, speranțele Ellei căzură dramatic și femeia abia își păstră zâmbetul pe chip.

Și totuși, un bărbat păru destul de interesat ca să le facă cu ochiul. Ella nu știa dacă Jo sau ea era destinatara gestului său, dar zâmbi larg în direcția lui.

Bărbatul nu arăta deloc rău, dar părul său blond ciufulit, precum și

blugii care văzuseră zile mai bune și care erau doar o idee prea strâmți pe șoldurile lui, îl etichetau din start ca fiind un băiat rău.

Băieții răi erau pentru vremurile când o femeie era tânără și neliniștită, când dorea să experimenteze și să-și trăiască viața de parcă nu mai exista ziua de mâine.

Astfel de bărbați nu erau prea buni atunci când o femeie voia să înceapă o familie și să aibă copii, dar, ce naiba, măcar tipul arăta bine și, cel puțin, Ella își putea clăti privirea. Chiar dacă avansase în ani, tot mai putea admira un piept larg și un abdomen bine sculptat.

Tricoul alb se mula pe trupul lui dur ca o mănușă, iar Ella nu se îndoia că acesta vizita sala de gimnastică în mod regulat, ceea ce era cam descurajant pentru ea. Rareori avea ea vreo șansă cu astfel de bărbați.

Aceștia îi aruncau o privire, trăgeau concluzia că nu ducea o viață sănătoasă și, în consecință, își luau ochii de la ea imediat.

Cu toate acestea, era păcat pentru că, de fapt, Ella făcea toate eforturile pentru a duce o viață sănătoasă chiar dacă nu mergea la sală în mod regulat. Ura să aibă de-a face cu zânele, cum le numea ea pe fetele foarte slabe, care de obicei umpleau sălile de antrenament și care o judecau din cauza siluetei ei pline.

Ella se simțea comfortabil în pielea ei, dar prefera să evite neplăcerile atunci când aceasta era posibil.

Și totuși, conștientă că trebuia să aibă o viață sănătoasă, femeia făcea mișcare în fiecare zi, alergând în sus și în jos pe scări în loc să ia liftul pentru a compensa pentru viața sedentară de la birou. De asemenea, făcea plimbări lungi în fiecare zi, ba chiar înnota pe cât de mult posibil. O făcea în mod obișnuit, cel puțin de trei ori pe săptămână, chiar dacă de multe ori îi era dificil să găsească timp pentru piscină în agenda ei plină de fiecare zi. În afară de acesta, se antrena și la un dojo, cu oarecare regularitate.

Ella ridică din umeri imperceptibil, iar apoi se îndreptă spre o masă. Jo o urmă, privind în jur cu scepticism.

Tânăra îi măsură cu privirea pe cei câțiva bărbați din sală care purtau un costum, iar sprâncenele i se adunară pe frunte. Nici unul dintre acei bărbați nu părea potrivit. După ce luă loc, Jo mai mătură o dată sala mare cu privirea, iar apoi se întoarse spre Ella.

— Nu cred că ai ales prea bine în seara aceasta, Ella. Nu prea văd

mulți tipi eligibili pe aici.

— Probabil că nici nu sunt, îi răspunse Ella cu indiferență, ridicând din umeri. Dar, te rog, păstrează-ți mintea deschisă, Jo, o imploră ea. Și, te rog, nu uita că nu am ales acest bar pentru o bună selecție pentru tine, ci pentru mine. Ți-am spus că am un plan specific în minte, spuse ea, luând de asemenea loc, iar mai apoi, încercând să se relaxeze, luă meniul de pe masă pentru a vedea ce ar putea comanda.

— Bine, înțeleg asta, desigur, o asigură prietena ei, aplecându-se persuasiv în față. Dar mi-e teamă că nu vei găsi bărbatul potrivit aici, Ella. Trebuie să cauți pe cineva care are clasă, cineva diferit de Colin, insistă Jo, fluturând din mână, nefiind pregătită să renunțe la subiectul de discuție.

— Diferit de Colin este moto-ul zilei, Jo, crede-mă, răspunse Ella cu emfază, dând din cap.

În același timp, femeia frunzărea prin meniu, ocupată cu selecționarea preferințelor sale.

— Și cu toate acestea, asta înseamnă că sunt în căutarea cuiva care este eligibil în ochii mei, nu ai tăi, sublinie ea. Nici nu știu cum să pun suficientă emfază asupra acestui lucru. Știi foarte bine că avem gusturi diferite, Jo, spuse Ella, ridicându-și privirea din meniu și privind cu hotărâre direct în ochii lui Jo.

Știa ea că trebuia să se asigure că Jo înțelegea care era poziția ei în seara aceea. Prietena ei nu se găsea acolo pentru a face alegerea în locul Ellei, ci doar pentru a-i oferi companie.

Jo se încruntă la ea și își strânse buzele cu îndărătnicie, dar, spre bucuria Ellei, nu mai spuse nimic. Dimpotrivă, ridică și ea un meniu de pe masă pentru a vedea ce avea barul de oferit. Trecu antreurile în revistă mai întâi, iar mai apoi trecu la băuturi, strâmbând din nas la unele dintre ele.

— Nu știu nici măcar jumătate din chestiile astea, exclamă ea uluită. Tu ce vei comanda? se întoarse ea spre Ella, neputând să se decidă din cauza confuziei.

— Ei bine, mă cunoști, doar. Când am dubii, întotdeauna merg cu ce știu. Așa că voi comanda un cheesburger cu cartofi prăjiți și o bere fără alcool pentru început. După aceea, voi încerca prăjitura cu trei straturi de ciocolată și voi lua o băutură răcoritoare.

— Oh, chiar poți mânca atât de mult? o întrebă Jo cu ochiii mari din cauza uluielii.

Ochii îngustați ai Ellei se fixară asupra ei pentru câteva secunde, iar mai apoi, femeia îi răspunse:

— Da, Jo, pot, și la fel de bine ai putea și tu dacă ai fi în locul meu. Nu am mâncat absolut nimic toată ziua. Plus că nu particip în competiția pentru cea mai subțire fată din țară, Jo. Îți las ție acea onoare dacă o vrei. Știi foarte bine că nu îmi place să pretind că aș fi ceva ce nu sunt.

— Știu, dar... nu îi vei îndepărta pe toți tipii cu chestia asta? spuse Jo, fluturându-și mâna spre ceilalți ocupanți ai barului. Și doar tu ai spus că te grăbești... copiii și așa mai departe...

— Mă grăbesc, e adevărat, dar asta nu înseamnă să pretind că aș fi altfel decît sunt. Cât de mult bine mi-ar face așa ceva pe timp îndelungat? Nu voi fi capabilă să mănânc doar salată sau bucățele de fructe toată viața, nu-i așa? se răsti Ella la Jo, ajunsă la capătul răbdării.

O clipă după aceea, ochii îi căzură pe bărbatul pe care îl remarcase la intrarea în bar. Acesta se găsea chiar lângă masa lor, ascultându-le discuția, cu un rânjet imens pe chip.

Se părea că bărbatul se postase acolo de ceva vreme și că se distra de minune ascultându-le conversația. Cu toate acestea, cele două femei fuseseră atât de prinse în cearta lor că nici nu îl observaseră.

Ella simți nevoia de a se ascunde sub masă, dar nu înainte de a o pocni pe Jo peste cap cu un pietroi dacă ar fi fost posibil. Jo mereu o cicălea cu lucruri neimportante, făcând-o să uite de lucrurile mai importante, cum ar fi fost să observe un tip bine, care stătea în picioare lângă masa lor.

Bărbatul îi întinse mâna și pe un ton vesel spuse:

— Eu sunt Mark.

Mai întâi, ochii Ellei fugiră spre mâna lui, pentru ca mai apoi să se ridice spre ochii lui. Mai că se așteptase să descopere un zâmbet malițios și o privire batjocoritoare, așa că fu plăcut surprinsă să observe că omul nu încerca să își bată joc de ea.

Îi strânse mâna, spunând:

— Eu sunt Ella. Iar aici este prietena mea, Jo, își aplecă ea capul spre însoțitoarea ei.

Bărbatul încercă să îi strângă mâna și lui Jo, dar aceasta își întoarse nasul în aer și pretinse că nu i-a observat gestul. Atitudinea ei o înfurie pe Ella, care niciodată nu scuzase snobismul.

— Jo, mai că mârâii ea la prietena sa, iar izbucnirea ei îl făcu pe Mark să surâdă din nou.

Pentru o clipă, lui Mark îi fusese teamă că făcuse o greșeală venind la masa lor. Nu se așteptase ca femeile să îl trateze cu disprețul rezervat ziarului din ziua precedentă.

Cu toate acestea, avusese noroc. De la început, pe el îl interesase Ella, iar aceasta nu era la fel de distantă ca și prietena ei. Atitudinea ei față de el, precum și zâmbetul de pe buzele ei îl făcură să se simtă în largul său.

— Bine, bine, protestă Jo, calificând atitudinea Ellei ca lipsită de maniere. Eu sunt Jo, spuse ea cu animozitate și îi strânse mâna lui Mark, fără să se obosească să-și ascundă neplăcerea.

— Deci, ce părere aveți, fetelor, v-ar deranja dacă mă alătur vouă la masă? întrebă el, continuând să-i zâmbească Ellei și încercând să nu privească spre prietena ei.

— Da, spuse Jo pe un ton aspru.

— Nu, răspunse Ella în același timp, cu veselie în glas.

Cu toate acestea, surâsul prietenesc de pe buzele ei se transformă într-o grimasă când înregistră cuvintele prietenei ei.

— Ce naiba, Jo? întrebă ea pe un ton înghețat privind-o pe tânăra femeie cu ochi reci.

Ella considerase că reușise să-i explice lui Jo totul cât mai clar de la început. Deja îi arătase că avea un țel specific în minte și că ea va fi cea care va face alegerea pretendenților posibili, și nu Jo.

Jo ridică din umeri cu indiferență.

— Bine, nu mă deranjează dacă vrei să stea cu noi, desigur, dar dacă mă întrebi pe mine...

— Nu te întreb pe tine, o întrerupse Ella cu asprime, încruntându-se și

mai amarnic.

Mai apoi se întoarse spre Mark și îl întrebă pe un ton dulce:

— Ți-ar plăcea să iei loc la masa noastră, Mark?

O fi fost vocea femeii dulce, dar lucirea metalică din ochii ei îl atenționară pe Mark că aceasta era furioasă, iar el nu dorea să fie recipientul mâniei ei. În ciuda acelei observații, bărbatul considera ciondăneala femeilor amuzantă, așa că dădu din cap afirmativ și luă loc alături de Ella.

Bărbatul le observase când intraseră în local și se abținuse cu greu să nu fluiere la vederea perechii izbitoare pe care o formau. Cele două femei erau la fel de diferite precum noaptea de zi, dar lui cel mai mult îi plăcuse cea scundă, cu părul scurt și închis la culoare, fiind exact genul de femeie pe care îl dorea.

— Deci ce ai dori să comanzi? o întrebă el pe Ella, concentrându-și atenția asupra ei, făcând abstracție de prezența lui Jo.

Tânăra femeie îi înțelese manevra și își îngustă ochii. Aparent, era rândul ei să fie ignorată, chiar dacă ea nu se așteptase la așa ceva.

Dar femeia nu avea de gând să accepte să fie tratată astfel. Jo nutrea convingerea că oamenii îi doreau compania, doar întotdeauna fusese mai căutată și mai apreciată decât Ella.

Dar, în fond, la ce te poți aștepta de la un bărbat în blugi? se gândi ea și surâse afectat, fără țintă precisă.

Comportamentul ei, însă, nu trecu neobservat de ceilalți doi.

— Este ceva în neregulă, Jo? o întrebă Ella pe același ton dulce din nou, care îi amintea lui Mark de o pisică sălbatică, provocată puțin prea mult și, chiar dacă bărbatul nu înțelegea de ce, acel gând îl făcu să o placă pe femeie și mai mult.

Întrebarea Ellei era mai mult retorică. Ea ghicise deja gândurile lui Jo. Nu era prima dată când prietena ei trata pe cineva cu dispreț numai pentru că acea persoană nu purta costumul de CO.

Ella considera că acea percepție a prietenei ei era greșită. Tipii de acel gen nu își puteau petrece toată viața în costum și cu cravata legată la gât. Chiar și ei mai trebuiau să se relaxeze din când în când, iar acel lucru presupunea să renunțe la acel costum.

— Nu, totul este în regulă, își scutură tânăra femeie capul. Dar dacă tu crezi că te descurci singură de aici încolo, m-aș duce să mă întâlnesc cu niște prieteni. Le-am spus că voi trece pe la ei dacă am timp, îi explică Jo pe un ton princiar, care spunea nimic din ceea ce faci nu mă poate atinge.

Pe Ella o mustra oarecum conștiința să îi facă vânt prietenei sale. Nu oricine ar fi însoțit-o în oraș pe nepusă masă, iar Jo chiar făcuse un efort. În mod normal, aceasta ar fi avut nevoie de o zi sau două ca să decidă.

Dar, din păcate, Ella se săturase deja de aerele lui Jo pe seara aceea, așa că își înăbuși criza de conștiință și decise să o ajute pe prietena ei să își facă ieșirea cât mai iute.

— Ei bine, atunci nu ne lăsa să te reținem, Jo, își flutură ea degetele. Dacă ai alte angajamente, atunci chiar trebuie să le onorezi. Noi doi ne vom descurca de minune, nu-i așa, Mark? se întoarse ea spre Mark cu un surâs pe buze, dar bărbatul imediat observă că acel zâmbet nu se zărea și în ochii femeii.

Poziția corpului ei îi spuse acestuia că tânăra femeie era încordată ca o coardă de vioară, așa că, pentru a o face să se destindă, îi surâse și, cu o aplecare a capului, îi aprobă sugestia.

Oricum, îi convenea și lui noua evoluție a situației. Simțea că Jo nu-l plăcea, deși nu își putea da seama care erau motivele ei.

În mod normal, el nu avea astfel de dificultăți cu nici o femeie. Femeile erau mai mult decât dornice să i se agațe de gât.

Problema lui Mark era că el nu știa dacă o făceau pentru că îl voiau pe el, bărbatul, sau statutul și banii lui. Omul avusese experiențe cu ambele tipuri de femei, iar după o vreme, încetase să-i mai pese de motivele lor.

Bărbatul se limita să ia doar ce voia de la ele și, în afara unei distracții de o noapte sau două, nu le dădea nimic în schimb.

Jo își luă la revedere de la ei, dar nu înainte de a o privi pe Ella cu reproș, convinsă că individul acela nu merita ca prietena ei să-și piardă vremea cu el. De altfel, o compătimea pe Ella pentru că aceasta căzuse cu atâta ușurință în brațele lui.

Tânăra femeie înțelegea că Ella începuse să simtă că ceasul ei biologic bătea trecerea timpului și, într-un fel, intrase în panică. Cu toate

acestea, după părerea lui Jo, aceasta nu însemna că trebuia să uite ce înseamnă manierele și educația. Diferențele tot ar fi apărut la suprafață când s-ar fi așteptat mai puțin, iar consecințele ar fi fost nu numai neplăcute, ba chiar și distructive.

CAPITOLUL CINCI

Trimițând-o pe Jo la plimbare, Ella simți mușcătura vinovăției pentru o clipă. Știa, însă, că prezența prietenei sale i-ar fi stricat seara în întregime pentru că era clar că aceasta îl displăcuse pe Mark la prima vedere și nu dorea ca Ella să vorbească cu el.

Privirea Ellei o urmări pe Jo părăsind barul, iar apoi se întoarse spre Mark. Spre surpriza tinerei femei, ochii bărbatului erau ațintiți asupra ei. S-ar fi așteptat ca acesta să privească lung după prietena ei, iar lipsa lui de interes față de picioarele lungi și bine formate ale lui Jo o ului. Cum bărbatul o fixa cu privirea, nervozitatea îi înlocui Ellei șocul în câteva secunde.

— Este ceva în neregulă cu mine? îl întrebă ea. Poate am ceva pe față, își trecu ea grăbită degetele peste obraji. Te holbezi la mine. Știi asta, nu-i așa? spuse ea.

Mark își scutură capul cu un surâs.

— Ești gata să comandăm mâncarea? o întrebă el. Tocmai voiam să îmi iau ceva atunci când ai sosit, dar am dat cu ochii de tine și mi-a zburat complet din minte, își flutură el degetele. Asta nu înseamnă că nu mi-e foame, adăugă el cu un surâs, făcându-i cu ochiul.

— Deja ai auzit ce vreau, nu-i așa? îl întrebă ea, aplecându-și capul pe o parte și privindu-l printre ochiii îngustați, convinsă că bărbatul va nega și, astfel, ea îl va prinde cu minciuna.

— Da, am auzit, dădu el din cap cu seriozitate. Cheesburger, cartofi prăjiți, prăjitura cu trei straturi de ciocolată și o bere fără alcool, recită el comanda ei. Am reținut bine?

Ea dădu din cap amuzată, iar el râse, făcându-i semn unei chelnerițe să vină și să le ia comanda. Ella nu știa ce să creadă despre el, așa că se decise să aștepte și să vadă cum se desfășurau lucrurile.

Chelnerița o porni spre masa lor cu un balans vizibil de șolduri. Buzele i se curbaseră într-un zâmbet larg, pe care îl direcționă spre Mark, în același timp ignorând prezența Ellei.

Măsurând-o pe ospătăriță cu ochii înorați, buna dispoziție a tinerei femei se evaporă. O singură privire o asigură că aceasta era genul de femeie care făcea ca inimile bărbaților să bată mai repede, iar astfel de femei întotdeauna o puneau pe Ella în umbră, ceea ce era ultimul lucru pe care aceasta îl dorea în acel moment.

— Vom lua doi cheeseburgeri cu cartofi prăjiți, două beri fără alcool și două prăjituri cu trei straturi de ciocolată, îi prezentă Mark comanda lor femeii pe un ton sec, iar după un mulțumesc indiferent, se întoarse spre Ella.

Atitudinea lui părea oarecum nepoliticoasă față de chelnerița astfel concediată, dar îi îmbunătăți starea de spirit a Ellei.

Nu avea de unde să știe dacă atitudinea lui era menită să-i ia ei ochii, dar, pe moment, acel lucru nu avea nici cea mai mică importanță pentru ea. Ella știa că într-o situație similară Colin i-ar fi ignorat prezența complet și ar fi flirtat cu chelnerița, iar acel lucru o mâniase mereu.

De data aceasta, chelnerița se văzu în situația de a pleca supărată, însoțită de urările de cale bătută ale Ellei, cărora aceasta nu le dădu viu grai.

Tânăra femeie nu era răutăcioasă de felul ei, dar nu înțelegea de ce

întotdeauna o ignorau chelneriţele atunci când era însoţită de un bărbat. Atitudinea lor îi spuneau Tu nu contezi. Dispari.

— Deci hai să ne cunoaştem mai bine, propuse Mark, iar Ella tresări şi se întoarse spre el cu ochii rotunjiţi.

Surprinsă, Ella nu ştiu ce să îi răspundă, mai ales că nu semnase prezenţa pe scena întâlnirilor romantice în mai bine de trei ani. Nici măcar înainte nu avusese ea parte de prea multe întâlniri de acel gen.

Crescând mai ales între băieţi, nu îşi dezvoltase aptitudinile de a flirta, ceea ce constituia un adevărat handicap. Probabil din cauza aceea se şi complăcuse ea într-o relaţie nocivă cu Colin.

Observându-i expresia de pe chip, Mark izbucni în râs, scuturându-şi capul, iar apoi o bătu pe dosul mâinii.

— Nu ai de ce să te sperii, Ella. Poţi să fii liniştită că nu mă dădeam la tine, îşi scutură el capul din nou, iar buzele i se arcuiră într-un surâs poznaş, care mai adăugă o dimensiune la imaginea lui de băiat rău. Spuneam doar că ar trebui să ne împărtăşim anumite lucruri.

Observând privirea confuză a femeii, Mark o studie câteva clipe, iar mai apoi decise să explice ce dorea să spună.

— Doar ştii tu despre ce vorbesc, îşi flutură el degetele evaziv. Mă gândesc că am putea avea una dintre conversaţiile acelea tipice unei prime întâlniri. Am putea discuta despre munca pe care o facem sau despre culoarea favorită, dacă ne place să citim şi ce anume... Lucruri de acest gen, îşi flutură el mâna neglijent din nou.

Tonul lui jucăuş îi îndepărtă femeii nervozitatea şi ea respiră adânc, uşurată că acesta nu avea alte intenţii.

— Bine atunci, îi răspunse ea. Pot face asta. Hai, să vedem. Sunt jurist㠎. Îmi place verdele. Citesc romane poliţiste şi romane de dragoste, uneori chiar cu ceva erotică. Crezi că ţi-am răspuns la întrebare? zise ea, arcuindu-şi sprâncenele.

— Mda, ai terminat cu trei dintre întrebările mele în mai puţin de un minut. Mă întreb ce altceva am putea face în seara aceasta, spuse el râzând, iar scânteile din ochii lui o îngrijoră pe Ella pentru un moment.

— Ai putea să răspunzi şi tu la aceleaşi întrebări, îi făcu ea cu ochiul, atitudinea lui încurajând-o să fie îndrăzneaţă şi să treacă peste

temerile ei de moment.

În mod obișnuit, Ella avea o fire destul de îndrăzneață, dar, cu toate acestea, se simțea cam stângace în fața bărbaților. Rareori știa ce să le spună sau cum să reacționeze când aceștia încercau să flirteze cu ea.

— Da, aș putea face asta, dădu el din cap cu falsă seriozitate, iar buzele ei zvâcniră.

Ella abia se abținu să nu izbucnească în râs, iar el ridică din sprâncene, surâzând. Când se convinse că femeia nu avea de gând să îi întrerupă răspunsul, Mark continuă:

— Cum spuneam, ai dreptate, așa că ar trebui să-ți dau răspunsurile mele, spuse el, iar mai apoi trase adânc aer în piept. Deci, mă ocup de afaceri. Îmi place, de asemenea, verdele, deci ne potrivim la culori. Și îmi place să citesc romane polițiste, numără el pe degete.

Ella îi aproba fiecare alegere cu o scurtă mișcare a capului, ceea ce îl încurajă și mai mult.

— Hei, nu e deloc rău, trase Mark concluzia cu veselie neprefăcută. Chiar că avem niște interese în comun, până la urmă, spuse el amuzat.

Chiar dacă nu era el interesat într-o relație serioasă, Mark tot considera că era necesar ca un cuplu să împărtășească anumite interese. Cel puțin puteau să discute în contradictoriu despre un personaj dintr-o carte în timpul unei seri ploioase când le era prea lene și nu voiau să părăsească canapeaua pentru a ieși în oraș. Oricum, nu ar fi putut umple fiecare clipă a unei întâlniri cu sex.

— Deci, înainte de a intra în discuții serioase, cum ar fi cea despre cărți și autori, zise el, fluturându-și mâna ironic, spune-mi, vii aici în mod obișnuit? o întrebă el.

Ella deschise gura să-i răspundă la întrebare, dar observă că ospătărița tocmai sosea cu comanda lor. Serviciul rapid o surprinse și sprâncenele i se curbară pe frunte.

— Uite, mâncarea noastră este aici, îl anunță ea pe Mark. Sunt moartă de foame, să știi. Așa că, îmi pare rău, dar trebuie să mă ocup de acest burger mai întâi. Eu spun că putem continua cu discuțiile serioase și după aceea.

— Bine faci, o aprobă Mark cu seriozitate. Mie unuia, îmi plac fetele cu o poftă de mâncare sănătoasă. Am avut o relație cu o vegetariană

odată, spuse el pe un ton gânditor, scuturându-și capul cu regret.

Ella îl studie cu atenție și ajunse la concluzia că nu părea bărbatul care să fi putut trăi cu o dietă vegetariană.

— Alegerile privind mâncarea erau o sursă continuă de ceartă, spuse Mark, astfel întărindu-i convingerea. Am încercat să renunț la carne, își ridică el mâinile cu palmele în sus. Și am reușit să mă abțin, cam așa, vreo două săptămâni. Dar trebuie să îți spun că am descoperit că aveam nevoie de carne ca să funcționez, ridică el din umeri. Știi cum este. Relația noastră a decedat din cauze naturale, mai spuse el, făcându-i loc chelneriței să pună farfuriile de pe tavă pe masă.

Femeia îi aruncă lui Mark un zâmbet larg în timp ce îi aranja mâncarea în față cu dichis. Când a început să o servească pe Ella, zâmbetul îi dispăru imediat, de parcă cineva luase un burete și îl șterse de pe chipul ei.

Ospătărița aruncă o privire spre grămada de cartofi prăjiți din farfuria Ellei, iar apoi, ochii i se îndreptară cu subînțeles spre șoldurile acesteia. Își scutură capul cu regret fals, strângând din buze.

— Da, mănânc cartofi prăjiți și nu mă simt deloc vinovată, îi spuse Ella cu hotărâre, ochii ei sclipind cu o duritate neașteptată.

Cuvintele ei o șocară pe chelnerița care nu se așteptase la un atac direct și femeia, fără să își dea seama, se trase un pas în spate.

Mark deja observase că femeia o agresa pe Ella în tăcere și se pregătise să intervină, dar replica Ellei îl făcu să izbucnească în râs.

Chelnerița își îndreptă umerii țâfnoasă și întrebă din vârfurile buzelor:

— Asta este tot? Mai doriți altceva?

Amândoi scuturară din cap și murmurară un politicos Mulțumesc, iar femeia se îndepărtă de masa lor supărată, balansându-și ritmic șoldurile înguste, nervoasă.

— Nu voi mai comanda nimic chiar dacă ar fi să mor de foame, îi șopti Ella conspirativ lui Mark, aplecându-se spre el. Am auzit că nu este o idee bună să superi personalul de servire. Mulțumesc lui Dumnezeu că a adus și prăjiturile.

— Da, știu, șopti și Mark la rândul lui. Oricum, a fost nepoliticoasă și a meritat ce ai spus. Dar trebuie să menționez că sunt foarte mulțumit

că ai așteptat să vezi mâncarea pe masă mai întâi, surâse el. Îți dai seama că altfel ar fi trebuit să căutăm un alt loc să luăm masa, iar mie mi-era tare poftă de acest burger. L-am văzut pe farfuria cuiva mai devreme, știi, și mi-a făcut cu ochiul, mărturisi el, iar luminițe drăcești îi jucară în ochi.

După câteva clipe de solemnă seriozitate, amândoi izbucniră în râs. Ella, scuturându-și capul, îl pocni pe Mark cu pumnul în braț de parcă ar fi fost prieteni de ani de zile.

Femeia se simțea în largul ei cu el, iar acel lucru o surprinse din moment ce nu mai încercase o astfel de senzație de foarte mult timp. De-a lungul ultimelor luni, prezența lui Colin îi adusese doar încordare și furie. Companion constant în unele perioade, mânia îi era însoțită de migrene și dureri de stomac teribile, iar, de fiecare dată, după aceea, femeia era prost dispusă zile în șir.

— Ești o femeie afurisită, remarcă Mark, atrăgându-i din nou atenția spre el. Și îmi place asta, adăugă el. Nu ți-e teamă să spui ceea ce gândești și cred că ăsta e un lucru bun, o asigură el.

Femeia ridică din umeri cu indiferență, iar mai apoi, fiindu-i cu adevărat foame, mușcă din cheeseburgerul suculent. O clipă mai târziu, complet absorbită de explozia gustului pe limbă, oftă de plăcere fără ca măcar să își dea seama.

În timp ce cheesburgerul lui rămăsese uitat pe farfurie, vrăjit, Mark se holba la gura ei, fascinat de buzele ei pline, peste care aceasta își trecea vârfului limbii din când în când.

Bărbatul părea incapabil să își desprindă privirea de pe chipul ei, în timp ce femeia lua mușcături mici și mesteca silențios. Într-un târziu, Ella îi observă privirea și intensitatea ei o puse în încurcătură. Încruntându-se, imediat înghiți ce avea în gură și spuse:

— Nu-mi spune că ești unul dintre tipii ăia care se excită atunci când privesc o femeie mai plină mâncând, spuse ea pe un ton morocănos, fiindu-i teamă că ajunsese să trăiască cel mai oribil coșmar al ei.

Auzise că astfel de oameni existau și că aceștia își găseau plăcerea fie privind persoane grase mâncând, fie hrănindu-le ei înșiși. Ella reușise întotdeauna să evite astfel de grupuri. O fi avut ea câteva kilograme în plus, dar aceasta nu însemna că voia să se implice în acea cultură.

Ella avea nevoie de o relație sănătoasă, piperată cu râsete și conversații. Cum nu era trecută de șaptezeci de ani, voia, de

asemenea, o viață sexuală bună, iar, la final, dorea să se îndrepte spre altar.

Nu își făcuse planuri mai departe de nuntă pentru că nu își putea imagina cum ar fi arătat viața ei de femeie căsătorită neavând bărbatul perfect sau bărbatul aproape perfect în fața ochilor. Știa, însă, că își dorea copii și să împartă o viață confortabilă cu bărbatul iubit.

Cum Mark nu îi răspunse, Ella continuă să îl fixeze încruntată. Într-un final, acesta trecu de șocul său inițial și își scutură capul uluit.

— Ah, nu, nu te teme de așa ceva, gesticulă el. Nu am nici un fel de legătură cu acel tip de cultură. Îmi plac femeile mai pline, e adevărat. Altfel nu aș fi încercat să intru în vorbă cu tine. Dar te priveam din cauza sunetelor pe care le scoteai. Genul acela de sunete au un efect straniu asupra pantalonilor mei. Știi, au tendința să se strâmteze, îi explică Mark.

Ella se înroși și își mușcă buza inferioară privindu-l pe sub gene. Încă nu avusese ocazia să i se vorbească atât de deschis.

Lui Colin nu i-ar fi trecut prin cap un astfel de inuendo, iar în afară de el, femeia nu avusese decât doi iubiți, care nici ei nu-i spuseseră niciodată ceva asemănător. Tânăra femeie se întrebă dacă nu cumva Mark era prea mult pentru ea, dar, în ciuda acelor gânduri, abordarea lui directă îi plăcea.

Cuvintele lui îi injectaseră adrenalină prin vene și femeia se simțea mai plină de energie, ceea ce era un contrast binevenit cu viața pe auto-pilot pe care o dusese în ultimele luni.

Chiar dacă nu o recunoscuse în trecut, Ellei îi lipsese acel ceva mai special care transforma viața mundenă în ceva uimitor, acidulat de bulele unei șampanii bine agitată. Trecuse destulă vreme de când nu mai simțise nici un fel de furnicături pe sub piele sau fluturi în abdomen. Nici măcar nu se mai așteptase la așa ceva.

Nu că i-ar fi oferit Colin prea multă magie după ce se încheiaseră primele două luni oficiale după ce începuse o relație cu el.

Știa, însă, că era și vina ei. Obosită să tot caute, se mulțumise cu ceea ce avea Colin de oferit, iar acel lucru fusese o greșeală. Cu încăpățânare, se luptase să mențină acea relație cu el pe linia de plutire numai pentru că nu reușise așa ceva înainte. Întotdeauna își dădea frâu liber la gură și spunea totul prea pe șleau.

— Văd că ți-a mâncat pisica limba, o tachină Mark, iar un zâmbet satisfăcut îi apăru pe buze.

Bărbatul își clătină capul satisfăcut, iar mai apoi, își luă și el burgerul de pe farfurie și mușcă zdravăn din el. Începu să mestece cu sârg, iar o lumină malițioasă îi străluci în ochi.

Cum nu avea nici cea mai mică idee despre ce ar fi trebuit să spună sau ce să facă, Ella că își luă berea de pe masă și își clăti gâtlejul, închizând ochii preț de câteva secunde și încercând să se regrupeze.

Când consideră că a reușit să se adune suficient de mult pentru a face față tachinării lui, femeia deschise ochii și tresări. Pe nepusă masă, Mark mai că o atingea. Se sprijinise în coate pe masă, aplecându-se spre ea.

— Ce părere ai dacă am dansa? o întrebă el în șoaptă.

Ella mai că se strâmbă. Se așteptase la cu totul altceva din partea lui. Îl privi fix, iar mai apoi, își întoarse ochii spre ringul de dans, unde mai multe cupluri se mișcau în ritmul unui blues fierbinte.

Două cupluri îi atraseră privirea din cu totul alte motive, iar sprâncenele Ellei se arcuiră sus pe frunte. Ochii ei larg deschiși nu se puteau dezlipi de cele două perechi.

E adevărat că acestea se legănau în ritmul muzicii, dar unul dintre cupluri se săruta cu pasiune în văzul tuturor, cei doi complet pierduți în lumea lor. Cealaltă pereche părea, de asemenea, prinsă în propria pasiune, iar mâinile celor doi hoinăreau peste tot pe trupul partenerului.

Ella își întoarse ochii spre Mark și îl surprinse din nou fixând-o cu privirea, iar, de data aceasta, spre marea ei ușurare, nu mai mânca. Burgerul ei rămăsese deja uitat pe farfurie.

— Acum ce mai e? îl întrebă ea.

— Nimic, ridică el din umeri. Doar că am impresia că ți-ar place să dansezi, spuse el. Aștept doar să mi-o spui.

— Da? Și ce te face să crezi că...

— Dai din picior în ritmul muzicii și pianotezi cu degetele pe tăblia mesei, o întrerupse el, gesticulând spre mâna ei.

— Ah, asta. Nu mi-am dat seama, replică ea cu nonșalanță, dar se mustră pe sine însăși pentru lipsa de control.

— Dar ți-ar place să dansezi, nu-i așa? i-o întoarse Mark, neslăbind-o din priviri.

— Tu chiar vrei să dansezi cu mine, murmură ea, holbându-se la el, uimită de insistența lui.

Din câte observase ea, bărbații rar se ofereau să danseze.

— Da, vreau să dansez cu tine, sublinie el. Acum. Chiar aici, specifică el. Deci, ce spui? își deschise el brațele, ochii lui neslăbind-o nici măcar o clipă.

— Nu vrei să-ți mănânci mâncarea mai întâi? Înainte de a se răci? spuse ea, arătând cu bărbia spre farfuria lui.

Bărbatul o privi câteva secunde, iar apoi își întoarse ochii spre farfuria lui. Părea să reflecteze la întrebarea ei, iar Ella chiar spera că Mark se va decide să termine de mâncat mai întâi.

Nu era niciodată o idee bună să lași mâncare sau băutură pe masă într-un loc pe care nu l-ai mai vizitat înainte și unde nu cunoșteai pe nimeni. Citise ea despre o mulțime de cazuri neplăcute și nu s-ar fi bucurat ca și ei doi să ajungă parte dintr-o statistică.

— Bine, Ella, hai să mâncăm ca să putem dansa. Am un chef nebun să dansez cu tine în seara aceasta, îi făcu el cu ochiul.

Încă o dată, Ella simți galopul adrenalinei prin vene și înțelese că fiind cu Mark nici măcar nu era nevoie să bea alcool pentru a fi intoxicată.

Atitudinea bărbatului era deconcertantă, dar, mai important, reacțiile ei vizavi de el o copleșeau.

Mark își mâncă burgerul în mai puțin de șase secunde, ceea ce o surprinse, mai ales că nu se comportă ca un porc, ci păru chiar civilizat. Cu toate acestea, bărbatul își termină burgerul mai repede decât îi trebui ei să își adune gândurile.

Ocupată să îl privească, Ella uitase de mâncarea ei, iar Mark își ridică o sprânceană interogativ, arătând spre farfuria ei cu bărbia. Femeia își luă burgerul și mușcă din el, mestecând foarte lent ca să câștige timp ca să reevalueze situația care o transformase într-un șoricel prăpădit, vânat de marele motan al urbei.

Femeia își ronțăi mâncarea, dar atenția îi rămase concentrată asupra bărbatului. Nici gustul burgerului nu se mai făcea simțit pe limba ei.

Mark păruse perfect de la distanță, dar de aproape Ella putea să observe că nasul bărbatului fusese rupt în trecut și chiar de mai multe ori. O cicatrice îi despărțea sprânceana în două bucăți inegale stufoase, iar o altă cicatrice profundă îi marca bărbia și îi dădea un aer încăpățânat.

Ella găsea că era un bărbat interesant, dar, cu toate acestea, nu putea trece peste unele inconsistențe din comportamentul lui care o uimeau.

La prima vedere, Mark părea să fie coșmarul oricărei mame de liceană, cu aparența de băiat rău, ce poseda o motocicletă, purta jachete de piele și era invitat în biroul diretorului liceului cu regularitate.

De-a lungul anilor de liceu, Ella visase la cei ca el, dar, evident, aceștia niciodată nu-i acordaseră vreo brumă de atenție. Etichetată ca tocilară, grupul ei de prieteni se găsea la spectrul diametral opus.

Știind toate acestea, alegerea bărbatului de a-și petrece seara cu ea părea cu totul ieșită din comun, iar faptul că acesta încerca să o și convingă să danseze cu el, era de neconceput.

După ce analiză toate elementele pe care le avea la dispoziția ei, Ella trase concluzia că imaginea de băiat rău era, de fapt, o fabricație.

Comportamentul lui general, precum și maniera politicoasă de a mânca, în ciuda vitezei, dovedeau că bărbatul era departe de impresia pe care acesta dorea să i-o lase. Problema ei era că nu putea să îl clasifice într-una din nișele pe care le cunoștea bine.

Ella nu simțea nevoia să aibă dreptate întotdeauna, deși ar fi fost frumos ca cel puțin o dată să fie corectă în aprecierile ei. De aceea, o frustra enorm că nu putea să-l citească pe Mark așa cum trebuia.

Mark observă că femeia încerca să-l descifreze și un surâs ironic îi apăru pe buze. Îți urez noroc, păpușă, îi ură el sarcastic în gând.

Pe el nu îl deranja efortul ei de a-l include într-un grup bine definit. Încercaseră și altele înaintea ei, dar el nu era ușor de clasificat sub una dintre etichetele obișnuite

Avusese el grijă să nu mai fie ușor de clasificat. Putea juca orice rol pe care îl alegea și nu se mai lăsa citit de nicio femeie. O dată îi ajunsese.

Refuza să mai devină ținta vreunui complot.

Mark devenise maestru în a-și ascunde adevăratele culori. Un adevărat cameleon, intenționa să treacă prin viață fără a lăsa vreo femeie să îi ghicească gândurile. Încă mai simțea durerea de a fi luat de fraier, chiar dacă de atunci trecuse cu rapiditate de la o femeie la alta.

Mark ieșea la vânătoare aproape în fiecare seară. De obicei, se întâlnea cu o femeie de vreo două ori. Uneori, ajunge să se vadă cu ea de trei sau patru ori dacă femeia era destul de interesantă, dar nicio relație de-a lui nu depășea o lună, în principiu.

Mark nu căuta o femeie cu care să trăiască până la adânci bătrâneți pentru că nu mai credea în așa ceva. Nu îl interesa decât să se distreze, să aibă cu cine râde și să se bucure de câteva sesiuni de sex fantastic, dacă era posibil. Nu simțea urgența de a se însura și de a avea copii imediat.

Mark nutrea convingerea că seara petrecută cu Ella se va vădi interesantă. Femeia era amuzantă, inteligentă și vorbea pe șleau.

Nu era el prea sigur că va ajunge și la sex, dar oricum decisese să-și încerce norocul, așa că își atacă prăjitura, privind-o pe Ella mâncându-și burgerul încet. Ochii inteligenți ai femeii îl evaluau cu grijă, ceea ce îi plăcu.

Voia el doar să se amuze, dar aflase deja că nu se putea simți bine cu o femeie care nu era suficient de inteligentă pentru a-l incinta. Nu găsea nici un fel de provocare în a cuceri o femeie de acel gen, iar lui Mark întotdeauna îi surâsese o provocare bună.

CAPITOLUL ȘASE

Într-un final, Ella își termină desertul, iar Mark o luă de mână și o conduse pe ringul de dans. Un alt blues senzual se filtra în atmosferă, iar izul dorinței intense emana din porii perechilor care dansau. Cum melodia i se insinua și lui în sânge, bărbatul le putea înțelege dorințele.

Mark o luă pe Ella în brațe și o trase mai aproape de el. La atingerea ei, un fior îi străbătu trupul și bărbatul clipi uluit. Simțise aproape întotdeauna plăcere când simțea trupul unei femei alături de al lui, dar niciodată nu simțise ceva atât de puternic.

Acea conexiune ciudată dintre ei doi îl sperie. Mai mult, trupul lui îl trăda, recunoscându-l pe al ei la un nivel primar.

Deși înfricoșat, tot simți nevoia să își alinieze trupul cu al ei pentru a gusta acea experiență fără precedent la maximum.

Ella își înlănțui brațele în jurul gâtului lui și își lăsă corpul să-i copieze mișcările. Mark era mai înalt decât ea, astfel că femeia își putea odihni capul pe pieptul lui. Ochii lui se fixară pe creștetul ei, iar mirosul părului ei proaspăt șamponat îi gâdilă nările.

La început dansară lent, încercând să-și găsească ritmul împreună. După aceea, Mark o trase mai aproape de el. Bărbatul își alinie pelvisul de corpul ei, iar ea icni ușor, pierzându-și și ritmul pentru câteva secunde, ceea ce îi aduse omului un surâs pe buze.

— Chiar trebuie să stăm atât de aproape unul de altul? șopti ea, ridicându-și privirea spre chipul lui.

Lui Mark îi plăcu ușora îmbujorare a feței ei și se mulțumi să îi zâmbească enigmatic. Îi răspunse la întrebare apropiându-și și mai mult de ea partea de jos a corpului, iar ochii Ellei se rotunjiră și un tremur ușor îi străbătu femeii trupul.

Nu e rău pentru un fost papă lapte, mustăci Mark, mândru de sine, iar după aceea își aplecă capul pentru a-i săruta buzele și a o gusta.

Ella îi observă mișcarea și imediat înțelese că Mark dorea să o sărute. Problema era că ea nu știa ce să facă. Bărbatul se mișca mult prea iute și prea curând pentru ea.

Tânăra era destul de deșteaptă și de realistă ca să înțeleagă care erau intențiile acestuia. Mark nu voia decât să petreacă o noapte cu ea. Cu toate acestea, ea nu știa dacă ar fi putut să petreacă noaptea cu el sau dacă, măcar, ar fi dorit așa ceva, indiferent cât de atractiv era bărbatul.

Femeia era departe de a fi puritană, dar întotdeauna simțise nevoia să îl cunoască pe bărbatul cu care urma să împartă așternutul și, chiar mai important de atât, trebuia să și simtă ceva pentru acel bărbat.

Nu exista nici o îndoială că sexul era bun pentru sănătate, mai ales atunci când era cu adevărat grozav.

Și totuși, nu era ea genul care să facă sex numai pentru că exista un bărbat disponibil pe moment, așa că se îndoia că ar fi putut să i se dăruiască lui Mark numai de dragul sexului.

În afară de aceasta, nu ar fi ajutat-o cu nimic în planurile sale de viitor dacă ar fi cedat farmecului unui bărbat în câteva minute de la prima întâlnire.

Ella nu mai făcuse dragoste de multă vreme, iar trupul lui Mark trezea în ea multe lucruri pe care le uitase. Și totuși, femeia nu avea de gând să cedeze la presiunea lui sau, cel puțin, nu în seara aceea.

Cum bărbatul o ispitea amarnic, Ella se oțeli împotriva tentației. Se trase câțiva centimetri înapoi, chiar dacă el o strângea în brațe. Își ridică ochii spre el, căutând cele mai potrivite cuvinte pentru a-l face să înțeleagă ce voia să spună fără a-l jigni. În același timp, se gândi cu regret că i-ar fi plăcut să aibă parte de o a doua întâlnire cu el.

— Fără îndoială, dansezi bine, Mark. Și ești bun și la învârtit cuvintele. Sunt convinsă că o știi și nu ai nevoie să îți spun eu asta. Tocmai mă întrebam dacă ești irlandez. Chiar m-ai surprins de câteva ori, ceea ce înseamnă ceva. Nu ești deloc plictisitor. Mi-ar place să petrece noaptea vorbind și râzând cu tine. Mi-ar place la nebunie să ajung să te cunosc mai bine. Dar sper că îți dai seama că acesta va fi singurul lucru care se va întâmpla în seara aceasta, da? îi spuse ea cu o ușoară ezitare în voce, temându-se de răspunsul lui.

Mark o privi fix câteva secunde, dar ea nu reuși să citească nimic în ochii lui opaci. Nu își putea da seama dacă vorbele ei îl dezamăgiseră sau necăjiseră.

Deodată, acel surâs obraznic i se urcă din nou bărbatului pe buze, iar apoi Mark se aplecă și o sărută scurt. Buzele lui le atinseră pe ale ei o secundă numai, dar o secundă a fost de ajuns.

Nervii din buzele ei tresăriră, pentru ca mai apoi să arunce săgeți de dorință prin toate cotloanele corpului ei. Sânii îi fremătară, iar abdomenul i se cutremură, cerșind mai mult.

Voința i se clătină pentru o clipă, iar femeia își adună ultimele vestigii ale voinței, știind că nu putea ceda.

Sex de dragul sexului nu prezenta nici o importanță pentru Ella. Ea trebuia să îl cunoască mai bine pe Mark înainte de a da curs dorințelor ei și, de asemenea, trebuia să rămână loială planurilor sale dacă dorea ca viața ei să urmeze drumul corect. În fond, o noapte petrecută cu Mark i-ar fi oferit o amintire pentru mai târziu, dar nu ar fi fost un pas înainte pentru a-și atinge țelurile.

Ella își lăsă din nou capul pe pieptul lui, lăsându-se învăluită de plăcerea de moment și de iluzia temporară că se putea baza pe acel bărbat care părea atât de puternic.

Mark nu s-ar fi întos necăjit acasă din cauză că partenerul său avea

mai mulți pacienți, iar el rămăsese undeva în urmă. Nu s-ar fi plâns că mașina îi era în service și el a trebuit să ia metroul spre clinică de dimineață, astfel ajungând prea târziu pentru prima sa programare, iar doamna Adams plecase deja când el a ajuns la cabinet.

Ella îndepărtă acele gânduri cu hotărâre. Colin nu mai făcea parte din viața ei și ea nu mai dorea să își irosească timpul gândindu-se la el.

Ella și Mark dansară pe o altă melodie în tăcere. De-a lungul întregului dans, palma lui Mark îi alintă spatele, iar Ella chiar putea să jure că a simțit și buzele bărbatului pe creștetul capului de câteva ori.

Fâstâcită și pentru a nu fi nevoită să vorbească despre tot ceea ce se petrecea, femeia pretinse să nu bage în seamă acțiunile lui Mark, deși acestea erau tortură curată, iar ea abia reușea să își mai miște picioarele în ritmul cântecului.

Îi era dificil să reziste tandreței gesturilor sale, mai ales că pe ea o obsedau mâinile oamenilor și intuia că ale lui Mark s-ar fi simțit minunat pe pielea ei. De aceea, Ella se certă cu ea însăși preț de câteva momente, dar până la urmă luă hotărârea să-și respecte decizia inițială și să-și asculte instinctul care îi cerea să nu se grăbească.

După alte două melodii liniștite, formația atacă una mai rapidă, iar Ella se gândi că a dansat destul până atunci așa că ar fi fost mai bine să se întoarcă la masă.

Tânăra femeie niciodată nu dansase un astfel de dans cu cineva. Își cunoștea limitele și știa că s-ar fi împiedicat în propriile ei picioare dacă ar fi trebuit să încerce altceva decât un pas la dreapta și poate două la stânga.

Ella încercase să învețe să valseze când sora ei mai mare se căsătorise și insistase să aibă un vals la recepția de nuntă, pe care toată lumea treabuia să-l danseze. După primele trei lecții, profesorul de dans al Ellei a admis înfrângerea pentru prima dată în cei douăzeci și cinci de ani ca instructor de dans.

Ella, pur și simplu, nu simțea ritmul și picioarele i se încordau ori de câte ori încerca să danseze altceva decât un blues sedat. Femeii îi plăcea să danseze și chiar visase să devină balerină pe vremea când avea zece ani, dar până la urmă, a trebuit să accepte că, probabil, avea ea multe alte talente, dar nu acela.

Se părea, însă, că părerea lui Mark era alta. Acesta, o strânse de mână și o învârti, iar de acum, Ella chiar intră în panică. Mark părea hotărât

să o facă să danseze pe ritmul rapid al unului rock.

Ella încercă să-și tragă mâna, pentru a se întoarce la masă cu demnitatea intactă. Chiar reuși să articuleze un nu sever, dar nivelul decibelilor crescuse, iar Mark fie nu a auzit-o, fie a pretins că nu îi auzea vocea.

Bărbatul își petrecu brațul drept în jurul ei și micșoră și mai mult spațiul dintre ei, conducând-o în ritmul rockului. Ella se resemnă și încercă să îi urmeze pașii.

Mark se aplecă și mai mult deasupra ei și îi șopti în ureche pe un ton plin de persuasiune:

— Nu mai fi atât de încordată și lasă ritmul să-ți conducă pașii, Ella.

— Da, e ușor pentru tine să spui așa ceva, i-o întoarse ea cu țâfnă. Nu am dansat niciodată pe o melodie atât de rapidă, continuă ea supărată, iar un moment după aceea, își pierdu ritmul și se împiedică, proptindu-se în pieptul lui Mark.

Mark o strânse mai tare în brațe, iar apoi, îi șopti înainte de a o învârti spre dreapta:

— Ascultă muzica, Ella. Nu te mai gândi la ce fac picioarele tale. O să vezi că poți dansa.

Ella se cam îndoia de evaluarea lui și o sprânceană i se arcui pe frunte, arătându-i lui Mark cam ce părere avea ea despre opinia lui.

Cu toate acestea, femeia nu se mai obosi să-l și contrazică verbal. În fond, trebuia să se concentreze pe propriile mișcări. De altfel, era convinsă că Mark va avea ocazia să își da seama de eroarea cuvintelor sale, atunci când ea își va pierde echilibrul, astfel căzând și trăgându-l și pe el cu ea la podea.

Instructorul de dans care încercase să o învețe valsul o calificase pe Ella o calamitate ce așteaptă să se întâmple, dar femeia nu îi purta pică pentru asta. În fond, omul avea dreptate. Nu se întâmpla în fiecare zi ca slujba de instructor de dans să ajungă pe lista de ocupații periculoase. Bietul om își rupsese brațul încercând să o învețe pe Ella să valseze.

Și totuși, un lucru bun tot ieșise din chestia aceea. Omul a convins-o pe sora ei să păstreze valsul doar pentru ea și proaspătul ei soț, spunându-i că, astfel, toată lumea ar putut observa frumusețea

dragostei lor. Surorii ei i-a surâs ideea atât de mult, încât Ella a fost scutită de a se face de râs sau a cauza accidente dansând valsul pe un ring de dans înțesat.

Brațul de oțel al lui Mark o conducea pe Ella cu precizie, iar în tot acel timp, el îi vorbea cu răbdare, chiar dacă încordarea Ellei îi dădea uneori senzația că dansa cu o bucată inflexibilă de lemn în brațe.

Cu toate acestea, Mark o făcu să râdă și, curând, femeia uită complet de dans, iar efortul lui de a o conduce se diminuă. Când dansul se încheie, el îi surâse.

— Vezi că poți dansa dacă uiți să te mai gândești la pași?

Năucită, Ella nu îi răspunse. Dansul se terminase fără nici un fel de incident, ceea ce îi conferea lui Mark statutul de vrăjitor. Femeia ridică din umeri, încercând să pară nonșalantă, și îi răspunse:

— Ei bine, fiecare regulă are și o excepție, doar știi. Într-adevăr, am dansat acum, dar asta nu înseamnă că voi putea dansa din nou.

Bărbatul își scutură capul uimit de îndărătnicia ei și o conduse la masă. Abia se așezară pe scaune și-și traseră răsuflarea că ospătărița se și înfățișă lângă ei.

— Mai vreți și altceva?

Mark o privi pe Ella întrebător și ea dădu din cap că da.

— Da, aș vrea o coca cola. Dar adu sticla direct la masă, te rog. Nu am nevoie de pahar, spuse ea, amintindu-și că o înfuriase pe femeie mai devreme și temându-se de consecințe.

— Te-ai gândit bine, o aprobă Mark. Aș vrea și eu una. Obișnuită nu dietetică. Corect? se întoarse el spre Ella.

— Desigur, obișnuită. Nu suport gustul colei dietetice. Prea dulce pentru mine, cred, răspunse ea.

— Bun, atunci adu doar sticlele, te rog, îi zâmbi Mark chelneriței.

Imediat, femeia se lumină la chip și îi demonstră lui Mark că avea o siluetă chiar superbă când se întoarse grațios pe vârfuri și își îndreptă ținuta, balansându-și șoldurile. Mark își scutură capul, iar un surâs îi apăru în colțul gurii.

— Nu cred că vom avea probleme cu servirea pe moment, îi spuse el

Ellei. Dar, din punctul meu de vedere, poți să îi dai lovitura de grație după ce ne primim băuturile, îi făcu el cu ochiul malițios.

— Și care ar fi scopul? ridică ea din umeri cu indiferență. Nu mă deranjează dacă ea se crede mai grozavă decât mine.

— Mda, cam așa este. Te-ai gândit bine, o aprobă Mark cu o clătinare a capului. Nu e ca și cum ar fi adevărat, așa că nu văd de ce te-ai obosi.

Ella îi zâmbi cu căldură. Știa ea că, de fapt, Mark avea propria lui agendă. În fond, trecuse de mult timpul când fusese o adolescentă naivă și nu mai visa la Făt Frumos, călare pe calul său alb, care să vină în galop și să o salveze de la o viață de plictis.

Și cu toate acestea, vocea bărbatului sunase destul de sinceră în urechile ei și ea, una, îi aprecia încurajarea, mai ales că fostul ei prieten, Colin, nu se obosise niciodată să o facă să se simtă bine.

Ella învățase să citească oamenii așa cum trebuie, având de-a face cu foarte mulți în cariera aleasă. Știa semnele ce demonstrau că aceștia mințeau, dar, dacă, uneori, alegea conștient să treacă peste minciunile lor, aceasta nu însemna că trăia cu impresia că erau toți onești și cumsecade.

— Deci, până la urmă, poți dansa, remarcă Mark, aplecându-și capul spre ea, iar surâsul pe care Ella îl asocia deja cu el, fără echivoc, îi arcuia buzele. Ți-am spus eu, observă el, plin de sine, în timp ce îi mângâie mâna. Nu este nevoie decât să te concentrezi mai puțin pe felul cum faci pașii și mai mult pe altceva, îi explică el, mișcându-și sprâncenele sugestiv.

Și surâsul îi deveni oarecum obraznic, iar femeia îi ghici gândurile cu ușurință. Nu era, de fapt, prea dificil, considerând că bărbatul încercase să o incite permanent în timpul dansului. În fond, gândurile ei nu se concentraseră pe nimic altceva decât pe ce se petrecea sub pielea ei. Nici măcar nu își mai amintea că a dansat.

— Mda, te pricepi destul de bine să faci o femeie să se gândească la altceva, mormăi ea, înroșindu-se și evitându-i ochii.

Cu toate acestea, Mark o auzi și izbucni în râs.

— Haide, Ella, nu este cazul să faci pe mironosița că doar ți-a plăcut și ție, trebuie să recunoști, o împunse el. Eu, unul, m-am simțit de milioane. Cred că ar fi bine dacă am bea o cafea împreună. Ce părere

ai? Mergem la mine sau la tine? o întrebă el, sperând totuși ca ea să îl invite la ea acasă.

Oricum, dacă ea și-ar fi exprimat preferința să meargă la el acasă, Mark avea deja aranjată o cale sigură pentru ca să scape de invitație.

Regula lui era să nu aducă niciodată vreo femeie în casa lui. Dacă se ducea el la ele acasă, atunci putea pleca atunci când dorea, iar dacă nu mai avea nici un chef să le caute, acestea nu aveau cum să îl plictisească.

Ella îl captiva și părea o femeie destul de interesantă. Și totuși, aceasta nu i se părea suficient ca să îl facă să uite de marele său plan.

Mark hotărâse să se bucure de viața lui de playboy timp de mai mulți ani și, poate, numai după aceea să înceapă să caute ceva mai mult.

Cu toate acestea, nu era el prea convins că va intra vreodată în stadiul acela al vieții. Îl mulțumea prea mult ce obținea în prezent din relațiile lui cu femeile.

Deja se pomenise o dată prins într-o relație falsă, așa că bărbatul simțea nevoia să își desfacă aripile și să se distreze.

Poate că viața de familie fusese unul din țelurile lui în trecut, dar pentru un bărbat care își prețuia libertatea, acum aceasta nu era sinonimă cu altceva decât cu o pereche de cătușe.

O plăcea pe Ella suficient pentru o întâlnire sau două, poate chiar pentru o lună, dar știa că nu avea nici o intenție să meargă mai departe cu ea și că o va părăsi curând pentru a găsi pe altcineva.

Bărbatul nu mai simțea de multă vreme nevoia unei legături puternice, chiar dacă simțea o astfel de conexiune cu Ella în acel moment. Cum Mark se pierduse în gânduri, vocea Ellei îl făcu să tresară.

— Bine, putem să bem cafeaua la mine acasă, dar numai dacă înțelegi chiar acum că nu este vorba despre un eufemism pentru altceva, sublinie ea, nedorind nici un fel de neînțelegeri mai târziu.

— Nici o problemă. Nici eu nu mă gândeam la altceva decât la o cafea, minți el cu nonșalanță.

Mark nu considera că ar fi vreo problemă cu condițiile Ellei. El miza pe abilitatea lui de a o face să își schimbe părerea când se vor găsi

singuri. Omul observase felul în care reacționa trupul ei la al lui, iar el învățase toate mișcările corecte pentru a face o femeie să își uite principiile sau orice altceva avea aceea în minte.

După ce se despărțise de Gina, femeia care îi distrusese orice gând frumos vizavi de femei, unul dintre partenerii lui îi oferise un curs intensiv ca să învețe să vrăjească orice femeie să își lepede lenjeria și să i se abandoneze în brațe. Mark considera că acel curs fusese cea mai bună decizie pe care o luase vreodată.

Înainte de a învăța arta seducției de la A la Z, Mark nu avusese prea mult noroc atunci când încerca să atragă atenția femeilor. Acum, situația era diferită și bărbatul avea alte probleme, cea mai serioasă fiind să le determine pe femei să iasă din viața lui fără prea mult zgomot.

Cei doi se ridicară să plece, iar unul dintre cuplurile pe care Ella le observase mai devreme pe ringul de dans îi abordă.

— Ce părere ați avea dacă am face schimb de parteneri în seara aceasta? li se adresă bărbatul.

Nimeni nu îi mai pusese o asemenea întrebare în trecut, așa că cele spuse o lăsară pe Ella fără cuvinte. Femeia, pur și simplu, se holbă la Mark cu ochii mari, incapabilă să formuleze un gând coerent, în același timp încercând să se sprijine de masă cu o mână tremurătoare.

— Nouă ne-ar place enorm, miorlăi cealaltă femeie, trasând forma bicepșilor lui Mark cu unghiile ei lungi.

Mark se trase ușor înapoi pentru ca aceasta să nu-l mai poată atinge, iar apoi îi răspunse pe un ton implacabil:

— Nu, mulțumesc.

— Hai, mă, voi doi sunteți exact ceea ce căutam, își pledă celălalt bărbat cauza.

— Poate altă dată, îi spuse Mark, prinzând-o pe Ella de mână.

După un salut scurt din cap pentru cei doi, bărbatul o conduse pe Ella spre ieșirea din club. Deja observase că femeia era copleșită și incapabilă să reacționeze, iar lui nici măcar nu-i trecea prin cap să își piardă timpul într-o dispută cu celălalt cuplu.

Abia atunci când au ajuns în parcare, Ella își regăsi vocea și se

întoarse spre el.

— Oh, Doamne, niciodată nu am avut o astfel de... propunere.

— Asta înseamnă că nu ai prea mai fost prin cluburi sau baruri în ultima vreme, i-o întoarse Mark pe un ton uscat. Așa ceva nu este chiar atât de neașteptat, ridică el din umeri cu indiferență.

CAPITOLUL ȘAPTE

Ținând-o de mână de parcă s-ar fi temut că o va lua la goană în orice clipă, Mark o condusese pe Ella afară din club. Își dăduse seama că propunerea cuplului o șocase, așa că Mark se gândise că poate ar fi fost mai bine să nu îi dea drumul la mână prea curând. În fond, ar fi dorit să vadă la ce putea să ducă întâlnirea lor întâmplătoare.

Răcorit de aerul de afară, Mark inspiră profund. După aceea, bărbatul se întoarse spre Ella, intenționând să o întrebe dacă dorea să meargă în mașina lui, și ochii îi căzură pe încruntătura profundă dintre sprâncenele tinerei femei.

— Care este problema? o întrebă el, arcuindu-și o sprânceană pe frunte.

Dar, preț de câteva momente, Ella nu făcu altceva decât să-l privească pe Mark și să-l analizeze cu detașare clinică, chiar dacă, în același timp, își mușca buzele. Se vedea că aceasta ar fi dorit să spună ceva,

dar că ezita.

— Hai, Ella, orice ai vrea să-mi spui, spune-mi, o împunse el, trăgând-o de mână jucăuș, pentru a-i mai lumina starea de spirit.

Se vedea clar că ceva o supărase, iar el avea o oarecare idee privind motivul.

Femeia își luă ochii de la el preț de o secundă sau două, trecând cu privirea peste parcare. Mai apoi, privirea i se întoarse din nou spre.

— Faci chestia asta des? îl întrebă ea, în ciuda faptului că se temea de răspunsul lui.

— Ce anume? se interesă Mark cu seninătate, iar Ella mai că îl crezu că nu înțelegea întrebarea ei.

— Chestia asta cu schimbatul perechilor, îi explică ea, coborându-și privirea jenată mai întâi, dar mai apoi întorcându-și ochii spre el cu curaj.

— Ah, chestia aia, dădu Mark din cap, ca și cum abia acum ar fi înțeles la ce se referea ea. În situația aceea aveam doar două opțiuni, Ella: fie să le spun ceea ce am spus, fie să îmi înfig pumnul în nasul perfect al individului. Apropo, ai remarcat că a avut o operație la nas? adăugă el pe un ton de bârfă. Oricum, sunt convins că nu cred că ți-ar fi surâs să fi implicată într-o bătaie într-un club, așa că..., mai spuse el, ridicând din umeri și lăsând-o pe ea să completeze restul propoziției în orice fel ar fi dorit.

Dar, cu toate acestea, Ella continuă să îl privească fix, încercând să discearnă dacă bărbatul o mințea sau nu. Îi era teamă să nu facă o altă alegere greșită și, astfel, să lege o nouă relație care era menită să eșueze de la început.

Mark o privea și el la rândul lui, chipul lui netrădând nici cea mai mică urmă de îngrijorare, iar sclipirile din ochii lui îi ascundeau gândurile.

Până la urmă Ella se gândi că oricum se va lămuri curând cam ce fel de bărbat era, așa că îi aprobă cuvintele cu o mișcare scurtă a capului.

— Deci vrei să te urmez cu mașina spre casă sau...? întrebă Mark, fluturându-și mâna evaziv.

— Nu cred că vreau să-mi las mașina aici peste noapte, își scutură ea

capul. Am băut doar o bere fără alcool, așa că pot să conduc fără nici un fel de probleme, iar tu poți să mă urmezi, spuse Ella, mulțumită că Jo nu mai era prezentă pentru a-i ține una dintre celebrele ei predici, așa că putea să-și conducă mașina înapoi acasă.

— Deci unde ai parcat? o întrebă Mark.

Ea făcu un semn cu mâna spre un loc la capătul celălalt al parcării. Cum nu se zărea prea multă lumină în acel loc și el nu dorea să i se întâmple femeii ceva pentru poate nici un minut de mers pe jos, Mark se decise să o însoțească până la mașină.

Toată lumea știa cam ce se putea întâmpla în astfel de zone noaptea târziu, mai ales când o femeie era singură, iar el nu voia ca Ella să devină o statistică într-un raport al poliției.

După ce s-a asigurat că femeia și-a încuiat portiera, Mark fugi spre mașina lui pentru a o urma.

De-a lungul drumului spre casă, Ella se gândi la el și pritoci gândul unei posibile relații cu el. Tânăra femeie era destul de inteligentă să înțeleagă că el se aștepta să o facă să-și schimbe părerea, astfel acceptând să-și petreacă noaptea cu el.

Și totuși, ea se știa destul de puternică pentru ca să nu cedeze ochilor lui verzi tulburători, umbriți de cele mai negre gene pe care avusese ocazia să le vadă vreodată. Bănuia ea că Mark ar fi putut să o vrăjească cu privirea lui intensă, dacă i-ar fi dat voie, dar femeia era hotărâtă să nu se lase dusă de val.

Ella era destul de matură și înțeleaptă să ia în considerare toate posibilele consecințe, astfel că se gândi și că era posibil ca el să insiste. Cu toate acestea, ea avea destulă încredere în abilitatea ei de a respinge orice avansuri nedorite în caz că bărbatul devenea prea entuziasmat și se vădea a nu înțelege cuvântul nu.

Ella se baza pe cei patru ani de antrenamente la un dojo din centrul orașului, unde Bryan o învățase tot ce avea nevoie pentru a se apăra. Chiar dacă nu mai trecuse pe la sală în ultima lună, tot își mai aducea aminte mișcările.

ELLA OPRI MAȘINA ÎN fața clădirii unde locuia și, coborându-și fereastra, gesticulă, arătându-i lui Mark unde se găsea parcarea pentru vizitatori. După aceea, își conduse și ea mașina spre locul ei de parcare.

Cei doi se reîntâlniră în fața ușii ce ducea în interiorul clădirii, iar Ella își folosi cardul magnetic pentru a o deschide, mai apoi, invitându-l pe Mark înăuntru. În holul de la intrare, îl salută pe omul de la recepție.

— Bună, Tom, ai prins din nou schimbul de noapte din câte văd.

— Da, Dean a trebuit să plece undeva de urgență, iar eu tot aveam nevoie de ore, așa că i-am preluat schimbul, spuse bărbatul mai în vârstă ridicând din umeri.

Ella înțelegea ce voia acesta să spună. A supraviețui în Toronto însemna multă muncă și sacrificii.

— El este prietenul meu, Mark, îi explică Ella lui Tom când observă că ochii lui se opriseră asupra lui Mark, analizându-l pe acesta din urmă cu multă atenție.

Tom dădu din cap, urmărindu-i mai apoi cu privirea, în timp ce cei doi se îndreptau spre lifturile din partea sudică a clădirii pentru a ajunge mai apoi la etajul 24.

— Presupun că ai o priveliște fantastică de acolo de sus, observă Mark atunci când ea apăsă butonul pentru etajul ei.

— Da, cea mai bună, îi aprobă ea cuvintele, vocea sunându-i plină de mândrie pentru apartamentul ei. De aceea am și cumpărat acest condo aici, chiar dacă nu este mare.

Mark dădu din cap și îi zâmbi, iar ea se gândi că putea foarte bine să-i dezvăluie și restul.

— În fond, are doar două dormitoare, mărturisi ea, ridicând din umeri. Ceea ce m-a atras, însă, este balconul. Se deschide chiar deasupra lacului, iar priveliștea e nemaipomenită de acolo. Mă crezi sau nu, cea mai mare parte a verii o petrec pe balcon, adăugă ea, zâmbindu-i lui Mark cu căldură. Aș și dormi acolo dacă aș putea, dar nu am luat-o razna chiar atât de rău, continuă ea, râzând nervos.

Mark îi zâmbi, dând din cap, deși, într-un final, trebui să accepte adevărul. Era clar că nu făcuse o alegere înțeleaptă în seara aceea, chiar dacă îi plăcea tânăra femeie foarte mult. Aceasta părea să nu fie pretențioasă, dar inteligentă. Mai mult decât atât, silueta Ellei era exact ceea ce îl atrăgea pe el la o femeie.

Se lăsase însă indus în eroare de încrederea ei în sine însăși pe care aceasta o afișase la începutul serii în club. Aceasta îl făcuse să creadă că femeia încerca doar să se lase convinsă cu mai multă greutate, dar, acum, Mark se cam îndoia că aceasta era realitatea.

Devenea din ce în ce mai evident că Ella nu l-a invitat la ea acasă pentru ca să petreacă împreună o noapte de dragoste nebună, iar acela era, de fapt, singurul lui scop pe moment.

Atmosfera caldă a casei ei îl întâmpină cu culori ce urmau paleta de toamnă a covorului maroniu – roșcat. Tablourile de pe pereți înfățișau copaci la început de toamnă, cărări acoperite cu frunze roșiatice și parcuri învăluite în ceață sau care se răsfățau în lumina cenușie a toamnei târzii.

Tot ceea ce Mark zărea în jur vădea natura romantică a femeii. Bărbatul simți că poate aceasta se simțea uneori singură, separată de lume, dar aceasta nu însemna că nu se și bucura de solitudinea ei uneori.

Trecând cu privirea peste comorile Ellei de pe pereți, toate speranțele lui Mark se prăbușiră. Impresia lui inițială despre Ella era mai departe de adevăr decât crezuse.

Femeia nu se jucase cu el când i-a spus că invitația ei nu implica nimic altceva decât o ceașcă de cafea, iar Mark își dădu seama că trebuia să

plece de acolo cât mai repede. El, unul, nu era făcut pentru relațiile de lungă durată și nu avea nici o intenție să schimbe acel lucru.

Ella îl conduse pe balcon, unde briza lacului domolea căldura zilei. Mirosul apei și a ierburilor de apă se ridica până la ei, la etajul douăzeci și patru.

Tânăra femeie îl lăsă să admire panorama portului, în timp ce ea se îndreptă spre bucătărie să pregătească cafeaua pe care i-o promisese mai devreme. După o scurtă ezitare, aranjă și un platou cu prăjiturelele pentru cafea pe care le copsese cu o zi înainte.

Când se reîntoarse cu tava pe balcon, ochii lui Mark luciră la vederea prăjiturilor, ceea ce îi încălzi Ellei inima. Ea era mereu fericită când cineva îi aprecia talentele culinare.

Ellei îi plăcea să gătească și să coacă prăjturi. De fapt, acelea erau singurile activități din gospodărie pe care le iubea. Tot restul reprezentau munci necesare, dar îi trebuia multă voință pentru a se ocupa de ele.

— Poftim, servește-te, îi spuse ea, punând o ceașcă și o farfurioară în fața lui pe măsuța pătrată de pe balcon.

După aceea, tânăra aranjă pe masă platoul cu prăjituri, bolul cu zahăr și laptele. Ella turnă mai întâi cafea în ceașca lui, iar apoi și-o umplu și pe a ei, adaugând zahăr și lapte.

Simți ochii lui Mark poposind pe mâinile ei, dându-i impresia că juca o piesă de teatru în fața unei audiențe tăcute, ceea ce era și mai neliniștitor pentru nervii ei deja agitați.

Știa că mâinile ei nu aveau grația pe care mama ei dorise să o dobândească. Desigur că mama ei nu reușise pentru că Ella preferase să joace fotbal sau basket și refuzase să învețe eticheta servirii ceaiului.

Mama Ellei provenea din mediul clasei de mijloc și se măritase în aceeași clasă, dar, cu toate acestea, sperase ca fiicele ei să urce pe scara socială, așa că făcuse tot ce îi stătea în puteri ca să le pregătească pentru așa ceva.

De fapt, chiar reușise în eforturile ei cu sora Ellei, care, spre marea ei bucurie, pusese mâna pe un mogul, cum îi plăcea mamei ei să spună. Doar Ella o dezamăgise pentru că nu înțelegea să socializeze cu cineva numai pentru că acea persoană făcea parte dintr-o anumită pătură

socială sau pentru că avea bani.

Acum, însă, observând ochiii critici ai lui Mark fixați pe mâinile ei ocupate, Ella simți o oarecare împunsătură de regret. Ar fi trebuit și ea să învețe arta servirii ceaiului că doar nu ar fi fost ca și cum și-ar fi vândut sufletul. Ar fi dobândit doar o altă calitate pe care ar fi putut-o folosi.

Mâna lui Mark îi opri mișcările agitate.

— Totul este perfect, Ella, așa cum este. Hai să bem cafeaua și să stăm puțin de vorbă.

Dându-și seama că se comporta la fel ca o proaspătă gospodină la prima vizită pe care o primea în casa ei, Ella se înroși puternic.

Mark zări câteva pânze la orizont, așa că începu să vorbească despre ambarcațiuni, întrebând-o pe Ella care era părerea despre ieșirile pe apă. Femeia urmări cu privirea un avion ce ateriză pe pista de pe insulă, iar mai apoi ridică din umeri.

— Sincer, nu prea știu ce să spun. Desigur, am fost și eu în croziera obișnuită de trei ore pe lac ca toată lumea, de altfel. Ba chiar mi-am promis și o croazieră în Caraibe, dar știi și tu cum este. Niciodată nu pare să fie momentul potrivit pentru că mereu se ivește câte ceva, mai adăugă ea, sorbind din cafea. Poate că, totuși, într-o zi voi ajunge să fac și croaziera aceea.

— Mie îmi place la nebunie să ies pe apă, mărturisi Mark cu o ridicare nonșalantă din umeri, după care mușcă dintr-una din prăjiturile de pe platoul de pe măsuță. Acestea sunt delicioase, exclamă el, iar Ella îi zâmbi, satisfăcută că măcar prăjiturile ei meritau laude.

— Ai spus că îți plac ieșirile pe apă, începu Ella, iar mai apoi luă și ea o prăjitură. Ai propria ta ambarcațiune? îl întrebă ea curioasă.

— Nu, nu am, o minți Mark fără să clipească. Dar sunt destul de norocos să am prieteni care au, continuă el, făcându-i cu ochiul, ceea ce o făcu să izbucnească în râs. Așa că din când în când mai am șansa să ies pe lac. Nici eu nu am avut parte de croaziera aceea în Caraibe încă, dar voi încerca să remediez această eroare cândva în iarnă. Știi tu ce vreau să spun, își flutură el mâna, evaziv. Voi simți nevoia să las în urmă vremea rece de aici și să mă întind pe nisipul fierbinte, cu una din băuturile acelea cu umbrelușe colorate în mână...

— Nu e chiar atât de rău iarna, îi răspunse Ella, ridicând un umăr cu

indiferență, pentru ca mai apoi să se lase pe spate, încrucișându-și picioarele.

Luciul pielii ivindu-se de sub tivul rochiei ei atrase imediat ochii lui Mark, iar bărbatul decise că, indiferent de rezultat, tot trebuia să își încerce norocul.

Femeia aceea îi trezea dorințele. I se strecurase, pur și simplu, pe sub piele.

Bărbatul se aplecă deasupra ei și îi cuprinse genunchiul în palmă cu nonșalanță, șoptindu-i în același timp:

— Nu crezi că ne-am simți mai confortabil înăuntru, Ella? De exemplu pe sofa? arătă el cu bărbia spre interiorul apartamentului.

Pentru o clipă, Ella ezită indecisă. Pielea aspră a palmei lui pe piciorul neacoperit de ciorap o făcea să simtă lucruri ciudate pe care nu-și aducea aminte să le mai fi trăit înainte.

Cu toate acestea, femeia făcu un efort și le împinse undeva în spatele minții ei. Ella nu era o puritană, evident, dar știa că dimineață se va urî dacă nu ajungea să îl cunoască pe Mark mai bine înainte să lase acea relație cu el să avanseze cu viteza luminii.

— Aici sau acolo, e același lucru, Mark, spuse ea după câteva clipe. Deja ți-am spus că dacă venim aici nu vom face altceva decât să bem cafea și să vorbim. Am sperat că ai înțeles, replică ea pe un ton ușor înțepat.

Cuvintele aduseră un luciu metalic în ochii lui verzi, iar privirea lui îi cercetă chipul cu meticulozitate. Lumina cinică din ochii lui o îngheță pe Ella până în măduva oaselor.

— Bine, am priceput, Ella, spuse el retrăgându-și mâna de pe genunchiul ei. Ei bine, cafeaua a fost chiar foarte bună, iar prăjiturile excelente. Chiar m-am simțit bine în compania ta. Dar mai bine plec acum, continuă el pe un ton atât de rece încât Ella simți frisoane pe șira spinării. Nu am nici un chef să mă joc, Ella. Am lăsat anii de liceu undeva destul de departe în trecut.

Ella se încruntă pentru o clipă, dar mai apoi, pur și simplu, renunță să se mai agite. Înțelese că Mark nu voia decât să mai adauge o cucerire la palmaresul lui și că ea, în fond, nu conta în marea schemă a lucrurilor.

Știind că orice femeie ar fi fost la fel de bună pentru planurile lui o făcu să se simtă ieftină și folosită, chiar dacă reușise să nu cadă pradă vrajei lui, astfel dându-i bărbatului ocazia de a-i adăuga numele la cohorta lui de cuceriri.

Înghețată în interior, Ella se ridică de pe fotoliul ei și spuse pe o voce indiferentă:

— Atunci eu nu te mai reții, Mark. Bănuiesc că știi unde este ușa, nu-i așa? gesticulă ea spre living pentru a-l face să înțeleagă că voia ca el să plece imediat.

Mark rămase pe loc, privind-o câteva clipe, iar mai apoi, dădu din cap și se ridică și el, îndreptându-se spre ușa de la intrare. Acolo, se opri un moment, părând să se gândească la ceva, iar apoi își întoarse capul spre ea.

Ella se găsea tot în ușa balconului, urmărindu-l cu privirea. Mark nu reuși să citească absolut nimic în ochii ei și ezită pentru o clipă. Mai apoi, deși nu își putea explica dorința de a se explica, spuse:

— Nu este ceva personal, Ella, ca să știi. Ești o femeie deosebită, dar...

— Da, știu, îi tăie ea cuvintele. Sunt o femeie deosebită, cafeaua a fost grozavă, la fel ca și prăjitura, iar tu nu ai obținut ce ai dorit. Așa că ce mai aștepți? îl întrebă ea, făcând un semn scurt cu capul spre ușă, deja sătulă de egoul bărbaților egoiști pe ziua aceea.

Mark își scutură capul a vagă dezamăgire, iar apoi părăsi casa și viața ei fără a mai spune nimic.

Ella rămase în același loc timp de mai multe minute. După aceea, ieși înapoi pe balcon și se așeză pe fotoliul ei preferat. Fără să se gândească, luă o bucată de prăjitură de pe platou și o fărâmiță inconștient.

Mintea ei refuza să se agațe de vreun gând, ci pur și simplu se complăcea în aromele nopții și splendoarea portului.

Într-un târziu, Ella decise că locul acelei zile era în coloana oportunităților pierdute. Femeia ieșise în oraș, sperând să înhațe un nou viitor, iar acel viitor, pur și simplu, i se prăbușise la picioare. Eh, asta era. Mai era și mâine, în fond, așa că nu avea nimic altceva de făcut decât să meargă mai departe.

CAPITOLUL OPT

Era a doua seară la rând când Mark nu reușea defel să găsească ceea ce căuta, iar frustrarea îi crescu și mai mult. În ultimele două seri tot colindase barurile, ba chiar vizitase și vreo două cluburi, numai pentru a le părăsi dezamăgit după aceea.

Imaginea Ellei persista în spatele minții lui și din cauza aceea Mark nu se putea opri asupra nici unei alte femei deși vorbise deja cu vreo câteva. Fie nu îi plăcea sunetul vocii lor, fie nu îi spunea absolut nimic culoarea ochilor lor, dar, indiferent de motiv, nu simțea nici un fel de plăcere să-și petreacă timpul cu ele.

Le făcuse cinste cu o băutură sau două, făcuse o oarecare conversație cu fiecare dintre ele preț de vreo zece sau cincisprezece minute, dar apoi abandonase terenul și plecase să-și încerce norocul în altă parte.

Mark ieși din ultimul bar pe care-l vizitase și se opri gânditor pentru câteva momente, jucându-se cu brățara de la ceas. Nemulțumirea îl

sâcâia, iar slăbiciunea de care dădea dovadă îl călca pe nervi.

Cu toate acestea, îi era clar că va trebui să facă ceva în legătură cu obsesia lui cu acea femeie. Petrecuse doar câteva ore cu Ella vineri seara, iar acum nu mai găsea nici un fel de plăcere în vânătoarea lui, iar acel lucru însemna că avea, cu adevărat, probleme.

Soluția părea extrem de simplă: trebuia să o aibă pe Ella pentru o vreme. Mark era convins că va fi capabil să se uite și la alte femei după ce și-ar fi petrecut câteva nopți cu Ella, dacă nu cumva doar una, pentru că, în zilele acelea, se plictisea de femei destul de repede.

Acestea deveniseră interșanjabile, iar el nu găsea nici un motiv să mai zăbovească atunci când interesul în cineva îi dispărea.

Mark se mai uită o dată la ceas și observă că era deja trecut de nouă seara. Se gândi că poate ar fi fost mai bine să aștepte până a doua zi, dar înlătură acel gând imediat. Știa că nu va avea nici o șansă să ajungă în pat cu Ella în seara aceea, dar tânjea să îi audă măcar vocea.

Bărbatul se decise să cultive relația cu Ella și să iasă cu ea de câteva ori pentru a ajunge și în patul ei până la urmă.

Mark nu înțelegea cum de femeia reușise să îl facă să o dorească atât de mult încât să nu mai fie în stare să își găsească o altă femeie cu care să petreacă o seară. Cu toate acestea, era un bărbat destul de rațional și niciodată nu se lupta cu morile de vânt. Întotdeauna făcea ceea ce trebuia să facă pentru a ajunge de la punctul A la punctul B.

Drumul cu mașina spre port se dovedi destul de ușor. Traficul era destul de lejer pentru o seară de duminică, așa că Mark conduse cu ușurință.

Cum nu era el prea confortabil cu sentimentele și gândurile lui, ridică volumul la CD-player, sperând că muzica va îndepărta trepidația stranie ce îi pulsa în piept.

Bărbatul abia aștepta să dea cu ochii de Ella, chiar dacă se și temea de ce va spune aceasta despre vizita lui. Se îndoia că femeia va fi prea fericită să îl vadă, dar el conta pe șarmul lui inerent pentru a-i alunga mânia.

Singura problemă era să reușească să intre în clădire pentru că trebuia să treacă și de recepție. Mark învârti ideea în minte vreo câteva clipe, dar mai apoi ridică filozofic din umeri, hotărând că va vedea ce se putea face atunci când va ajunge la clădirea Ellei.

Bărbatul alese să își lase mașina în parcarea cu plată din apropierea clădirii pentru că nu voia să discute cu recepția și problema parcării.

Norocul îi surâse chiar de la intrarea în clădire. Un cuplu intră înaintea lui, iar el își iuți pașii pentru a nu fi nevoit să aștepte afară până ce Ella s-ar fi decis să îi permită intrarea în bloc.

O dată intrat în holul clădirii, își îndreptă pașii spre recepție, dar din nou șansa îi surâse. Recepționerul nu se vedea pe nicăieri.

Într-un fel, Mark credea în semne și îi plăcea când acestea se arătau bune. De data aceasta, se părea că cineva îi dădea lumină verde pentru ceea ce încerca să facă, iar el, unul, nu era omul care să spună nu atunci când șansa îi bătea la ușă.

Mark își schimbă direcția pașilor spre lifturile sudice, frecându-și mâinile încântat. Știa că îi va mai ușor să o convingă pe Ella să-i permită accesul în apartamentul ei dacă nu ar fi fost obligat să-și pledeze cazul prin intermediul altcuiva.

Cuplul care intrase în clădire înaintea lui luă același lift, așa că Mark reuși să treacă și de al doilea set de uși fără probleme.

Mark părăsi liftul la etajul Ellei cu un pas vioi, dar apoi se opri brusc. Pentru prima dată, i se iți în minte gândul că era posibil ca femeia să nu fie singură la acea oră.

Sprâncenele i se uniră deasupra ochilor. El, unul dintre cei mai metodici bărbați de pe pământ, se găsea acolo fără să fi luat în calcul toate scenariile posibile. Acea acțiune nu prea îi semăna și acel lucru îl ului.

Mark ezită o secundă, dar, mai apoi, se îndreptă spre ușa Ellei cu hotărâre și ciocăni, nedorind să-și ofere șansa ca să își schimbe decizia.

— Cine e acolo? auzi el vocea ei nesigură venind din interior.

Probabil că nimeni nu urca la etaj fără să fie mai întâi anunțat de către recepționerul din holul de la intrare și fără să primească aprobarea ei.

— Mark, răspunse el și, după aceea, ascultă cu urechile ciulite să surprindă cel mai mic zgomot în tăcerea ce se lăsă în urma răspunsului său.

Izolarea fonică a acelor condouri părea să fie extrem de bună pentru că bărbatul nu reuși să audă nici pași și nici un alt fel de zgomot venind din apartamentul ei.

Mark nici măcar nu își putea da seama dacă Ella mai era încă pe hol sau, pur și simplu, se întorsese pe balconul pe care îl iubea atît de mult sau în dormitor, lăsându-l să aștepte ca un idiot pe coridor.

Aștептă preț de mai multe secunde, dar el avu senzația că așteptase minute în șir. Numai când auzi broasca descuiându-se, își permise să respire profund.

Ella apăru, în sfârșit, în prag, iar Mark îi zâmbi, arătându-și dinții albi și drepți. Cu două zile în urmă, bărbatul avusese șansa să vadă o tânără bine pusă la punct, îmbrăcată cu scopul de a lăsa un șir de victime în urma ei. Acum, avea sub priviri femeia în momentele ei mai private.

Părul scurt și ciufulit al Ellei trăda faptul că aceasta se jucase cu degetele prin el. Femeia nu purta nici un fel de machiaj, pielea ei părând mai palidă, contrastând și mai mult cu negrul ochilor ei și al părului ei strălucitor.

Tânăra purta pantaloni scurți și un maieu care nu îi ascundea deloc rotunjimile, iar ochii lui Mark se plimbară în voia inimii peste pielea ei satinată, pentru a se opri pe sânii ei, care întindeau maioul, încercând să se elibereze.

Bărbatul își dădu imediat seama că Ella nu purta sutien. Cum era deja încins pentru că se tot gândise la ea pe drumul spre apartamentul ei, sângele i se înfierbântă și mai mult.

Cu o mână pe cadrul ușii, Ella îl privi fix câteva secunde, dar, nesimțindu-se prea bine sub ochii lui cercetători, începu să se foiască. Observase deja unde poposiseră ochii lui Mark și regretă că luase hotărârea să nu poarte un sutien în seara aceea.

— Deci care e motivul pentru care mă onorezi cu vizita ta azi? îl atacă ea pe un ton aspru.

— Simțeam nevoia să te văd... să-ți vorbesc, răspunse Mark, ridicându-și ochii la chipul ei și privind-o drept în ochi acum.

— Parcă am înțeles că nu ai timp pentru jocuri idioate, i-o întoarse Ella, nu fără oarecare răutate.

În fond, departe de a fi o floare timidă, femeia putea fi răutăcioasă atunci când era cazul.

— Ei bine, m-am înșelat, îi mărturisi el pe un ton egal, deși, în mod obișnuit, nu ar fi făcut o astfel de confesiune. Cred, însă, că mi-ar place să ajung să te cunosc mai bine... să petrec ceva timp cu tine, își flutură el mâna, încercând să nu se implice prea mult.

Da, cu siguranță, gândi ea, fără să îl creadă nici măcar o secundă.

— Nu ai găsit nici o femeie cu care să te poți distra în noaptea asta, nu-i așa? întrebă ea, fiind conștientă că vocea ei amintea de o scorpie, dar nepăsându-i defel.

Ella deja îi șterse lui Mark numele de pe lista ei. De parcă și aveai vreo listă! se admonestă ea în gând cu amărăciune.

După eșecul pe care îl înregistrase cu Mark vineri seara, Ella nu mai repetase escapada sâmbătă sau duminică, ci își petrecuse timpul singură. Simțea nevoia să își revină după prima ei înfrângere înainte să își regăsească curajul să iasă din nou.

— Nu am venit aici pentru așa ceva, Ella, îi răspunse Mark pe un ton calm, sperând că femeia se va arăta a fi mai maleabilă dacă el își strunea temperamentul și nu îi replica pe același ton certăreț.

De fapt, Mark era destul de onest să recunoască că merita amărăciunea ei cu prisosință. De asemenea, putea să bage mâna în foc că femeia va fi și mai furioasă până la finalul scurtei lor relații. Cu toate acestea, era dornic să riște pentru a obține ceea ce dorea.

— Cum de ai trecut pe lângă omul de la recepție? îl întrebă Ella, nu puțin surprinsă că bărbatul ajunsese la ușa ei.

Ea știa foarte bine că omul din holul de la intrare nu era genul care să creadă vreo istorie melodramatică, în special atunci când asemenea naivitate i-ar fi pus slujba în pericol.

— Nu era acolo, spuse Mark, ridicând din umeri indiferent. Un cuplu a intrat în clădire, iar eu i-am urmat. Ai de gând să continui cu interogatoriul aici, în hol, toată noaptea, sau ai de gând să mă inviți înăuntru? o întrebă el, încercând să sune cât mai agreabil.

— Nu s-a schimbat absolut nimic, îl avertiză ea cu supărare în glas.

— Nici nu m-am gândit că s-ar fi schimbat, îi răspunse Mark. Atâta

doar că mi-am dat seama că doresc să te cunosc mai bine. De asemenea, înțeleg că ai nevoie de timp să mă cunoști și tu pe mine, așa că... Iată-mă aici, surâse el din nou, deschizându-și brațele.

Mark își dădu seama că Ella îi analiza cuvintele cu grijă. Vineri seara, femeia îi dovedise că era deșteaptă. Genul acela de femeie nu s-ar fi mințit de una singură și nu ar fi crezut că el venise la ușa ei pentru că se îndrăgostise până peste urechi de ea într-o singură seară și nu mai putea trăi dacă nu o avea în viața lui. Era destul de cinică ca să își imagineze că el nu renunțase la intenția de a face dragoste cu ea.

De altfel, Mark îi putea citi Ellei gândurile pe chip cu ușurință, având senzația că se găsea chiar în interiorul minții ei, ceea ce era destul de reconfortant. Se cam săturase să tot facă efortul de a fi mereu cu un pas înainte, încercând să ghicească ce le trecea femeilor prin cap.

Mark știa că Ella își dădea seama că, dacă îi permitea să intre în viața ei, risca să aibă parte de o mare dezamăgire atunci când relația lor se va sfârși.

Femeia îi făcu semn să intre în casă, iar el se felicită în gând, răsuflând ușurat. De fapt, bărbatul se cam temuse că rațiunea ei se va dovedi mai puternică și că ea va alege să-i trântească ușa în față fără a accepta să discute cu el.

Ella îl conduse pe Mark spre balcon, unde lăsase o carafă cu limonadă și o farfurie cu prăjiturelele pe care le copsese în ziua aceea. De câte ori era neliniștită, femeia obișnuia să facă câte o prăjitură, chiar dacă o cam îngrijora efectul pe care acestea le avea asupra șoldurilor ei.

Îl invită să ia loc, iar apoi îl întrebă:

— Ai vrea limonadă sau ai prefera altceva? Sunt sigură că mai am ceva whiskey în casă, ba chiar și niște bere fără alcool, cred.

— Limonada este okay, îi răspunse Mark, care deja băuse câteva beri pe ziua aceea și încă mai trebuia să-și conducă mașina spre casă mai târziu în seara aceea.

Ella îi aprobă alegerea cu o aplecare a capului, iar mai apoi intră în apartament pentru a-i aduce și lui un pahar. Îi simți ochii arzându-i spatele, iar senzația o deconcerta.

Femeia nu știa dacă făcuse alegerea corectă atunci când îi permisese lui Mark să intre, din nou, în casa ei și, implicit, în viața ei, chiar dacă și numai pentru câteva ore, dar se simțea singură în seara aceea, așa

că se bucura să aibă ceva companie. Oricum, avea suficient timp și pentru regrete mai târziu.

După noaptea în care îi ceruse acestuia să plece, nu își mai găsise curajul să iasă din nou la vânătoare, mai ales după ce se văzuse nevoită să răspundă întrebărilor lui Jo sâmbătă dimineața.

Ella nu-i spusese lui Jo exact ce se întâmplase cu Mark. Nu dorise să audă Ți-am spus eu că așa o să fie, de-a lungul multor ani de atunci încolo. Dacă o cunoștea pe Jo bine, și o știa, aceasta ar fi fost în stare să-i amintească de acel fiasco și pe patul de moarte.

Întorcându-se cu un pahar pentru el, Ella îi turnă limonadă și rearanjă farfuria și șervețelele pe masă pentru ca el să aibă mai ușor acces la ele. De fapt, femeia avea nevoie de timp ca să se adune.

Evita să îl privească pentru că nu știa cum să se poarte cu un bărbat ca el.

Mark fusese primul bărbat care îi spusese drept în față că nu îl interesa nimic altceva decât o relație cu anumite beneficii. Cel puțin, bărbatul nu o mințise, iar acela era un punct în favoarea lui. Adevărul o durea, dar ea ar fi preferat să-l audă oricând.

Mark îi atinse mâna dreaptă cu blândețe și îi opri mișcările, iar Ella îi percepu gestul ca un déjà-vu.

— Ella, totul este bine. Nu trebuie să te îngrijorezi. Vom bea niște limonadă și vom mânca din prăjiturile acestea, iar între timp vom vorbi. Poate vom privi un film împreună. Nu îți voi cere nimic altceva în plus.

Ella își ridică privirea la ochii lui, analizându-i atitudinea. Nu știa dacă bărbatul mințea, dar, în ciuda acelui fapt, era dornică să îi acorde beneficiul îndoielii.

În fond, după ce petrecuse mult timp cu Colin, care mințea tot timpul, putea să petreacă o seară cu un alt bărbat, chiar dacă acea întâlnire nu ar fi dus la nimic pe viitor.

CAPITOLUL NOUĂ

Ella își perie părul cu mișcări bruște și grăbite, iar, după aceea, se privi în oglindă. Arăta bine. Cel puțin pe cât de bine se putea după o zi lungă de muncă.

Avusese atât de multe de făcut de-a lungul ultimelor două zile că aproape că nu mai avea energia să iasă afară. Cercurile întunecate din jurul ochilor ei îi trădau extenuarea și îi pictau pielea cu umbre.

Știa, însă, că și dacă era obosită, tot va ieși. Mark își petrecuse aproape fiecare seară cu ea de-a lungul ultimelor trei săptămâni, iar ea se bucurase de compania lui.

Bărbatul era cu adevărat un bun conversaționalist, plin de umor, ba chiar sarcastic atunci când era nevoie. Mai important decât atât, nu era deloc plictisitor. De fiecare dată când erau împreună, o fascina cu ideile sale, iar timpul părea să treacă mult prea repede.

Mark nu făcuse nici un fel de presiuni pentru a împinge relația lor într-o direcție specifică, iar acel lucru era pe atât de interesant, pe cât era de neașteptat.

Omul avea multă imaginație și reușea să o surprindă mai tot timpul. Niciodată nu știa ce să aștepte de la el, iar el niciodată nu îi dezvăluia dinainte ce planuri făcuse pentru întâlnirile lor.

Probabil că de aceea nu se săturase de el. Se întâmpla mereu ceva nou. Chiar dacă își petreceau timpul împreună în fața unei mese sau privind un film, conversația era incitantă.

În afară de aceasta, exista acea scânteie electrică dintre ei doi, care îi făcea pielea să freamăte și îi punea idei nebunești în cap. Cu toate acestea, Ella nu avea nici o idee dacă și Mark o simțea și ea, una, nu voia să îl întrebe.

De fapt, îi era teamă pentru că dacă ar fi atacat acel subiect în mod direct, aceea ar fi dus la o schimbare nedorită în relația lor, iar pe moment, ea prefera acel status-quo, chiar dacă știa că era doar temporar.

Ella era dureros de conștientă de ceea ce dorea Mark. Omul nu făcuse nici un secret din dorințele lui. Nu încercase să o inducă în eroare, iar acel lucru era remarcabil, chiar dacă oarecum neliniștitor.

Mark era extrem de grijuliu și nu spunea niciodată nimic ce ar fi putut fi interpretat ca o declarație de dragoste. Nu încercase nici să o facă să creadă că el era interesat în mod serios într-o relație de lungă durată cu ea. La început, Ella se așteptase la așa ceva de la el, iar purtarea lui o zăpăcea.

Ella știa că bărbatului îi plăcea să își petreacă timpul cu ea. Altfel nu ar fi apărut mereu pe nepusă masă și nici nu ar fi sunat-o zilnic. Și cu toate acestea, asta nu însemna că Mark uitase de scopul său inițial. Chiar avea grijă să nu piardă ocazia de a o atinge, iar acel lucru o înnebunea.

Își trecea degetele ușor peste mâna ei sau îi punea mâna pe spate atunci când trebuiau să intre în vreun local. Dansa cu ea, ținând-o strâns în brațele lui, iar trupurile li se frecau unul de celălalt, incitând-o și făcându-i sângele să clocotească, urlând după împlinire. Era o tortură, dulce, dar, totuși, tortură.

Cu alte cuvinte, Mark o înnebunea pur și simplu, iar el părea satisfăcut să vadă că femeia părea oarecum pierdută și tensionată tot timpul.

Fiecare fibră din trupul ei striga cerând eliberarea, iar ea știa că se găsea aproape de capitulare.

Cel puțin, acum, Ella îl cunoștea pe bărbatul din spatele acelor ochi ironici și indescifrabili. De asemenea, trebuia să admită că îl plăcea și încă foarte mult. Poate că era timpul să lase relația lor să se dezvolte firesc sau să moară de cauze naturale. Cel puțin, s-ar fi simțit și ea bine în deznodământ.

Ella nu știa dacă Mark va dispărea sau nu din viața ei în momentul în care ar fi reușit să facă dragoste cu ea, dar poate că venise momentul să afle ce se va întâmpla.

Oricum, ea îl dorea și era dornică să riște, mai ales că acel risc i-ar fi adus și ei o oarecare doză de liniște sufletească.

Și totuși era ceva ce îi zgândărea mintea analitică. Întotdeauna își petreceau timpul la ea acasă sau în oraș, dar Mark niciodată nu o invita la el acasă. Acel lucru o tulbura. Era ca și cum bărbatul nu ar fi vrut ca Ella să știe prea multe despre el sau să calce în cele mai importante colțuri ale vieții lui. Chiar și în acea seară, Mark venea să o ia la cină, iar Ella se îndoia că acea cină ar fi avut loc la el acasă.

Ella își aruncă ochii la ceas și se strâmbă. Era aproape timpul să se întâlnească cu el. Mark urma să fie jos în aproximativ zece minute.

Femeia mai aruncă o privire la reflexia ei în oglindă, iar apoi își adună lucrurile și părăsi toaleta, trecând, mai apoi, pe lângă biroul de recepție gol. Marge, recepționista, deja plecase, la fel ca toată lumea de pe etaj. Poate doar unul dintre parteneri, domnul Phileas, mai se găsea în biroul lui la acea oră.

Ella luă liftul spre parter, unde trecu pe lângă biroul de recepție al clădirii, pentru a ieși mai apoi din clădire. Agentul de pază probabil că își făcea unul din rondurile sale pentru că nu se zărea nimeni la biroul de la intrare.

După ce părăsi clădirea, femeia își aruncă privirea în dreapta și apoi în stânga. Mark nu se zărea nicăieri, așa că ea se îndreptă spre parcarea de după colț, unde stabilise să se întâlnească cu Mark și unde se găsea o bancă, după cum își amintea ea.

Fumătorii companiei preferau acel loc, iar ea se gândi că ar fi fost bun pentru a se odihni câteva minute. În ziua aceea avusese multe drumuri de făcut și nu avusese ocazia să petreacă prea mult timp la biroul ei.

Mark nu ajunsese încă, așa că femeia se îndreptă spre banca aflată sub lumina unui lampadar, gândindu-se că s-ar fi aflat în oarecare siguranță acolo.

Pe nepusă masă, auzi pași grăbiți în urma ei când nu era la nici doi pași depărtare de bancă și părul i se ridică la ceafă. Femeia se întoarse și observă că doi bărbați o urmăreau. Felul în care se îndreptau spre ea o avertiză că era în pericol, iar inima începu să îi bată cu furie și teama i se strecură în piept.

Era cald în seara aceea, dar, cu toate acestea, cei doi bărbați purtau hanorace cu glugile trase peste cap. Ella nu reuși să le zărească trăsăturile chipurilor lor și nici să le vadă culoarea părului, iar aceasta o înspăimântă și mai mult.

Bărbatul mai scund îi înșfăcă geanta, iar celălalt îi prinse brațul și o trase spre el.

Ella învățase să se apere, ba chiar petrecuse destule seri la un dojo în centrul orașului de-a lungul a patru ani. Învățase destul de multe, chiar dacă nu se mai antrenase în ultimele două luni. Și totuși, frica o paraliză și mai că uită să riposteze, ceea ce ușură lucrurile pentru individul mai înalt.

Cu avantajul de partea sa preț de câteva secunde, acesta mai că reuși să o mobilizeze mai înainte ca femeia să-și scuture ceața ce-i cuprinsese mintea și să înceapă să se lupte cu el. Ella îl lovi cu genunchiul în zona inghinală și avu satisfacția să-l audă gemând de durere.

Și totuși, bucuria ei fu de scurtă durată. Uitase de celălalt individ în fierbințeala momentului, iar acela încă se mai găsea în apropiere, ținând strâns în mână geanta ei.

Observând că femeia îi rănise prietenul, bărbatul urlă și își plantă pumnul în tâmpla ei. Ella se prăbuși la pământ ca un sac de cartofi și își pierdu cunoștința preț de o clipă sau două, totul întunecându-i-se în fața ochilor.

Când, în sfârșit, își reveni, ochii îi poposiră pe Mark, care îi pocni pe cei doi indivizi cap în cap, după care îi aruncă cât colo, de parcă ar fi fost gunoiul menajer de cu o zi înainte.

Ella nu putea să scape de impresia că se trezise în mijlocul unui film. Văzuse acel tip de mișcare doar în filme, iar Mark părea să trădeze agilitatea unui luptător ninja.

Cei doi își scuturară capetele pentru a și le limpezi, iar apoi se aruncară din nou asupra lui Mark, numai pentru a fi întâmpinați de un luptător talentat.

Mark nu părea să facă nici un fel de efort, chiar dacă mișcările lui nu erau pline de grație. Pe bărbat nu îl interesa frumusețea luptei, ci eficiența brutală. Avea grijă ca fiecare mișcare pe care o făcea să conteze, iar rezultatele erau uimitoare.

Ella se ridică în fund cu efort și se strâmbă de durere. Încă mai avea probleme de vedere și ceața părea să înconjoare absolut tot, chiar dacă ea știa fără nici o îndoială că nu era ceață în seara aceea. O migrenă teribilă începu să o sâcâie, iar cineva ce deținea o tobă se distra de minune pe seama ei undeva în capul ei.

Femeia începu să își ronțăie unghiile când cei doi bărbați încercară să îl atace pe Mark în același timp. Mark era bine clădit, dar, cu toate acestea, era atacat de doi bărbați bine făcuți, iar lupta numai dreaptă nu era, cu unul contra doi.

Îngrijorată sau nu, femeia nu putea să își ia privirea de la el. Stilul de luptă al lui Mark o impresiona. Acesta își folosea pumnii și picioarele în același timp.

Observându-i mișcările precise, Ella înțelese că bărbatul nu era dezavantajat deloc. Se antrenase pentru aceasta și se dovedea un luptător metodic. Nu irosea nici un fel de efort în nimic decât dacă rezultatul s-ar fi dovedit pozitiv. Acea concluzie îi luă femeii o greutate de pe piept.

Când atacatorul mai înalt scoase un cuțit din hanoracul lui, Ella își ținu respirația. Bărbatul se aruncă asupra lui Mark, ținând cuțitul cu vârful în jos.

Ella încercă să se ridice, în același timp căutând înnebunită să găsească ceva ce ar putea folosi împotriva lui, dar încă resimțea efectele loviturii primite în tâmplă și se simțea amețită. Se clătină câteva momente, încercând să își găsească echilibrul.

Tocmai reușise să se stabilizeze pe picioare când un urlet îi ajunse la urechi și femeia îngheță. Își întoarse capul în direcția sunetului, tocmai la timp pentru a vedea că brațul atacatorului se îndoise la un unghi nenatural. Cuțitul îi alunecase dintre degete și căzuse pe asfalt cu un zgomot ce răsună în parcarea aproape goală, în care se afla doar mașina lui Mark.

Se auziră pași grăbiți, iar ea, temându-se că cei doi atacatori primeau întăriri, își aruncă ochii în direcția de unde veneau aceștia. Omul de pază fugea în direcția lor, vorbind grăbit în stația lui radio.

Din cauza roiului de viespi ce își făcuse cuib în urechile ei și al cărui bâzâit era asurzitor, Ella nu reuși să îi înțeleagă cuvintele.

Deja privirea îi era încețășată, dar acum totul deveni din ce în ce mai întunecat, iar femeia căzu din nou în tunelul inconștienței.

Ella nu se trezi din leșin atunci când Mark o plesni ușor peste obraji, dar se trezi atunci când sirenele mașinilor de poliție răsunară pe strada goală și copleșiră liniștea serii.

Ella își deschise ochii cu dificultate. Încă mai vedea steluțe în fața ochilor, iar individul cu toba din interiorul creierului ei insista să continue să cânte, ceea ce o făcu să se strâmbe din nou. Îl ura din toată inima.

Ea își dădu seama că Mark o ținea în poala lui. O dusese spre bancă mai devreme, iar acum o ținea în brațe. Mark îi îndepărtă părul de pe chip, iar apoi se uită cu atenție la ochii ei, observând semnele unei contuzii.

— Trebuie să facem o excursie la spital, Ella, spuse el pe un ton calm și măsurat.

Femeia încercă să protesteze, dar el o opri punându-i un deget pe buze.

— Nu, mi-e teamă că acest lucru nu este negociabil, continuă el pe un ton implacabil. Trebuie să te vadă un doctor. După aceea, vom vedea.

— Este totuși necesar să ne dați o declarație, domnule, spuse un ofițer de poliție. De fapt, amândoi ar trebui, continuă el, întorcându-și privirea și spre Ella.

Ella și Mark își întoarseră ochii spre el. Deși o treziseră sirenele, Ella nu își dăduse seama că cineva a chemat poliția.

— Bineînțeles, domnule ofițer, răspunse Mark. Nu este deloc complicat. Am venit să o iau pe Ella la cină. Am ajuns aici și i-am văzut pe cei doi indivizi atacând-o, spuse el, arătând spre cei doi atacatori.

Un alt ofițer de poliție îi conducea pe cei doi bărbați încătușați spre

mașina de poliție, iar un rânjet plin de satisfacție înflori pe buzele lui Mark.

— În fine, am ajuns aici tocmai la timp să o văd pe Ella lovindu-l cu genunchiul pe unul dintre atacatori în zona genitală. E vorba de cel mai înalt. Înainte de putea coborî din mașină, celălalt și-a plantat pumnul în fața ei, iar ea a căzut, explică Mark, după care se opri pentru a își coborî ochii spre Ella.

Degetele lui conturară chipul femeii cu tandrețe, iar mai apoi buzele i se strânseră într-o linie subțire dură.

— După ce a căzut, individul a început să îi rupă hainele de pe ea, iar eu am intervenit, continuă Mark, din nou ridicându-și ochii spre ofițer. Ne-am luptat vreo câteva minute, iar unul dintre ei m-a atacat cu un cuțit. Mi-e teamă că i-am rupt brațul apărându-mă. După ce am terminat cu el, m-am ocupat și de cel de-al doilea. Cred că acesta ar fi rezumatul evenimentelor, ridică Mark din umeri.

— Da, știam partea aceea cu cuțitul, dădu polițistul din cap.

După aceea își îndreptă ochii spre mașina de poliție ca să vadă dacă avea colegul lui vreo problemă cu oamenii pe care îi arestaseră, iar mai apoi se întoarse înapoi la Ella și Mark.

— Agentul de pază a anunțat la 911 că a fost scos un cuțit. El nu știa cum a început totul pentru că își făcea rondul în timpul acela, dar când s-a întors la stația lui, a văzut pe monitor că doamna se lupta cu tâlharii, le explică el. Acum, doamnă, îmi puteți spune ce vi s-a întâmplat? se întoarse ofițerul spre Ella.

Ella îi povesti ce se petrecuse înainte ca Mark să fi ajuns la locul faptei. Nu își amintea deloc că îi fuseseră rupte hainele de pe ea. Acum știind că se întâmplase, observă că îi fusese distrus costumul.

Ofițerul de poliție le luă informațiile personale pentru a-i contacta mai târziu dacă ar fi fost necesar, iar apoi i se alătură colegului său. Acesta deja îi pusese pe cei doi atacatori în mașina de poliție. Doar unul dintre ei avea ambele mâini încătușate. Celălalt avea nevoie de tratament medical și oricum nu își putea folosi brațul.

Mark o ajută pe Ella să se ridice și o conduse la mașina lui.

— Următoarea oprire, camera de gardă, femeie frumoasă, spuse el. Dacă ești cuminte, îți voi găti în seara aceasta, continuă el cu un zâmbet, în timp ce o ajută să intre în mașină.

Bărbatul se asigură că i-a prins corect centura de siguranță, iar apoi conduse mașina spre spitalul St. Michael's, unde petrecură aproape două ore așteptând ca un doctor să o poată vedea pe Ella.

Camera de gardă era plină de oameni și deprimantă, dar, în ciuda plângerilor Ellei, Mark nu renunță la hotărârea lui că un doctor trebuia să o examineze. Nici măcar nu se gândea să discute părăsirea spitalului înainte de aceasta.

Doctorul confirmă diagnosticul lui Mark. Ella avea o contuzie și avea nevoie de odihnă. Omul îi dădu acesteia un paracetamol și o sfătui să evite orice alte medicamente pentru durere timp de cel puțin două zile.

Mark insistase să i se facă un CAT scan și, într-un final, reușise să îl convingă pe doctor să o trimită pe Ella pentru testare. Până la urmă, Mark s-a arătat mulțumit să afle că totul era în regulă cu ea și o conduse înapoi la mașina lui.

După ce au părăsit parcarea, bărbatul își aruncă privirea spre ea și observă că femeia închisese ochii și încerca să se odihnească, în ciuda încruntăturii adânci pe care o avea între sprâncene.

— După cum am promis, îți voi pregăti cina în seara aceasta. Va trebui, însă, să ne oprim la supermarket, dar tu te vei putea odihni în mașină până ce termin eu cumpărăturile. Mă voi grăbi, o să vezi.

— Bine, răspunse Ella pe un ton moale. Orice vrei tu este bine și pentru mine.

Mark zâmbi privind-o, iar mai apoi își scutură capul și conduse spre cel mai apropiat magazin. Ajuns acolo, o sfătui pe Ella să încuie ușile de la mașină în urma lui și plecă doar după ce auzi că încuietorile au fost activate.

Ella închise ochii și aproape că adormi până când se întoarse Mark cu mai multe pungi pline de cumpărături. Își deschise ochii pentru suficient timp ca să îl vadă intrând în mașină, iar mai apoi îi închise din nou.

— AM AJUNS, ELLA, ÎI scutură Mark umărul, iar ea se trezi cu o tresărire.

Ochii femeii se lărgiră, plini de spaimă.

— Sunt doar eu, nu te speria, îi șopti Mark, alinându-i chipul cu degetele.

Ella dădu din cap, iar mai apoi observă că el oprise mașina în fața clădirii ei. Dezamăgirea îi lăsă un gust amar pe limbă. Era clar că Mark nu voia ca ea să afle unde locuia.

Femeia simțea nevoia să strige la el, dar nu se simțea suficient de puternică pe moment pentru a se certa cu el, așa că se mulțumi să zâmbească trist.

— Vrei să parchezi în parcarea vizitatorilor sau unde parchezi mașina mereu când vii încoace? îl întrebă ea.

— Voi parca în parcarea oaspeților în seara aceasta. Nu vreau să fi obligată să mergi prea mult pe jos, îi răspunse el.

— Nu-mi fă nici un fel de favoruri, mai că scuipă ea. Parchează unde vrei. Și apropo, nu este nevoie să mă dădăcești în seara asta. Nu aș vrea să-ți strici noaptea cu chestia asta, continuă ea sarcastic.

Ella își dădea seama că suna ca o scorpie, dar nu se putea abține. Mark o privi preț de câteva clipe, încercând să își dea seama ce se petrecea cu ea.

— Nu cred că îmi voi strica noaptea dacă voi avea grijă de tine. În afară de asta, ți-am promis cina, iar eu întotdeauna îmi țin cuvântul, îi răspunse el gânditor.

— Mda, sigur, mormăi ea, deși știa că nu era corectă vizavi de el.

Mark niciodată nu îi spusese o minciună evidentă. Dar totuși, bărbatul evitase sistematic să o invite la el acasă, iar acel lucru o deconcerta.

— Bine, Ella. Înțeleg că ai avut o noapte dificilă și că ai o durere de cap amarnică, spuse el pe un ton grav. Din cauza aceasta, nu o voi lua la modul personal. Hai să parcăm afurisita de mașină și să urcăm în apartamentul tău.

Ella îi aruncă din nou o privire și remarcă liniile adânci de la colțurile gurii lui. Bărbatul era supărat, în ciuda faptului că încerca să se arate înțelegător. Îl deranja că ea nu voia ajutorul lui, dar femeia ridică din umeri, fără să îi pese de ce gândea el. În fond, avea motivele ei să fie furioasă pe el.

Mark scrâșni din dinți, iar degetele i se încleștară pe volan. O mai privi o clipă pe femeie, iar apoi porni din nou mașina și se îndreptă spre parcarea pentru oaspeți, unde o ajută să coboare din mașină, iar mai apoi, adună plasele pe care le lăsase pe locul din spate.

Călătoria cu liftul rămase tăcută și tensionată, iar Ella își coborî ochii la podea ca să nu îi întâlnească privirea, pe care o simțea permanent asupra ei. Atenția lui constantă asupra ei o agita, iar hotărârea ei de a nu-i mai vorbi începu să se destrame.

Din fericire pentru ea, ajunseră la etajul ei înainte ca ea să capituleze și imediat după ce au intrat în apartament, femeia se îndreptă spre dormitor fără o vorbă.

CAPITOLUL ZECE

Ella scoase de pe ea resturile costumului ei și le aruncă în coșul de gunoi din baie. După aceea, făcu un duș și se îmbrăcă în pantaloni de sport negri și un tricou alb pentru a merge în camera de zi.

Ochii ei îl găsiră pe Mark imediat. Bărbatul era ocupat în bucătărie, tăind ardei. Simțindu-i prezența, acesta se întoarse și îi zâmbi.

— Te simți mai bine acum? se interesă el.

Ella dădu din cap și se îndreptă spre insula din bucătărie. Cum era desculță, covorul gros de pe podea îi atenua zgomotul pașilor.

Femeia se așeză pe un taburet înalt și îl întrebă pe Mark:

— Ai nevoie de ajutor?

— Nu, nu-ți fă griji, spuse Mark, fluturându-și mâna. Totul este sub

control. Puiul este aproape gata. Mai trebuie doar să adaug legumele, spuse el, punând ardeii în tigaie și, cu mișcări experte, amestecând carnea cu legumele.

Bărbatul nu părea în afara elementului lui în bucătăria ei, iar acel lucru o surprinse.

Mirosurile de condimente pluteau în aer, iar Ellei îi plouă în gură. Femeia mâncase un sendviș la prânz, dar aceea se întâmplase cu mult timp în urmă. Acum era moartă de foame, chiar dacă încă o mai durea capul.

— Am umblat prin dulapuri și am scos farfuriile, spuse Mark. Vrei să mănânci aici sau în camera de zi?

— Aici e bine, răspunse ea.

În timp ce făcea duș, Ella luase hotărârea de a nu mai analiza lucrurile sine die. Dacă Mark dorea mai mult, atunci totul era bine. Dacă nu, faptul că ea tăia firul în patru, gândindu-se la motivele lui, nu o ajuta cu nimic.

Ella știa că va trebui să se decidă ce va face și curând. Timpul trecea pe lângă ea, iar dacă ar fi dorit să își realizeze planurile, atunci ar fi trebuit să facă ceva pentru asta. Doar așteptând nu o mai ajuta cu nimic.

Mark puse mâncarea pe farfurii, iar mai apoi turnă câte un pahar de suc de portocale pentru amândoi. După aceaa, începură să mănânce în tăcere.

— Ce te-a supărat, Ella? o întrebă Mark după câteva minute de tăcere profundă. Că nu am ajuns acolo la timp să te salvez de tâlharii ăia sau altceva?

Ella își ridică ochii spre el, uluită.

— Despre ce vorbești? îl întrebă ea.

— Pot să-mi dau seama că ești supărată pe mine. Ai fost necăjită toată seara. Am crezut că e din cauza a ceea ce s-a întâmplat în parcare, dar s-ar putea să mă înșel.

Femeia își scutură capul.

— Fii serios! Nu a fost vina ta. Ba chiar m-ai salvat până la urmă, dacă

îți amintești, spuse ea, aplecându-și capul pe o parte.

Ella îl privi cu ochii îngustați.

— Mi-e teamă că am uitat să-ți și mulțumesc, spuse ea pe un ton gânditor, oarecum rușinată.

Bărbatul își flutură degetele pentru a-i îndepărta orice gând de acel gen.

— Nu ai de ce să îmi mulțumești. Oricine ar fi făcut la fel, îi spuse el.

— Nu chiar, i-o întoarse Ella. Oamenii nu se bagă în mijlocul unei altercații atunci când șansele nu sunt de partea lor.

— Șansele nu erau împotriva mea, Ella, îi răspunse Mark uluit de cuvintele ei. Pot să mă descurc cu doi atacatori, uneori chiar cu trei. Evident, nu câștig întotdeauna, dar știi și tu, doar ziua de azi contează, adăugă el râzând.

— Da, ești bun, trebuie să o recunosc. Te-ai antrenat mult timp, nu-i așa?

— Da, așa e. De obicei mă antrenez cam de trei ori pe săptămână cel puțin, uneori mai mult de atât. Adevărul e că merită, după cum ai și văzut, îi surâse el buclucaș.

— Da, merită, se arătă ea de acord, ducând furculița cu mâncare la gură. Ești bun și la gătit. Trebuie să recunosc și asta, remarcă ea după ce mestecă cu grijă.

— Sunt singur și m-am cam săturat să mănânc în oraș, ridică el din umeri. Așa că gătitul a devenit o prioritate, admise el. Pot să fac chestia asta, carne cu legume și paste. Desigur, pot să fac și grătar. Nimic altceva, mi-e teamă.

Ella își lăsă furculița pe farfurie și se ridică de pe scaun.

— Unde te duci? o întrebă Mark, ridicându-se și el la rândul lui.

— Am nevoie de niște apă. Ar trebui să fie în cămară, îi răspunse ea.

— Și poți să îmi ceri mie să ți-o aduc, spuse Mark, conducând-o înapoi la taburetul ei. Haide, trebuie să te odihnești, Ella. Nu uita că ai avut o contuzie serioasă și nu ar trebui să te miști prea mult acum, spuse el, îndreptându-se mai apoi spre cămară ca să ia apa.

— Doctorul nu a spus nimic de acest gen, i-o întoarse ea cu țâfnă, vocea-i încăpățânată răsunând în urechile bărbatului.

— Și ce dacă? se întoarse el cu apa și un alt pahar. Bănuiesc că a considerat că știi deja acest lucru și că nu era cazul să ți-l repete.

— Pe bune?

— Da, pe bune, îi spuse el pe o voce plină de autoritate, turnând apa în paharul ei. Și oricum, sunt aici, așa că pot să-ți aduc apă dacă vrei. De ce să te obosești când altcineva îți poate ușura viața puțin?

Ella luă paharul de la el și bău. Se jucă cu paharul timp de câteva secunde înainte de a-l lăsa pe masă.

— De-asta ești aici? Să faci lucrurile mai ușoare pentru mine?

— Dar desigur! Tu ce ai crezut?

Femeia nu îi răspunse imediat, iar el își dădu seama că se gândea profund la ce urma să spună.

— Mark, ai fost direct cu mine încă de la început. Mi-ai spus ce doreai de la mine chiar în seara când ne-am cunoscut. Îți amintești?

— Da, bineînțeles că îmi amintesc. Și? Unde vrei să ajungi cu discuția asta, Ella?

— Mă întrebam...

— Ce anume? se interesă Mark, așezându-se din nou pe scaunul său și începând să mănânce din nou, de parcă discuția lor nu ar fi putut să îl facă să își uite cina.

Ella se foi în scaun, dar mai apoi îl privi direct în ochi și îl întrebă:

— Ce s-a schimbat?

— Schimbat? întrebă el confuz, nefiind sigur ce voia ea să spună. Nimic nu s-a schimbat, Ella. Tot mai vreau să fac dragoste cu tine, dacă asta e ceea ce întrebi. Am așteptat numai să te hotărăști.

Ellei îi căzu falca din cauza șocului. Nu se așteptase la un răspuns atât de direct, deși ar fi trebuit deja să îl știe pe Mark mai bine. Până ce reuși să îi proceseze cuvintele, femeia se holbă la el, cu gura larg deschisă. După aceea, își închise gura cu un clinchet al dinților.

— Deci, pentru asta ești aici acum, trase ea concluzia.

— Nu fi absurdă, îi răspunse el, deja iritat. Nu ești în stare să faci sex acum, asta este clar. Eu știu care e țelul meu, dar nu sunt un ticălos. În seara asta, este important ca să îți revii. Dacă voi reuși sau nu să te conving să mă lași în patul tău poate să rămână pentru altă dată.

Ella avea sentimente amestecate acum. O făcea fericită faptul că bărbatul dorea să aibă grijă de ea pentru că aceasta însemna că îi păsa de ea într-o oarecare măsură. Și cu toate acestea, se simțea și de parcă ar fi fost un obiect de vânzare și simți impulsul de a-l arunca pe ușă afară.

Sentimentele contradictorii și noianul de gânduri îi înrăutățiți migrena, așa că, instinctiv, începu să-și maseze tâmplele.

— Cred că mai bine iei două pilule de paracetamol acum și încerci să dormi un pic. Voi rămâne cu tine, nu îți fă griji. Dacă ai nevoie de mine, doar spune-mi.

Ella îi aruncă o privire. Ar fi vrut să continue discuția cu el, dar până la urmă renunță. Nu avea tăria pentru așa ceva.

Luă pilulele din mâna lui Mark și le bău cu apă, iar apoi, pur și simplu, părăsi bucătăria și se îndreptă spre dormitor. Când ajunse acolo, închise ușa în spatele ei, iar apoi se aruncă pe pat, închizând ochii și rugându-se ca durerea ascuțită să dispară.

Mark o urmări cu privirea. Știa că gândurile femeii erau conflictuale și că ea nu găsea sens în ceea ce spunea el. Nici măcar el însuși nu înțelegea prea bine ce gândea și simțea.

El era în căutare de pradă ca întotdeauna. Și cu toate acestea, simțea și nevoia să aibă grijă de ea, iar acel lucru îl sîcâia.

De asemenea, îl îngrijora că deja trecuseră câteva săptămâni de când tot stătea agățat de Ella și că lăsase deoparte îndeletnicirea lui favorită. Se antrenase să nu îi pese de femei, ci numai să ia ce voia de la ele, iar apoi să plece. De aceea, acum, își ura propria lui atitudine față de ea.

CAPITOLUL UNSPREZECE

Ella se trezi simțind atingerea blândă a degetelor lui Mark pe obraz. Femeia deschise ochii și îl zări lângă pat, aplecat peste ea. Bărbatul îi îndepărtă părul de pe față, ceea ce părea a fi unul dintre obiceiurile lui, iar apoi o sărută cast pe buze.

— Bună dimineața, frumoasă adormită. Încă o jumătate de oră mai mult și aș fi putut să-ți urez bună ziua, îi spuse el, surâzându-i.

Ella îi întoarse zâmbetul, dar brusc își aduse aminte că ar fi trebuit să fie la birou de câteva ore și sări din pat, abia evitând să-i lovească capul cu umărul.

— Hei, hei, ce faci? Unde e drăcia aia de foc? o întrebă Mark uluit, abia reușind evite un cot în gură.

Ella deja sărise din pat și alerga spre baie, așa că strigă spre el:

— Ar fi trebuit să fiu la muncă. Doamne, ce mă fac acum?

Mark veni după ea și o opri să-și sfâșie hainele de pe ea.

— Calmează-te, Ella. Am avut eu grijă de tot, nu te teme. Se știe la tine la birou ce ți s-a întâmplat noaptea trecută și mi-au spus că ar trebui să rămâi acasă astăzi. Oricum, agentul de pază deja raportase totul înainte să sun eu.

Ella se opri brusc și se întoarse spre el încet. Nu îi venea să creadă ceea ce auzea.

— Ai sunat la mine la birou și le-ai spus ce s-a întâmplat, repetă ea, de parcă nu ar fi fost sigură că auzea totul corect.

— Evident că da, dădu Mark din mână, oarecum supărat acum.

Femeia se dovea puțin cam densă în anumite probleme.

— Nu e ca și cum nu ai fi trăit un coșmar noaptea trecută, Ella. Ai nevoie să îți revii, iar în afară de asta, dă-mi voie să-ți spun că partea aceea a feței tale este umflată rău de tot, arătă el cu degetul spre chipul ei. Nu am crezut că ai vrea ca lumea să te vadă astfel, îi explică el.

Ella clipi, încercând să își regăsească vocea. Nu știa ce să spună, însă. Ar fi vrut să urle la el. Simțea impulsul de a-l lovi și de a arunca ceva. Și totuși, era, de asemenea, mult prea obosită, nu numai în toane proaste.

— Mark, începu ea să vorbească încet. Nu poți să iei hotărâri în locul meu. Dacă nu pot merge la muncă, eu voi fi cea care sună să anunțe că sunt bolnavă, nu tu, spuse ea, deja strigând, iar sprâncenele lui Mark i se ridicară acestuia pe frunte. Cine naiba te crezi tu de îmi suni șeful ca să îi spui că sunt bolnavă?

— Bine, calmează-te, spuse Mark ridicându-și mâna. S-ar puea să fi încălcat limita, dar ai avut un somn agitat noaptea trecută. Doar dimineață ce te-ai mai calmat, îi explică el.

Bărbatul îi mângâie brațele pentru a o alina, iar mai apoi simți impulsul de a-i săruta colțul gurii, dar se răzgândi. Nu se părea că femeia i-ar fi primit sărutul prea amabil.

— M-am gândit să nu te trezesc și să îți cer să decizi ce ai vrea să faci. Nu e nevoie să îți pierzi cumpătul din cauza asta, contiuă el, pe un ton

oțelit acum. Dacă vrei să plec, o să plec. Nu e mare lucru. Nu e nevoie să faci o întreagă dramă din chestia asta.

Ellei nu îi prea surâdea direcția în care se îndrepta situația și se panică. Nu știa dacă reacția ei fusese exagerată, dar știa că Mark o ajutase tot timpul din seara precedentă.

Femeia își frecă fața, iar apoi spuse:

— Nu știu ce să spun, Mark. Chiar nu știu. Dar știu că am nevoie de un duș și de o ceașcă de cafea. Poate că după aceea mintea îmi va funcționa așa cum trebuie și atunci voi știi ce să-ți spun.

El continuă să o privească cu aceeași ochi de oțel preț de mai multe clipe, iar apoi își arătă acordul cu o mișcare a capului. Mușchii lui tensionați se relaxară, iar el îi mângâie părul.

— Du-te și fă dușul acela, iar eu voi pregăti cafeaua, spuse el într-un sfârșit și se întoarse să plece.

Privirea Ellei îl urmări până ce bărbatul părăsi dormitorul, iar după aceea, ea se sprijini de ușa de la baie, închizând ochii.

Durerea de cap se întorsese. O durere ascuțită îi străbătea tâmplele și ochii, iar obrazul umflat pulsa.

Femeia era confuză și supărată. Nu știa ce să mai facă și, brusc, totul părea mult prea mult. Lacrimi îi țâșniră în ochi și când prima îi alunecă pe față, Ella închise ușa de la baie și dădu drumul la robinetul de la duș.

CAPITOLUL DOISPREZECE

Ella se întoarse în camera de zi, iar privirea lui Mark o analiză din vârful capului și până la călcâie. Cum nu era obișnuită cu atât de multă atenție, femeia începu să se foiască sub ochi lui cercetători.

Satisfăcut, Mark dădu din cap, iar apoi luă o altă de cană pentru a turna cafea și pentru Ella. După aceea, adună cești, zaharnița și laptele pe o tavă și, cu o aplecare scurtă a capului, o invită pe Ella afară pe balcon.

— Hai să ieșim afară, Ella. Este destul de cald pentru începutul lunii octombrie, observă el, și sunt sigur că aerul proaspăt ți-ar face bine.

Ella nu îi răspunse, dar îl urmă afară. Pe balcon, inspiră adânc aerul lacului, bucurându-se, în același timp, de briza ușoară simțită pe piele. Se așeză pe unul din fotoliile de grădină și își puse zahăr și lapte în cafeaua pe care bărbatul i-o puse în față.

— Tot mai ești supărată pe mine? se interesă Mark, dar tonul lui o avertiza că indiferent de răspunsul ei, pentru el era tot una, că nu îi păsa.

Femeia își scutură capul. Nu mai era supărată pe el. Fusese înainte, dar prefera să creadă că bărbatul făcuse ce făcuse pentru binele ei. Așa putea accepta acțiunile lui cu mai multă ușurință.

Oricum, și ea ar fi cerut probabil să i se dea ziua liberă. Și cu toate acestea, tot trebuia să se asigure că bărbatul pricepea că nu avea dreptul să ia decizii în locul ei.

— Nu, nu mai sunt supărată, Mark, își scutură Ella capul, privindu-l direct în ochi. Dar, accentuă ea cuvântul, te rog să nu mai iei hotărâri în numele meu. Întrebă-mă mai întâi.

Mark o analiză preț de câteva clipe, iar apoi dădu din cap că a înțeles.

— În regulă, nu mai iau nici o hotărâre înainte să te întreb mai întâi. Am priceput. Acum ce părere ai avea dacă am lua un mic dejun mai ușor? Apropo, ăsta este codul pentru pâine prăjită cu unt. La atât mă pricep în bucătărie când vine vorba de micul dejun. După aceea putem merge să facem o plimbare pe malul lacului și să luăm un prânz mai târziu pe undeva. Ce zici? o întrebă el, luându-i mâna într-a lui și jucându-se cu degetele ei.

În ciuda durerii ei de cap constante, pielea începu să o furnice când degetele lui îi atinse pielea. Acela era un alt lucru pe care nu-l putea ea înțelege. Nu putea să-și dea seama de ce Mark avea acel efect asupra ei.

Ella știa că nu simțise pentru Colin nici măcar pe jumătate din ceea ce simțea pentru Mark, iar asta nici măcar în zilele bune ale relației lor. Fusese împreună cu Colin pentru un timp destul de lung, mult mai lung decât cu Mark, evident, și ea știa că sentimentele aveau nevoie de timp pentru a se dezvolta.

Uneori avea impresia că și Mark simțea la fel ca și ea, dar alteori, o copleșeau îndoielile. Bărbatul se comporta de parcă nu ar fi simțit nimic, ci doar se juca, încercând să mai pună un semn pe tăblia patului, pentru ca mai apoi să își vadă de viața lui.

Acel rollercoaster constant al simțurilor o înnebunea efectiv. Ura să încerce mereu să ghicească ce se întâmpla și să se lupte cu dubiile tot timpul.

Ella se pierduse complet în gândurile ei, așa că Mark își flutură mâna în fața ochilor ei.

— Hei, mai ești aici cu mine? Unde te-ai dus, Ella?

Femeia izbucni în râs, dar sunetul râsetului ei sună destul de artificial în urechile ei. Nu se îndoi că și bărbatul își dăduse seama de asta.

— Da, sunt aici. Bineînțeles că sunt aici. Hai să mergem, da. Va trebui să mă îmbrac cu altceva mai întâi, dar e o idee bună. Hai să ieșim. Poate că o plimbare mă va ajuta cu durerea de cap, se ridică ea, hotărâtă să alunge gândurile neplăcute, hotărâtă să îl accepte pe Mark așa cum era, cel puțin pentru ziua aceea.

— Tot te mai doare? se interesă el. Mai bine iei încă două pilule de paracetamol.

— Da, tata, o să iau, glumi ea, dar vorbele ei nu aduse nici o urmă de zâmbet pe buzele lui, așa că femeia se zori să intre înăuntru pentru ca să își schimbe hainele.

Ella nu se mai obosi să ghicească ce gândea el pe moment. Oricum tot avea să afle destul de curând.

SE PLIMBARĂ PE ȚĂRMUL lacului cam jumătate de oră, iar Ella se simțea recunoscătoare lui Mark că o făcuse să își ia o jachetă. Vântul se întețise și aerul devenise destul de rece.

Cei doi se plimbară și conversară împreună tot timpul, iar Mark inventă tot felul de povești despre oamenii care treceau pe lângă ei, făcând-o să râdă. Bărbatul avea o imaginație deosebită și știa să o și folosească. Povestirile lui erau pline de umor și o făcură să se simtă mai bine.

— Ar fi trebuit să te faci scriitor, remarcă Ella. Ai un talent aparte să aduci o poveste la viață.

— Poate că am fost scriitor în altă viață, spuse el, surâzând, iar mai apoi ridică din umeri.

— Crezi în reîncarnare, observă ea uluită, incapabilă să își ascundă surpriza la cuvintele lui.

— Nu pot spune că într-adevăr cred, dar nu pot spune nici că nu cred, îi răspunse Mark, întorcând-o în direcția spre Irish Pubul, care era deschis în apropierea cheiului.

— Ce înseamnă asta? întrebă Ella, râzând cu scepticism. Nu face sens. Fie crezi în ceva, fie nu crezi. Nu există nimic între cele două.

— Ba da, face sense, dacă te gândești puțin, i-o întoarse Mark, mereu surâzând. Nu pot spune că într-adevăr cred pentru că nu am avut ocazia să trăiesc experiența eu însumi. De aceea, nu am o dovadă imbatabilă. Și totuși, nu pot spune că nu cred pentru că nu am o dovadă definitivă că reîncarnarea nu este posibilă.

— Asta-i ca și cum ai trage mâța de coadă, Mark, spuse Ella. Luând teoria ta în considerare, atunci poți spune același lucru despre o mulțime de lucruri.

— Mda, și asta și fac, îi confirmă el. Pot spune asta despre fantome, o putere omnipotentă, un univers plin de viață, existența extratereștrilor... și așa mai departe. Am o listă destul de lungă, o avertiză el, râzând.

— Tu doar râzi de mine, spuse Ella, îngustându-și ochii.

— Departe de mine gândul ăsta, îi spuse el și se opri din mers.

Îi luă ambele mâini în ale lui și o privi în ochi cu seriozitate.

— Ella, cred că sunt multe lucruri în univers și că nimeni nu le poate explica sau dovedi, îi explică el.

Gânditor, Mark își trecu vârfurile degetelor peste dosul mâinii ei preț de câteva clipe. Mai apoi privirea îi alunecă spre suprafața gri a lacului, bărbatul părând pierdut pe gânduri.

Ella nu se putea gândi la ce să-i răspundă, ci doar îl privea cu curiozitate. Aceea era o fațetă pe care el niciodată nu i-o dezvăluise.

— Și cu toate acestea, își întoarse el ochii spre ea, nu pot nega că toate aceste lucruri există doar pentru că nu le pot eu vedea. Prefer să..., spuse el scuturându-și capul, încercând să găsească cele mai potrivite cuvinte. Cum aș putea eu spune asta în așa fel încât să înțelegi ce vreau să spun? spuse el mutându-și privirea spre un punct în depărtare la orizont. Uite, cam asta e, se întoarse el spre ea. Nu elimin absolut nimic numai pentru că cineva spune că un lucru nu e posibil. Amintește-ți de Shakespeare.

Ella îl privi năucită:

— Shakespeare?

— Da, Shakespeare. Sunt mai multe lucruri în rai și pe pământ, Horațiu/ Decât poate visa filozofia ta. Știi tu, Hamlet i-a spus asta lui Horațiu."

— Da, desigur, știu asta, dar nu văd legătura.

— Uite, lucrurile stau cam așa, Ella. Pentru ca să pot dezaproba ceva, am nevoie de o dovadă incontestabilă. Nu o voi face doar pentru că cineva spune așa. Prefer să fiu circumspect, dacă vrei, spuse Mark.

Bărbatul căzu pe gânduri vreo două minute, iar mai apoi continuă.

— Sunt sigur că există mai multe pe lumea aceasta și dincolo de această lume decât mi-aș putea eu imagina, își scutură el capul. Doar gândește-te. Tot timpul știința face progrese și arată că ceva ce anterior fusese considerat o aiureală reprezintă un fapt real, sublinie Mark.

Degetele bărbatului trecură peste ale Ellei, în timp ce acesta își aduna gândurile.

— Doar erau atât de al naibii de siguri că Pământul este plat. S-a dovedit până la urmă că este rotund sau aproximativ rotund. Mai apoi au considerat că Soarele se învârte în jurul Pământului, iar Pământul era centrul universului. Ei bine, știința a dovedit că lucrurile stau altfel. Acestea sunt cele mai comune exemple. Deci, nu, nu pot afirma

că cred sau nu în ceva numai pentru că oamenii spun că acel lucru este imposibil. Vreau să văd dovada. Sunt Toma Necredinciosul, dacă vrei, în absolut tot.

Ella îl privi gânditoare. Brusc văzu ceva mai mult în el, deși acel lucru era oarecum tulburător. Femeia înțelese că bărbatul nu va accepta nimic ca fiind real fără a avea o dovadă clară, iar acel lucru ar fi fost și mai important când venea vorba de sentimente.

— Ce este? se interesă el când observă felul în care femeia îl studia.

Ea ridică din umeri și își îndepărtă gândurile triste din minte. Zâmbind, răspunse:

— Nu e nimic. Doar că ai dezvăluit ceva nou despre tine și este emoționant, dar și înspăimântător în același timp, recunocu ea.

— Emoționant și înspăimântător, repetă el meditativ. Asta e interesant. De ce?

Femeia reîncepu să meargă, iar el o urmă.

— Nu știu cum să-ți explic, Mark, dar... E ca și cum tocmai am văzut o nouă dimensiune a ta, îi răspunse ea fără să îl privească.

Ella nici măcar nu vedea pe unde pășește. Gândurile îi erau într-o agitație continuă și femeia simțea o presiune neobișnuită în piept.

— Mai profundă dacă vrei. Și cu toate acestea, ceea ce ai spus arată de ce îți este dificil să creezi o legătură cu cineva și să construiești o relație serioasă, îi explică ea. Iar acest lucru mă îngrijorează, mărturisi ea, aruncându-și ochii spre Mark și observându-i încruntarea.

— Poate că da, spuse el. Dar întotdeauna, în fiecare dintre noi, există mai mult decât poți vedea la prima vedere. Poate că mi-este dificil să creez o conexiune cu cineva și din alte motive decât cele pe care le consideri tu, continuă el. În fine, hai să luăm un prânz târziu și mai vorbim, o trase Mark în pub.

Amfitrioana îi conduse spre o masă, timp în care Ella se luptă cu sine însuși, nesigură dacă ar fi trebuit să îi mai pună lui Mark alte întrebări. Până la urmă, femeia pierdu bătălia.

— Bun, m-ai făcut curioasă. Care alte motive?

Mark își aruncă privirea sprea ea în timp ce luă meniul pe care

amfitrioana îl lăsase pe masă și îl deschise.

— Nu vreau să fiu nepoliticos, Ella, dar acestea sunt personale, spuse el, iar vocea lui aspră o îngheță până la oase.

Ella înșfăcă și ea meniul ei de pe masă și, deschizându-l, încercă să îl citească. Cu toate acestea, nu vedea nimic în fața ochilor.

Pe nepusă masă, simțea nevoia să plece și să se întoarcă singură acasă. Acum avea, cu adevărat, dovada că relația pe care ea crezuse că o construise cu Mark nu era altceva decât o iluzie.

Ella se cufundase profund în gândurile sale, așa că, atunci când el îi atinse mâna, tresări. Cu un icnet slab, femeia își întoarse ochii mari spre el.

— Îmi pare rău, Ella. Nu am avut intenția să te necăjesc. Doar că este ceva despre care nu vorbesc, îi spuse Mark. Nu are nimic cu tine, crede-mă. Este doar ceva din trecutul meu și acela este un trecut pe care încerc să îl uit, îi explică el, iar sinceritatea îi răsună în voce.

Ella își întoarse ochii spre meniul ei și spuse pe un ton foarte pragmatic:

— Cred că am chef de o friptură, Mark. Știu că au aici cea mai bună friptură de New York.

— Ella, insistă Mark, dar ea își trase mâna dintr-a lui și îl privi drept în ochi.

— Nu este o problemă, Mark. Toți avem secretele noastre și nu avem nici un chef să le împărtășim oamenilor care nu sunt importanți în viața noastră, îi răspunse ea pe un ton aspru.

— Niciodată nu am spus că ai fi neimportantă, i-o întoarse el, exasperat. Am spus doar că acest subiect nu e important.

— Nu, nu ai spus asta și, evident, nu este neimportant, spuse ea pragmatic. Nu te teme, Mark, îți poți păstra secretele. Hai să mâncăm ceva. Mi-e foame tare.

Mark voia să insiste și să o facă să înțeleagă, dar își dădu seama că acel lucru nu l-ar fi ajutat prea mult, așa că îi făcu semn chelneriței să vină și să le ia comanda.

— Ce ai vrea să bei? o întrebă el pe Ella.

— Cred că mi-ar plăcea o coca cola, răspunse ea.

— Două coca cola, te rog, comandă el, iar ospătărița notă ceva pe blocnotesul ei, dând din cap., pentru ca mai apoi să se îndrepte spre bucătărie să dea comanda.

Ella se uita în toate părțile, mai puțin în direcția lui. Mark o apucă de mână și, în ciuda eforturilor ei de a și-o trage înapoi, bărbatul i-o ținu strâns într-a lui.

— Bine, Ella, spuse el pe un ton nesigur. Nu am spus chestia asta nimănui până acum, nici măcar celor mai apropiați prieteni, sublinie el faptul, iar mai apoi ezită încă vreo câteva secunde.

Privirea lui mătură peste oamenii din restaurant, iar apoi se întoarse spre ea.

— Cu ceva timp în urmă, eram pe punctul de a mă însura...

Ella mai că tresări la cuvintele lui, care efectiv o șocară. Ella se așteptase la ceva de genul unei legături sentimentale eșuate, dar nimic atât de important.

— Nu-mi spune că te-a părăsit la altar sau ceva de acest gen, îl rugă ea, temându-se de ce urma bărbatul să îi dezvăluie.

Ella știa că anumite răni aveau nevoie de foarte mult timp să se vindece, iar altele nu se vindecau niciodată în întregime.

Mark râse cu amărăciune.

— Nu, nimic de acest gen, o liniști el. Cam cu două săptămâni înainte de nuntă, m-am hotărât să iau prânzul la un restaurant chinezesc. Aveam așa o poftă, știi tu. Cum nu era nici unul în apropiere de biroul meu, am luat un taxi până la Mandarin. Știi tu, cel la care poți mânca oricât vrei și te costă o nimica toată. Oricum, trebuie să spun că au mâncare bună, spuse el. Sunt înnebunit după ea, deși mereu regret că am mâncat prea mult atunci când părăsesc restaurantul. În fine, am ajuns acolo și m-am așezat la rând, așteptând să fiu așezat, știi doar cum e, când am auzit vocea dulcei mele logodnice, spuse el.

Ella își ciuli urechile. O îngrijora sarcasmul din vocea lui Mark, iar părul fin de la ceafă i se ridică.

— Era și ea acolo, vezi tu, continuă el. Vorbea cu una dintre prietenele ei apropiate, explicându-i că abia aștepta să se mărite cu mine, spuse

Mark, scuturându-și capul.

Bărbatul râse, dar sunetul râsetului lui nu suna deloc fericit, așa că inima ei se strânse. Mark își mai scutură încă o dată capul, iar după aceea continuă.

— Imaginează-ți că mi-a crescut inima în piept pentru o clipă. E un sentiment nemaipomenit auzind-o pe femeia cu care vrei să te însori spunând ceva de acest gen. Da, mi-a crescut inima în piept, dar numai pentru a se dezumfla cu totul și a cădea jos de tot după numai câteva momente, spuse el, sprâncenele adunându-i-se deasupra ochilor.

Bărbatul își întoarse ochii spre ceilalți oameni din restaurant pentru câteva clipe, iar Ella înțelese că Mark avea nevoie de câteva momente pentru a se aduna înainte de a continua cu povestirea lui. Acel lucru îi spuse ei că ceea ce urma să audă nu va fi ușor de înghițit.

Ochii lui Mark se întoarseră înapoi la ea. Gura lui devenise o linie subțire, iar un mușchi din maxilarul îi zvâcnea.

— Ei bine, logodnica mea a continuat să îi explice prietenei ei cum stătau lucrurile. Vezi tu, avea ea un plan, ridică el din umeri, ca și cum nu ar mai fi contat.

În ciuda acelui fapt, Ella știa că acea poveste conta. Vorbele acelei femei îl marcase pe bărbat pentru totdeauna.

— Într-adevăr plănuise să se mărite cu mine, dădu el din cap, iar ochii Ellei se lărgiră.

Nu se așteptase deloc la așa ceva, așa că se scutură mental și decise să nu mai facă presupuneri, ci să aștepte ca el să își spună povestea.

— Mda, voia să se mărite cu mine și să îmi facă viața iadul pe pământ. Atunci când ar fi reușit să își atingă scopul, ar fi divorțat de mine și mi-ar fi luat absolut totul, spuse el cu amărăciune, scuturându-și capul din nou. Cum nu era nici un fel de contract prenupțial semnat, aceasta însemna că ar fi trebuit să îi dau bani toată viața mea, recunoscu el cu dispreț față de sine însuși.

Ella își scutură capul, fiind incapabilă să proceseze totul atât de repede. Știa că existau astfel de oameni. Cu toate acestea, nu întâlnise pe nimeni de acest fel în viața personală și avea nevoie de timp să se gândească la toate aspectele situației.

Mark dădu din cap și spuse:

— Nu reprezentam decât o cartelă de masă pentru ea, înțelegi tu? Așa că am rupt așa zisă relație pe loc, exact în acel moment. Am anulat nunta și m-am dus pe drumul meu. Așa că asta e tot, nimic mai mult.

Ella se mulțumi să îl privească, ceea ce îl făcu pe Mark să se simtă nelalocul lui. Dacă măcar femeia ar fi spus ceva, atunci el ar fi știut ce îi trecea prin minte, dar tăcerea ei nu prevestea nimic bun.

— Ai iubit-o mult? Încă o mai iubești? îl întrebă ea după mai multe minute de tăcere.

Cuvintele ei îl șocară, iar el se holbă la ea, incapabil să îi răspundă imediat. Se așteptase la cu totul altceva de la ea, nu la așa ceva.

Bărbatul își adună gîndurile și întrebă:

— Poftim?

— Încă o iubești, nu-i așa? declară Ella cu tristețe și resemnare în voce.

— Ți-ai pierdut mințile? mai că strigă Mark.

Presupunerea ei îl uluise. Sprâncenele i se ridicară peste ochii care îi luceau de uimire.

— Cum naiba ai ajuns la concluzia aceea? Chiar dacă aș fi iubit-o înainte, nu aș mai fi iubit-o după ce aș fi aflat ce a plănuit. Dar, după cum s-a dovedit ulterior, nici măcar nu o iubeam, spuse Mark cu o grimasă sarcastică. Mă flatase faptul că s-a uitat la mine. Știi tu genul, cam așa ca prietena ta, Jo, dacă îmi aduc eu aminte numele corect, spuse el cu un surâs.

Ella simți că Mark spunea adevărul. Cu toate acestea, el nu o cunoștea pe Jo.

— Te înșeli, Mark, își scutură ea capul. Jo nu ar face ceva de genul ăsta. Da, este ea mai încrezută, dar nu se folosește de oameni. Dacă îi place cineva, este cinstită față de persoana respectivă. Nu a fost niciodată îndrăgostită, dar sunt sigură că dacă ar fi, ar fi loială și ar proteja omul iubit.

Mark își aplecă capul pe o parte de parcă ar fi acceptat mustrarea, iar atitudinea lui nu era departe de adevăr. Contacul lui cu Jo fusese marginal, așa că nu o putea judeca pe femeie după numai câteva minute de conversație, chiar dacă acea discuție trădase o persoană cu

mintea extrem de îngustă, în opinia lui.

După aceea, bărbatul îi luă din nou mâna. Privi drept în ochii ei și îi spuse:

— Nu am inima ruptă, Ella. Atâta doar că nu consider că este momentul să am o relație stabilă. Nu caut să mă însor, știi. Cu toate acestea, mi-ar place la nebunie dacă am putea să luăm relația noastră la următorul nivel. Ne cunoaștem suficient de bine unul pe celălalt, nu crezi?

Ella îl privi, dar nu spuse nimic. Nici măcar nu știa ce să răspundă. Era pentru întâia dată în viața ei când un bărbat îi spunea că relația dintre ei ar fi trebuit să evolueze, iar în același timp îi mărturisea că nu avea nici un interes într-o relație stabilă. Dacă aceea nu era o contradicție în termeni, atunci ea chiar nu mai știa ce însemna așa ceva.

— Ella, o trase Mark de mână, încercând să o facă să îi răspundă.

Femeia își întoarse ochii spre el și spuse pe un ton rece:

— Deci ceea ce vrei este un fel de relație, ceva cu beneficii din ceea ce înțeleg. De fapt, tu mă previi că nu ar trebui să mă gândesc că am putea rămâne împreună să trăim fericiți până la adânci bătrâneți. Nu-i așa?

— Dar nu am spus-o în aceste cuvinte, îi zâmbi el, dar zâmbetul lui nu mai părea atât de sincer de data aceasta. Cu toate acestea, ne cunoaștem destul de bine de acum. Sunt oameni care trăiesc împreună o viață întreagă și tot nu ajung să știe totul unul despre celălalt. Iar noi doi ne placem unul pe celălalt. Nu poți să o negi, o împunse el și mai mult.

Privirea lui tulburătoare îi fixa ochii cu hotărâre.

— Există o atracție naturală între noi, Ella, sublinie Mark. Și ca să fiu cinstit, este chiar foarte puternică, mai continuă el, persuasiv.

Ella nu spuse nimic, ci doar îl privi. Nici măcar nu știa ce să spună. Cuvintele lui erau adevărate într-o oarecare măsură, dar, cu toate acestea, ea ar fi dorit mai mult dintr-o relație.

— Uite, Ella. Hai să facem o recapitulare finală, spuse Mark, iar spre uimirea ei, bărbatul începu să socotească motivele pe degete. Suntem grozavi împreună, mai tot timpul; râdem împreună; vorbim despre tot felul de lucruri; nu ne plictisim unul pe celălalt; și suntem atrași unul

spre celălalt, spuse el, vizând fiecare motiv pe un deget. Așa că aș spune că ar trebui să încercăm, își pledă el cauza. Aș putea să te mint și să îți spun că vreau să rămân cu tine pentru totdeauna, ridică el din umeri. Te-ar face așa ceva să te simți mai bine? se interesă el pe o voce sarcastică.

— Nu, Mark, să mă minți nu m-ar face să mă simt mai bine, bineînțeles, îi răspunse ea, pe același ton pragmatic, pe care îl folosise și el mai înainte. Și cu toate acestea, știind că ar putea exista posibilitatea să fie ceva mai mult, mai târziu, bineînțeles, nu acum, înțeleg asta, se grăbi ea să spună, ci mai târziu, da, acel lucru m-ar face să mă simt mai bine.

— Așa ceva ar fi o minciună, spuse el, încruntat. Nimeni nu știe ce ar putea veni mai târziu, Ella. Ceea ce avem este acum. Asta este tot ce avem. Iar acest acum este bun pentru noi, spuse el, gesticulând cu mâna între ei doi.

Cuvintele lui nu-i schimbaseră femeii părerea, iar el putea să vadă aceasta. Cu toate acestea, credea că încă mai avea o șansă să o convingă.

— Haide, doar ne înțelegem destul de bine. De ce să nu explorăm mai mult? își deschise Mark brațele.

— Uite, spuse Ella, un pic supărată deja. Nu sunt o mironosiță. Și da, sunt atrasă de tine. Și totuși, nu îmi place că tu închizi ușa peste ceva înainte să vină timpul să o faci.

— Dar nu fac așa ceva, răspunse el. Ceea ce fac este să îți spun ce gândesc și ce cred. Acesta sunt eu și ceea ce vezi acum este singurul lucru de care poți fi sigură în legătură cu mine. Restul... nu poți niciodată să știi ce va fi.

Ella dori să-i răspundă, dar o zări pe chelneriță venind cu comanda lor, așa că se lăsă pe spate în scaun și păstră tăcerea.

Mark citi în ochii ei ce se întâmpla, așa că își întoarse capul la timp să o vadă pe ospătăriță lângă scaunul lui. Îi zâmbi acesteia și îi făcu loc să pună mâncarea pe masă.

— Asta va fi tot? întrebă ea.

Ella observă cu satisfacție că femeia a privit spre ea prima, iar abia după aceea spre Mark. Cel puțin aceasta trăda maniere, iar Ellei îi plăcu acel lucru și îi zâmbi cu multă căldură.

— Totul este perfect mulțumesc, răspunse ea, iar Mark dădu și el din cap pentru a arăta că îi împărtășea părerea.

Amândoi începură să mănânce în tăcere, dar aceasta nu dură prea mult. Mereu era ceva de spus și de discutat. Întotdeauna găseau ceva în comun care să-i facă să râdă.

Ella se văzu nevoită sa recunoască că Mark avea dreptate. Aveau ceva bun între ei doi și nimeni nu putea știi ce se va întâmpla până la urmă.

Deja riscase mai înainte când a crezut că totul urma să fie nemaipomenit. Se înșelase.

Dar, în ciuda acesteia, trebuia să rișteși cu Mark. Niciodată nu răspunsese mai puternic unul alt bărbat. Ar fi fost păcat să strice relația cu el numai pentru că el nu era în stare să se angajeze la mai mult.

Ella nu dorea să își trăiască viața regretând, și știa că va avea regrete dacă renunța la relația cu Mark înainte ca ceva rău să se întâmple. S-ar fi întrebat mereu ce ar fi fost dacă ar fi continuat.

— DECI, CE AI VREA SĂ faci acum? o întrebă Mark după ce plecasă de la pub. Vrei să mergem înapoi acasă sau să ne mai plimbăm?

Ella se gândi pentru o clipă, dar mai apoi spuse:

— Nu, hai să mergem acasă. Bineînțeles, dacă ești și tu de acord, adăugă ea.

— Da, bineînțeles, îi răspunse el cu un surâs și o apucă de mână. Hai să ne bem cafeaua pe balconul tău. Dacă nu ești prea obosită, poate putem să vedem un film mai târziu. Ce zici?

— Da, cafea și film sună bine, se arătă ea de acord.

Vântul se întețise și mai mult, iar briza o făcu să tremure. Mark îi simți frisoanele și, dându-i drumul la mână, își puse brațul pe după umerii ei și o trase mai aproape de el.

— Se face din ce în ce mai rece pe zi ce trece, observă el. Vremea asta e foarte înșelătoare. Ai impresia că va fi cald și, brusc, îngheți, mai ales aici pe țărmul lacului. Cred că vântul e de vină.

Ella dădu din cap și se ghemui în trupul lui mai bine. Mark o făcea să se simtă protejată, ba chiar îi aducea căldură în inimă, un sentiment pe care nu îl mai avusese de multă vreme.

Intrară în condoul ei, iar după ce închiseră ușa, Mark o opri și îi luă fața în mîini. O privi drept în ochi preț de câteva clipe lungi, iar mai apoi, se aplecă deasupra ei și îi sărută buzele. Sărutul era ușor, aproape inexistent, dar terminațiile ei nervoase începură să vibreze.

Ella își trecu mîinile pe pieptul lui, în sus spre umeri. Ridicându-se pe vârfuri, își închise ochii și îi întoarse sărutul. Gura lui deveni mai îndrăzneață și lacomă, sărutând-o mai profund.

Izul său de mosc se împleti cu mirosul lăsat de vânt în părul lui și îi invadă nările Ellei. Degetele lui îi mângâiară fără grabă pielea expusă și toate simțurile ei se dezlănțuiră.

Ella fusese sărutată înainte și îi plăcea să sărute. Întotdeauna considerase că un sărut era mai intim decât orice altceva. Și totuși, niciodată nu se simțise atât de tensionată și plină de așteptări cum se simțea în acel moment.

Mark schimbă unghiul gurii sale asupra buzelor ei, iar dinții lui îi mușcară puțin mai tare buza inferioară. Femeia gemu, iar Mark, drept răspuns, își potrivi trupul mai bine la al ei. Ea tremură, simțind suprafața dură a pieptului lui și presiunea părții inferioare a trupului lui.

El îi gustă și ronțăi buzele cu o foame insațiabilă, mai apoi, trăgându-

se înapoi doar o fracțiune de centimetru și respirând cu greu. Mark își aplecă capul deasupra ei, iar fruntea lui o a atinse pe a Ellei.

Rămaseră astfel, ținându-se strâns unul pe celălalt în brațe, vreme de câteva minute mai lungi. Doar respirația lor sacadată penetra tăcerea ce se întindea în jurul lor, copleșind întreaga încăpere.

După o vreme, Mark se trase înapoi la o lungime de braț și îi surâse cu maliționitate. Brusc, o ridică în brațe, iar Elle, surprinsă, țipă. Mai apoi, își înnodă brațele în spatele gâtului lui, temându-se că o va scăpa din brațe, iar el izbucni în râs.

— Nu te teme, Ella! Ești prea mică pentru mine ca să te scap.

Ella se mulțumi să își scuture capul, iar Mark o porni spre dormitorul ei cu ea în brațe. O ținea aproape de pieptul lui, neluându-și privirea de pe chipul ei. Cu toate acestea, bărbatul se opri înainte de a trece pragul camerei.

— Vrem amândoi același lucru acum, Ella? o întrebă el pe un ton grav. Știi că te doresc nebunește, dar dacă tu nu mă vrei...

— Ba da, te vreau, spuse ea în grabă, temându-se că bărbatul se va răzgândi, dar el lăsă să-i scape un oftat exagerat de pe buze, și Ella râse.

Mark o purtă în dormitor și o lăsă jos, în picioare, lângă pat. O privi cu atât de multă intensitate că femeia se încălzi sub privirea lui. Cu vârful degetului, îi atinse conturul chipului, temându-se că o va răni, iar după câteva clipe, îi împinse părul pe spate.

Neluându-și privirea din ochii ei, Mark se apropie mai mult, trecându-și buzele peste obrazul Ellei, ajungând mai apoi la urechea ei, unde își încheie mișcarea cu o mușcătură a lobului urechii. Ella se cutremură din nou.

Degetele lui Mark îi masară ceafa, iar buzele sale coborâră pe coloana gâtului ei abia atingând-o. Își scufundă mai apoi dinții în pielea sensibilă, iar Ella gemu. Mark îi alină pielea rănită cu limba, iar femeia uită să mai gândească.

DE-A LUNGUL URMĂTOARELOR săptămâni, Ella și Mark se văzură aproape în fiecare zi. Mark o invita la cină în oraș sau, uneori, la un film sau doar la o plimbare. Alteori, găteau împreună.

Râdeau mult împreună, împărtășindu-și evenimentele ce se întâmplaseră în timpul zilei, iar Mark își petrecea aproape toate serile cu ea. Ella nu vedea nici un semn că bărbatul se săturase să își petreacă timpul cu ea și avea intenția să caute pe altcineva.

Ei doi funcționau bine împreună, iar Ella credea că erau meniți unul pentru celălalt. De multe ori, pe nepusă masă, se pomenea visând la un viitor cu Mark și trebuia să se întoarcă cu picioarele pe pământ.

Ella spera să își petreacă viața cu el și nu numai din cauza ceasului ei biologic care continua să numere minutele. Dar, pentru prima dată în viață, se simțea bine cu un bărbat atât în pat, cât și în afara patului.

Și totuși, Mark niciodată nu făcea vreo aluzie că ar fi existat un viitor pentru ei doi, iar Ella nu dorea să aducă subiectul în discuție, temându-se că ar fi distrus ceea ce aveau pe moment, aducându-le ghinion.

În fond, de la început, Mark își exprimase părerea foarte clar și nu-i dăduse nici un fel de speranțe. Bărbatul nu încercase să o mintă, făcând-o să creadă că una dintre opțiunile pe care le avea ar fi fost o viață alături de el în anii ce urmau.

Ella era satisfăcută, chiar dacă nu își văzuse împlinite toate dorințele. Și totuși, ceva tot o sâcâia din când în când, iar acea obsesie îi marca

într-un fel momentele pe care le petrecea cu el.

Mark nu o invita niciodată la el acasă. Ea nici măcar nu știa cu oarecare precizie cu ce se ocupa acesta sau unde lucra. Uneori, bărbatul îi oferea mici informații despre ceea ce făcea, dar nu era niciodată foarte precis despre nimic.

În ciuda acestui fapt, zilele petrecute împreună deveniră săptămâni, iar mai apoi o lună se întinse într-o a doua lună. Decembrie începuse, iar ei erau tot împreună. Relația lor devenea tot mai puternică pe fiecare zi ce trecea.

Ori de câte ori se privea în oglindă, Ella observa că strălucea de bucurie. Arăta mai bine decât oricând înainte, iar ea știa că Mark era cel ce pusese acea strălucire pe chipul ei. De asemenea, știa că se îndrăgostise de el fără nici o speranță.

CAPITOLUL TREISPREZECE

Ella se grăbi să intre în sala de ședințe, încercând să-și domolească respirația. Femeia întârziase, chiar dacă o ținuse tot într-o fugă până acolo.

Așa ceva nu i se întâmplase în întreaga ei carieră. Se mai întâmpla să întârzie câteva minute atunci când trebuia să se vadă cu prieteni, dar niciodată nu i se întâmplase când venea vorba de vreo întâlnire de afaceri.

Absolut totul mersese prost în dimineața aceea. În mod obișnuit, Ella nu avea nevoie de alarmă ca să se trezească, dar în ziua aceea, nici măcar nu o auzise. Se trezise cu o oră și cincisprezece minute mai târziu decât trebuia, așa că se grăbise să treacă prin rutina ei de dimineață pentru a câștiga timp.

Mark nu își petrecuse seara de dinainte cu ea pentru că trebuise să se vadă cu un prieten. Altfel, cel puțin, el ar fi trezit-o.

În mod normal, Ella lua autobuzul pus la dispoziție de clădire pentru a ajunge la metrou dimineața, dar autobuzul deja plecase când a ajuns ea jos, așa că s-a grăbit să ajungă la tramvai pentru că nu voia să conducă. Ar fi petrecut mai mult timp în trafic și nu ar fi ajutat-o defel.

Cu toate acestea, femeia nu avu parte de noroc. Și tramvaiul a rămas blocat în trafic din cauza unui accident pe linie, așa că, până la urmă, a trebuit să meargă pe jos până la metrou, ceea ce i-a luat mai mult de douăzeci de minute.

Nu i-a fost ușor să meargă pe tocuri atât de mult timp, iar Ella se mustrase că nu își pusese cizmele comode, mai ales că ninsese în ziua aceea. Zăpada se topise deja, dar pavajul era alunecos.

Ella trebuia să se întâlnească cu șeful ei la o firmă concurentă unde aveau o întâlnire privind aranjarea unei înțelegeri de divorț. Ciocăni rapid la ușa sălii de ședințe spre care o îndreptase recepționista și deschise și ușa în același timp.

Femeia intră în încăpere, dar se opri șocată înainte de a ajunge la masă. Deja își deschisese gura să își ceară scuze, dar nici un cuvânt nu i se formă pe buzele amorțite. Cu ochii mari, Ella se uita fix la Mark, care era așezat la masă, lângă cealaltă parte din cazul de divorț.

Ochii lui Mark nu trădară faptul că acesta o cunoștea. Bărbatul pur și simplu o evaluă cu răceală. Se întâlniseră nu mai devreme decât cu două zile în urmă, iar acum el reacționa de parcă ea ar fi fost o simplă angajată ce nu merita decât o trecere în revistă superficială.

Ella se împiedică, dar se redresă imediat și reuși, în sfârșit, să vorbească.

— Îmi cer scuze că am întârziat, dar traficul a fost oribil. Sper că nu m-ați așteptat prea mult.

— Nu îți fă griji, Ella. Nu am ajuns aici decât acum câteva minute, îi răspunse șeful ei pe un ton jovial. Ia un loc și imediat ce recepționista ne aduce cafeaua, vom începe, îi făcu el semn să se așeze lângă clienta lor, doamna Thompson.

Aceasta, o femeie de cincizeci și cinci de ani, își lăsase tinerețea în urmă de ceva vreme. Liniile de pe chipul ei trădau că femeia avusese parte de o viață grea și nu prea comodă.

Doamna Thompson făcuse apel la organizația Pro Bono Ontario,

cerând ajutor atunci când soțul ei începuse procedurile de divorț după mai bine de douăzeci și opt de ani de căsnicie, timp în care femeia l-a susținut cum a știut ea mai bine.

Lucrase schimburi duble într-un bar mai bine de trei ani în timp ce el mergea la universitate, iar după aceea crescuse patru copii, păstrând o casă imaculată pentru familia sa. De asemenea, îl ajutase pe soțul său să urce pe scară în lume, organizând petrecerile perfecte, pe care acesta le voia și le cerea.

Ei bine, după aproape trei decenii de căsnicie credincioasă și dedicație din partea ei, soțul ei găsise calea perfectă pentru a-și arăta recunoștința față de soția lui. Domnul Thompson a traversat criza vârstei mijlocii și a început să se întâlnească cu femei tinere. Ca rezultat, a dat peste femeia visurilor lui și nu a mai putut trăi fără aceasta.

Bărbatul a cerut divorțul imediat, iar în timpul procedurilor, i-a arătat clar soției de aproape treizeci de ani că nu merita prea multe în schimbul muncii ei asidue.

Bărbatul i-a făcut viața un calvar timp de un an până ce aceasta a părăsit casa. Aceasta era ceea ce aștepta el, pentru a începe să o distrugă pe femeie metodic. Misiunea vieții lui deveni să o vadă pe aceasta cerșetoare pe străzi.

Dar cineva i l-a prezentat doamnei Thompson pe șeful Ellei, care își oferea serviciile fără cost în astfel de situații.

Șeful Ellei, domnul Lloyd, nu era un oponent facil, așa că Ella era sigură că acesta va putea să o ajute pe fosta soție să obțină adăpost și să aibă măcar mâncare pe masă.

Ceea ce Ella nu știa era ce căuta Mark acolo, în sala de ședințe, și care era poziția lui în cadrul discuțiilor.

Cafeaua fu adusă și negocierile începură, dar amărăciunea clientei lor și sarcasmul părții opuse le stăvili.

Mark vorbi în favoarea soțului, arătându-și suportul pentru el în orice fel ar fi fost necesar.

Până la urmă, domnul Lloyd trase concluzia că nu se putea ajunge la nici un acord și că vor trebui să meargă la tribunal.

Ședința o epuiză pe Ella. Emoțiile crude zburau sălbatic, iar felul

principal din meiu consta în insulte și reproșuri.

În timpul discuțiilor, Ella a aflat că Mark deținea o companie de software reputabilă. Chiar și ea auzise despre ea, doar fusese subiectul de discuție din oraș de-a lungul ultimilor doi ani.

Viziunea bărbatului construise niște aplicații populare, dar și programe pentru industrii cheie. În afară de aceasta, compania dezvoltase jocuri și deja înghițise mare parte din piața aceea.

Ella crezuse că știa cine era Mark. Chiar dacă acesta nu îi spusese nimic, femeia presupuse că acesta era un bărbat bine plătit, angajat într-o poziție bună, în cadrul unei companii mari.

Dar ea observase că acesta avea haine de calitate deosebită și, de asemenea, observase și localurile unde acesta o ducea. Bărbatul alegea de la cele mai ieftine restaurante fast-food, care aveau cea mai bună mâncare, la cele mai elegante localuri.

Se părea că realitatea depășea cele mai stranii teorii ale Ellei. Mai mult decât atât, o durea să vadă că Mark decisese să o țină în întuneric, chiar dacă înțelegea de ce o făcuse. În fond, fusese rănit în mod serios în trecut și nu mai avea încredere în nici o femeie acum.

În ciuda acelui fapt, femeia îi luă în nume de rău atitudinea, ba chiar simți și o oarecare ură pentru el. Mark ar fi trebuit să o cunoască deja. Ella nu era o femeie materialistă și niciodată nu cerea nimic. Prefera să obțină lucrurile ea însăși.

Ella abia aștepta să iasă din acea sală de ședințe. Nu putea respira. Dorea să îl confrunte pe Mark în legătură cu tot ce aflase, dar nu știa dacă aceea era o idee bună pentru că era mult prea rănită pe moment și ar fi putut spune unele lucruri pe care le-ar fi regretat mai târziu.

Femeia părăsi încăperea cu domnul Lloyd și clienta lor. În lift, acesta îi explică pe un ton blând doamnei Thompson ce urma să se petreacă de atunci încolo. O asigură că, în ciuda faptului că lucrurile păreau să stea cam prost, realitatea era însă alta.

Biata femeie era îngrijorată și scoasă din minți de spaimă, așa că domnul Lloyd o invită la biroul său pentru a discuta cu ea mai mult și ca să o liniștească.

Când ieșiră din lift, acesta se întoarse spre Ella:

— Eu o să o conduc pe doamna Thompson la birou în mașina mea,

Ella. Nu cred că te așteaptă nimic urgent astăzi acolo. Oricum, ai făcut o treabă bună în ultima vreme, așa că îți voi da ziua liberă. Du-te acasă și te relaxează. Mâine o să ai destul de lucru și meriți o pauză. Ai nevoie să te las undeva?

Ella îi mulțumi, dar îi refuză oferta și ieși din clădire în timp ce ceilali doi luară un alt lift spre parcare.

Ella se opri în fața clădirii nehotărâtă. Nu știa ce să facă cu timpul liber din acea zi. Se bucura, însă, că nu trebuia să se întoarcă la birou. Gândurile ei cutreierau alte cărări și nu ar fi putut să se concentreze pe nimic.

Cu toate acestea, îi era și teamă că având atât de mult timp liber la dispoziție, mintea ei se va tot răsuci în jurul a diverse întrebări și îndoieli.

Simți brusc o mână pe umăr și, speriată, se întoarse și dădu de ochii serioși ai lui Mark. Femeia îi scutură mâna de pe umărul ei și îl studie cu ochii îngustați.

— Nu prea păreai să îți aduci aminte de mine atunci când am intrat în sala aceea, spuse ea, arătând cu bărbia spre clădire. Acum ce mai vrei de la mine?

— Haide, Ella. Atunci era vorba doar de afaceri. Sunt sigur că poți înțelege asta, i-o întoarse Mark, cu un zâmbet mic culcușit în colțul gurii.

Ella îi întoarse privirea cu ochi reci și spuse:

— Mda, totul este doar o afacere. Ei bine, mă tem că nu prea mai ai noroc pe moment, Mark. Nu mai sunt deschisă nici unei afaceri acum.

Femeia îi întoarse spatele și o porni în jos pe scări cu grijă pentru a nu aluneca și cădea. Treptele fuseseră curățate de zăpadă, dar tot mai erau alunecoase.

Mark veni după ea și o prinse de braț:

— Bun, poți să îmi spui de ce ești acum supărată? Ajută-mă să pricep. Este din cauză că nu am spus ceva de genul Bună, Ella, ai avut o noapte plăcută? Și ce zici dacă am merge să bem ceva după aceea? Despre asta este vorba?o întrebă el cu o lumină dură în ochi.

— Dă-mi drumul, Mark, îi scutură ea din nou mâna de pe brațul ei cu

hotărâre. Nu, nu m-am așteptat să spui așa ceva, evident. Dar nici nu m-am așteptat să mă tratezi de parcă aș fi fost o amărâtă de angajată, situată undeva sub nivelul tău, continuă ea, inima strângându-i-se când își dădu seama de tonul său certăreț.

Ella nu vroia să îi dea de înțeles cât de mult o supărase și o rănise cu purtarea lui. Ar fi fost ca și cum l-ar fi lăudat pentru o treabă bine făcută.

— Nu am reacționat astfel și chiar și tu o știi, de altfel. Altceva te macină, de fapt, nu-i așa? i-o întoarse Mark, încruntându-se.

Ella se gândi câteva clipe dacă ar fi fost înțelept să trădeze ceea ce simțea, dar mai apoi decise să spună adevărul. În fond, îi ceruse bărbatului să fie sincer cu ea, așa că trebuia și ea să fie cinstită cu ea însăși.

— Bine, Mark. Problema este că tu m-ai mințit. Niciodată nu mi-ai spus cine ești cu adevărat. Asta din cauză că te temeai că voi deveni ca logodnica ta sau ce? își încheie ea tirada.

— Niciodată nu am mințit, Ella, iar tu o știi. Pur și simplu, niciodată nu am spus clar că aș fi ceva sau altceva, sublinie el.

— Ai omis unele detalii, Mark. Asta este adevărat. Dar tot a minți se cheamă.

— Nu din punctul meu de vedere, își scutură el capul cu nonșalanță.

— Perfect, atunci suntem de acord să nu cădem de acord asupra semanticii. Acum am alte lucruri de făcut așa că... la revedere, spuse Ella, întorcându-i spatele, iar apoi începu să se uite după un taxi, nesimțind că i-ar fi surâs să se întoarcă înapoi acasă folosind mijloacele de transport publice.

— Vorbim mai târziu? o întrebă Mark din spate.

Femeia își întoarse capul spre el și îl privi gânditoare timp de câteva clipe, după care spuse:

— Nu, nu vom vorbi.

Mai apoi, își întoarse atenția spre stradă, unde, într-un sfârșit, zări un taxi pe care îl opri. Ella se urcă în mașină fără să îi mai arunce vreo privire lui Mark.

CAPITOLUL PAISPREZECE

Mark aștepta vreo două zile să îi dea timp Ellei să se răcorească și acum spera să aibă o șansă mai bună să îi vorbească. Se gândi că poate rana nu va mai fi atât de proaspătă și că, poate, femeia va asculta și la ce avea el de spus de data aceasta.

De-a lungul ultimelor zile, Mark s-a tot gândit la ce se întâmplase ultima oară când se văzuseră și a trebuit să accepte faptul că și el ar fi fost al naibii de furios dacă ar fi fost în locul ei.

Omul știa că avea doar o singură ocazie să aducă lucrurile înapoi pe calea cea bună pentru ca relația lor să se întoarcă la status-quo-ul pe care îl împărtășiseră mai înainte.

Acum, Mark patrula în fața clădirii ei, așteptând ca cineva să vină și să intre în clădire. Astfel, ar fi putut să profite și să treacă și el prin ușa deja deschisă. Nu se îndoia că ar fi fost capabil să îl convingă pe omul de la recepție să îi permită să urce la etajul Ellei fără să îl anunțe mai

întâi. Deja scornise o povestire emoționantă despre o surpriză și o aniversare.

Mark venise cu flori și nu numai ca recuzită pentru a-și susține povestea. În ziua în care se certase cu Ella, îi trimisese un buchet de trandafiri albi. Sperase că femeia va înțelege mesajul din spatele florilor.

Bărbatul voia să își ceară scuze. Înțelesese că el era singurul vinovat de ceea ce se întâmplase.

Cu o zi înainte, îi trimisese Ellei un alt buchet de flori, iar de data aceasta alesese trandafiri galbeni. De ce anume galbeni, nici el nu știa exact, dar așa simțise în acel moment.

Acum îi aducea trandafiri roșii, sperând ca aceaștia să-i pledeze cazul cu mai mult succes decât propriile lui cuvinte. Mark nu avea prea multă practică în a-și cere scuze sau a-și pune cenușă în cap. Era un bărbat capabil să facă orice femeie să renunțe la lenjeria de corp, dar niciodată nu își cerea iertare pentru nimic.

Bărbatul se plimbă prin fața clădirii până ce observă o femeie cu doi copii intrând în holul de la intrare. Cu un oftat de ușurare, o urmă imediat.

Omul de la recepție privi în direcția lor, dar nu încercă să îl oprească pe Mark. Cu un zâmbet pe buze, se mulțumi să o salute pe femeie și să dea din cap spre Mark.

Mark mulțumi providenței cerești pentru norocul său. Se gândi că probabil omul îl văzuse venind în clădire deseori și presupuse că Ella era de acord ca el să urce la apartamentul ei. Se părea că Ella nu anunțase recepția că Mark era acum persona non grata.

Norocul lui Mark părea să țină. Femeia și copiii o porniră spre turnul sudic, așa că Mark ajunse la lifturi fără să fie obligat să îl roage pe omul de la intrare să îl lase să treacă.

Când femeia și copiii ei coborâră din lift la etajul cinci, Mark răsuflă ușurat. Aceștia fuseseră atât de gălăgioși că bărbatul nu reușise să își adune gândurile și scrâșnise din dinți mai tot timpul. Știa că trebuia să aibă mintea iute pentru a o convinge pe Ella să-l lase să se întoarcă înapoi în viața ei.

Mark nu era pregătit să o lase pe Ella să plece. Își dăduse seama de aceasta în mai puțin de două ore de la ultima lor discuție.

Răbdarea lui Mark era pe sfârșite, așa că atunci când, în sfârșit, liftul opri la etajul Ellei, bărbatul o porni cu hotărâre pe coridor spre ușa apartamentului ei. Omul respiră profund și ridică mâna să ciocăne la ușă, când ușa i se deschise cu forță în față și o auzi pe Ella strigând din toți bojocii.

— Ți-am spus să nu te mai întorci aici niciodată, Colin. Ți-am spus că s-a terminat totul între noi. Nu știu ce a fost în mintea individului ăla de la intrare de te-a lăsat să urci, dar mă ocup eu și de el, nici o grijă.

— Haide, iubito, îi răspunse Colin, iar zâmbetul i se simțea în voce. Știi doar că mi-ai dus dorul și mă vrei înapoi. Acum vreo câteva zile m-am ciocnit de mama ta și mi-a spus totul despre asta. Nu este nevoie să faci pe timida cu mine acum.

— Ți-ai pierdut mințile dacă ai preferat să o crezi pe ea și nu pe mine. Ar fi trebuit să fi știut până acum că nu îi fac nici un fel de confidențe.

Mark asculta mesmerizat. Ella și individul necunoscut erau atât de prinși în cearta lor că nici măcar nu observaseră că aveau audiență.

Mark își drese glasul pentru a le atrage atenția. Ella își întoarse capul iute spre el și roșeața îi pictă obrajii. Femeia înghiți cu greutate ca urmare a stânjenelii.

Ella ura faptul că Mark a avut ocazia să fie martor la izbucnirea ei. Sperase că zilele în care se comporta ca o scorpie trecuseră după ce îl aruncase pe Colin afară din casa ei.

Colin veni lângă ea și mai întâi privi spre Mark, iar mai apoi spre buchetul de trandafiri din mâna lui.

— Cine naiba mai e și ăsta, Ella? Mă înșeli cu el? lătră el, întorcându-și ochii plini de fulgere spre ea.

Ochii Ellei se lărgiră din cauza șocului, iar o greutate i se ridică lui Mark de pe piept. Pentru o clipă doar, crezuse că Ella își bătuse joc de el. După episodul cu Gina, își promisese sieși să nu mai permită ca așa ceva să se întâmple.

— Poftim? își regăsi Ella vocea și strigă la bărbat. Ți-ai pierdut complet mințile, Colin? Chiar este necesar să îți sparg ceva în capul ăla tare pentru a te face să-ți revii la realitate? Tu... tu... idiotule! Cum naiba aș putea să te înșel când m-am despărțit de tine de luni de zile? se răsti ea la el.

— Nu, nu ne-am despărțit, Ella, o contrazise Colin pe un ton dur, încruntându-se la ea cu ferocitate. Pur și simplu, ți-am oferit timpul necesar să te întorci la realitate, atâta tot.

— Chiar ți-ai pierdut mințile, își scutură ea capul uluită. Am avut eu unele îndoieli mai înainte, dar acum știu cu siguranță. Te-am aruncat afară din casă, idiotule, și intenția mea a fost extrem de clară, își îndreptă ea un deget spre ușă pentru a-l da afară din nou.

Ella se decise să îl mai arunce pe Colin încă o dată afară pe ușă pentru a-l face pe cretin să priceapă. Nu voia să fie violentă cu el, dar era hotărâtă să facă ce trebuia să facă.

— Să-ți intre bine în creierul tău de gâză, Colin. Totul s-a încheiat între noi doi. Nu te mai întoarce aici niciodată. Să nu îmi mai vorbești vreodată. Voi lua un ordin restrictiv împotriva ta dacă este necesar, îi spuse, tremurând din cauza furiei.

Ochii lui Colin se îngustară periculos de mult. Fără nici un fel de avertisment, o plesni pe Ella cu dosul palmei tare. Femeia căzu pe spate, iar capul i se lovi de perete cu zgomot.

Ella țipă, și nu numai din cauza durerii. Atitudinea lui Colin o șocase. Nu se așteptase ca bărbatul să reacționeze violent vreodată.

Mark aproape că mârâi și avansă spre el. Nu îi aruncă nici o privire Ellei, ci își ținu ochii fixați pe Colin.

Fără pic de ceremonie, împinse buchetul de flori spre Ella, iar apoi, rapid, degetele de la mâna sa dreaptă se strânseră în jurul gâtului lui Colin.

Ochii Ellei mai că ieșiră din orbite. Femeii nu îi venea să creadă ce se întâmpla, iar picioarele îi deveniseră spaghetti și tremurau din toate încheieturile.

Mark îl împinse pe Colin în zidul opus Ellei. Continuând să-și țină degetele strâns în jurul gâtlejului bărbatului, îl ridică pe acesta cam trei centimetri de la podea.

Acțiunile lui păreau să nu necesite nici un fel de efort, iar Ella nu putea face nimic altceva decât să se holbeze la el.

Colin era atât de speriat că ochii aproape îi săriră din orbite. Beligeranța lui dispăruse și omul tremura vizibil acum, conștient că nu avea cum să îi țină piept lui Mark.

Bărbatul își udă pantalonii, iar un miros puternic se risipi în aer. Mark se încruntă, iar buzele i se încrețiră din cauza dezgustului. Îl împinse pe Colin afară pe ușă și bărbatul se împrăștie într-o grămadă în mijlocul coridorului.

— Stai departe de ea, golanule, zise Mark pe un ton oțelit. Dacă aud că ai îndrăznit doar să îți arunci ochii spre ea, va fi plăcerea mea, efectiv, să îți rup și brațele și picioarele, unul câte unul. M-ai auzit? întrebă el urlând.

Colin se chinui să se ridice în picioare. După aceea, dădu repede din cap ca o marionetă pe sfoară și, în clipa următoare, o luă la fugă spre lift. Nu avea decât o singură dorință: să scape de Mark.

Lacrimile îi umplură ochii și gânduri răzbunătoare îi alergară prin cap, dar oricum, Colin știa că, de fapt, el era un laș și nu ar fi fost capabil să facă absolut nimic. Neajutorarea îi aduse lacrimi proaspete pe obraji, iar omul strânse din dinți și își încleștă pumnii.

Ochii îngustați ai lui Mark urmăriră fuga lui Colin de-a lungul coridorului, iar după aceea se întoarseră spre Ella. Aceasta nu se mișcase de unde o lăsase și încă mai ținea în mână florile pe care i le dăduse de parcă erau firul ei cu realitatea.

Ella îl privea pe Mark fix, cu ochii măriți și gura deschisă. Amprenta palmei lui Colin încă îi mai colora o parte a feței, iar Mark atinse locul acela cu tandrețe, nedorind să o rănească inutil.

— Ești în regulă, Ella? o întrebă bărbatul cu blândețe.

Femeia dădu din cap, chiar dacă nu se simțea bine deloc. Comportarea lui Colin și vorbele lui o șocaseră, iar reacția neașteptată a lui Mark îi răpise vocea.

Ella nu știa dacă ar fi trebuit sau nu să fie recunoscătoare că Mark apăruse la ușa ei. Cu toate acestea, nu putea nega că era mai mult decât mulțumită deoarece Colin dispăruse din nou din viața ei și pentru totdeauna de data aceasta.

Femeia nu știa ce vedea mama ei în Colin, dar, aparent, ea era singura care părea să îl placă pe nemernic. Nimeni altcineva din familia Ellei sau dintre prietenii ei nu putea să-i sufere individului mutra, iar unii dintre ei chiar fuseseră destul de vocali împotriva lui.

Interferența mamei ei în viața ei o enerva și o mânia pe Ella. Nu era pentru prima dată, iar Ella se îndoia că ar fi fost pentru ultima oară.

Cu toate acestea, știa că nu ar fi ajutat-o cu nimic dacă ar fi discutat acel lucru cu mama ei.

— Ella, iubito, ești bine? ajunse vocea lui Mark la urechile ei într-un final.

Ella își scutură gîndurile și își ridică ochii la el.

— Da, sunt bine, Mark. Îți mulțumesc că ai aruncat gunoiul ăla afară pe ușă, spuse ea, aplecându-și capul pe o parte, după care își strânse buzele și își șterse fruntea umedă.

Ella își aminti că încă mai ținea în mână florile pe care Mark mai că le aruncase spre ea și își scutură capul. Se îndreptă cu pași mari spre bucătărie să pună trandafirii în apă, iar Mark o urmă.

— Presupun că mi-ai adus florile mie, spuse ea cu nerăbdare în voce, întorcându-se spre el.

— Desigur că sunt pentru tine, îi zîmbi Mark. Cu siguranță nu le-am adus pentru Colin, făcu el o încercare anemică de a fi amuzant, iar ea îl răsplăti cu un zâmbet slab

— Haide, Ella, ești sigură că te simți bine? veni el spre ea, punându-și mâna pe brațul ei. Idiotul ăla te-a trântit destul de zdravăn în zid, adăugă Mark, cu îngrijorare în voce, iar vârfurile degetelor sale îi trasară conturul feței încă o dată.

— Nu mi-a făcut prea mult rău, încercă Ella să îi descrețească fruntea, fluturându-și degetele pentru a îi îndepărta îngrijorarea.

După aceea, femeia luă o vază de pe un raft și începu să aranjeze florile în ea. Un zâmbet nesigur îi flutura pe buzele curbate și îl înnebunea pe Mark, care nu reușea să îi judece starea de spirit deloc.

— Din fericire am mai mult de o vază, Mark, își scutură ea capul. Nu aș fi știut ce să fac cu toate florile pe care mi le-ai trimis altfel, își întoarse ea surâsul spre el, după ce termină cu trandafirii.

Ella se uită în jur să găsească o suprafață pe care să pună vaza cu flori, iar apoi decise să o lase pe tejgheaua de la bucătărie.

Mark îi surâse strengărește.

— Ei bine, am făcut o mare tâmpenie deunăzi, așa că... a trebuit să îmi cer scuze și încă la modul serios, recunoscu el.

— Nu este nevoie să îți ceri scuze, Mark, îi spuse ea pe o voce obosită. Ai avut, pur și simplu, o anumită părere despre mine și ai făcut ceea ce ai crezut că trebuia să faci.

Femeia spera că el nu va observa că încă o mai durea acea părere a lui despre ea.

— De fapt, nu, nu te-am văzut în acel fel, îi răspunse Mark cu blândețe, apropriindu-se de ea.

Își petrecu brațul pe după talia ei și o trase aproape de el, lăsându-și capul pe al ei.

— Nu am crezut că erai ca fosta mea logodnică. Este doar ceva ce mi-a devenit o a doua natură dacă vrei. Ceva ce sunt obișnuit să fac, spuse el, scuturându-și capul. Am încetat să le spun femeilor cine sunt sau ce fac și am început să le țin la distanță, îi explică el. Am făcut același lucru și cu tine. Este doar un prost obicei de care nu am știut cum să mă dezbar. Atâta tot, șopti el în părul ei.

Ella îl ascultă, absorbindu-i căldura trupului. Îi lipsise atingerea lui în ultimele câteva zile și îi fusese dor să îl simtă aproape de ea.

Era fericită că bărbatul venise să o vadă. Era de asemenea fericită că acesta avea tăria să își ceară scuze. Nu ar fi crezut că Mark ar fi putut face asta, mai ales că se pricepea să o facă atât de bine cu flori.

Bărbatul îi împinse capul în sus cu un deget sub bărbia ei, iar mai apoi o privi adânc în ochi preț de câteva clipe. După aceea, șopti din nou:

— Mi-ai lipsit, fată. Chiar rău de tot. Și mi-a fost dor de noi doi. Facem echipă bună împreună. Întotdeauna ne-am simțit bine noi doi, nu-i așa, Ella?

Ella ezită pentru o clipă, dar mai apoi dădu din cap. Îi privi ochii tulburați, căutând răspunsuri la întrebările ei.

Mark îi susținu privirea, iar după aceea, buzele lui le atinse pe ale ei. Își frecă gura de a ei ușor, dar, cu toate acestea, amândoi simțiră căldura și excitarea atingerii ca o părere. Bărbatul îi gustă căldura câteva clipe, iar după aceea, își adânci sărutul, posedându-i gura pe deplin.

Mâinile lui alunecară pe spatele ei și îi trasară fiecare curbă a trupului ei. Ella tremură în brațele lui și atunci totul se întoarse la normal în lumea lui Mark.

Bărbatul așteptase capitularea ei totală și ușurarea îl copleși. Acum știa că nu o pierduse pe Ella. Ea tot era menită să fie alături de el și să-i aparțină.

Inima i se umplu de bucurie, iar buzele lui îi găsiră curbura dintre gât și claviculă. Dinții îi zgâriară pielea, iar femeia se agăță de umerii lui pentru a-și păstra echilibrul și, oftând, își înfipse degetele în haina lui. Bărbatul își ridică capul și își cufundă privirea în ochii ei. Buzele i se curbară într-un surâs. Ella era la fel de pierdută în el precum era și el pierdut în ea.

Lui Mark îi lipsese legătura fizică dintre ei și nu i-ar fi plăcut nimic altceva mai mult decât s-o ia pe Ella în brațe ca să o ducă în pat și să facă dragoste cu ea până dimineața. Cu toate acestea, știa că nu ar fi fost o mișcare înțeleaptă. Și chiar mai mult decât atât, bărbatul simțea nevoia să se reconecteze cu ea mental, chiar dacă nu își înțelegea deloc acea nevoie.

Mark se trase înapoi și îi dădu drumul din brațele lui. Ochii lui cercetară încăperea, încercând să găsească ceva de spus. Când observă cioburile de pe podea, ochii i se măriră. Acestea acopereau cam toată suprafața din zona cu televizorul.

— Este acesta un nou stil de decorare? se interesă el, întorcându-se spre ea, iar ochii îi jucară cu lumini poznașe.

Ella se îmbujoră, dar ridică din umeri.

— Nu știu de ce, dar mereu simt nevoia să arunc cu ceva în Colin.

Femeia studie ce rămăsese dintr-un alt set de farfurii și își scutură capul.

— Am mai spart un set, la naiba.

Mark izbucni în râs, scuturându-și capul.

— Uau, nu am văzut această latură temperamentală a ta până acum. Cred că îmi place, atâta timp cât nu este îndreptată spre mine.

— Ei bine, spuse ea întorcându-și privirea spre el, niciodată nu am simțit pornirea de a-ți sparge o farfurie peste cap. Până acum, sublinie ea.

— Iar eu pot spune că îți sunt recunoscător pentru asta. Dă-mi voie să te ajut să aduni cioburile, se oferi Mark.

— Nu, nu este necesar. Am deja multă experiență în a face asta, nu-ți fă griji, îi spuse ea, îndreptându-se să ia mătura și fărașul pentru a curăți camera. Ia loc pe sofa până ce termin, îl invită ea când se întoarse.

Ascultător, Mark se așeză pe sofa și o privi curățind dezastrul. Amuzamentul îi juca în priviri, iar colțurile gurii lui se curbaseră în sus.

— Ce părere ai dacă am ieși pentru cină? La Irish Pubul de jos de-acolo, dădu el din cap în direcția locației pubului.

— Da, de ce nu? îi răspunse ea. Numai dă-mi voie să mă îmbrac. Am nevoie de vreo cinci minute.

— Asta știu. Ești singura femeie dintre cunoștințele mele care nu are nevoie de ore în șir pentru a se pregăti să iasă în oraș. Dacă spui că ai nevoie de cinci minute, atunci chiar ai nevoie doar de cinci minute.

Ella se întoarse spre el cu o privire confuză.

— Despre asta vrei să vorbești acum? Despre femeile pe care le cunoști?

— Era doar o observație generală, Ella. Nu mă văd cu nimeni altcineva decât cu tine. Se întâmplă să scot o altă femeie la prânz, cum ar fi mama mea sau una dintre verișoarele mele. Dar nu mă întâlnesc cu nici o altă femeie. În mod sigur, nu am întâlniri cu femei, își scutură el capul, iar tonul lui serios o făcu să izbucnească în râs.

— Bine, e în regulă. Nu e nevoie să încerci atât de mult. Te cred, îi aruncă ea peste umăr, iar mai apoi, încă râzând, părăsi încăperea.

Mark o urmări cu privirea, încercând să își ordoneze gândurile. Nu știa ce se întâmpla cu el. Nu era nevoie să insiste atât de mult că nu se vedea cu altă femeie.

Atât cuvintele lui, cât și sentimentele lui încurcate pentru Ella îl făceau să se simtă vulnerabil și nu îi plăcea acel lucru. Ar fi preferat să aibă control asupra gândurilor și acțiunilor sale.

CAPITOLUL CINCISPREZECE

Mai erau patru zile până la Crăciun, iar Ella deja trepida din cauza emoțiilor. Cum mai avea o săptămână de vacanță rămasă pe acel an, își luase liber până pe șase ianuarie, chiar dacă nu avea nici un fel de planuri. Cu toate acestea, femeia simțea nevoia să se relaxeze și, în același timp, să se gândească la direcția pe care o dorea în viața ei.

Relația ei cu Mark era din ce în ce mai bună pe zi ce trecea. Mark o invitase la petrecerea de Crăciun de la firma sa și o prezentase tuturor ca fiind iubita lui. Mai mult decât atât, bărbatul o însoțise și la petrecerea de la firma ei și se împrietenise cu toată lumea. Oamenii îl plăceau și doreau să converseze cu el. Bărbatul era amuzant și deschis atunci când o dorea.

Multe lucruri o surprindeau pe Ella în legătură cu el, dar ceea ce o surprinsese cel mai mult era faptul că acesta îi pusese întrebări despre divorțul cuplului Thompson. Se părea că Mark începuse să se cam

îndoiască de cele spuse de prietenul său, ba chiar s-a înfuriat când a aflat care era adevărul despre acel divorț.

Prietenul său îl minți̦se, încercând să traseze o paralelă între căsnicia lui și logodna eșuată a lui Mark pentru ca acesta să-l susțină.

Mark pusese punct acelei prietenii și nu avea nici un regret. Cum nu mai putea să aibă încredere în amicul său, nu vedea de ce și-ar mai fi irosit timpul cu el.

Mark o impresiona pe Ella din ce în ce mai mult, iar acel lucru o îngrijora. Bărbatul devenise mai mult decât un chip arătos, chiar dacă, într-adevăr, era foarte atrăgător. Mark se dovedea mult mai profund decât Ella crezuse inițial.

Bărbatul era cumsecade, în felul lui obișnuit de a fi, deși își arăta temperamentul din când în când. Acel lucru nu reprezenta o problemă pentru că și în acea privință se potriveau destul de bine. Și Ella avea propriul ei temperament.

Desigur că Mark avea și defecte, dar, oricum, Ella știa că nicăieri nu exista un bărbat perfect, poate doar cineva aproape perfect, iar un astfel de bărbat era mai bun decât bun pentru Ella.

Cu toate acestea, Ella nu ave nici o idee cum să-l facă și pe el să înțeleagă că și ea era femeia potrivită pentru el.

Chiar dacă nu credea în basme, Ella considera Crăciunul ca o perioadă magică. Atunci totul devenea posibil, iar ea dorea să îl petreacă cu Mark.

Ella își aruncă ochii la ceas și observă că Mark va ajunge la ea la birou în numai câteva minute, așa că puse dosarele la locul lor, iar apoi părăsi încăperea.

În seara aceea trebuia să îl invite pe Mark să petreacă perioada de Crăciun acasă la părinții ei pentru ca să se asigure că acesta nu și-a făcut alte planuri. Mark își iubea libertatea atât de mult încât refuzase și să definească relația dintre ei, așa că Ella se temea de reacția lui și de direcția acelei discuții, iar din cauza anxietății, abdomenul i se strânse într-o minge încordată.

Ella ieși din lift, iar ochii îi căzură pe Mark. Acesta îi spusese că nu mai voia ca ea să se găsească din nou în pericol vreodată, așa că începuse să o aștepte la biroul de recepție din holul clădirii, unde, acum, bărbatul purta o conversație cu agentul de pază și amândoi

lăsau impresia că se distrau de minune.

Mark niciodată nu considera că cineva era sub nivelul lui, iar Ellei îi plăcea acel lucru. Chiar și la petrecerea de Crăciun de la firma ei, conversația lui îi făcuse și pe cei mai scorțoși avocați să se înveselească și să îmbrățișeze spiritul petrecerii.

Mark îi simți prezența și, cu un surâs pe buze, se întoarse spre ea. Ella știa acel surâs destul de bine și se cutremură. Așa zâmbea el atunci când avea pentru ea niște planuri mai poznașe. Femeia se înroși și se opri la câțiva pași de el, iar bucuria străluci în ochii lui Mark.

Bărbatul întotdeauna se bucura atunci când o făcea să se îmbujoreze. Se simțea de parcă ar fi avut cinci metri înălțime. Mark se îndreptă spre ea cu un pas leneș, nedezlipindu-și privirea de ochii ei. Când ajunse în fața ei, bărbatul își frecă buzele ușor de ale ei.

Cei doi își luară la revedere de la agentul de pază și părăsiră clădirea. Mark o conduse pe Ella la mașina lui, ținând-o de braț, pentru ca aceasta să nu alunece pe pavajul umed. Ninsese mai devreme și, cam ca întotdeauna în Toronto, zăpada se topise aproape imediat.

— Știi ce? se întoarse Mark spre ea după ce porni mașina. Cred că asta e o noapte bună de stat în casă. Hai să mergem la mine, da?

Ella acceptă dând din cap, încântată de propunerea lui. Mark o invitase la el acasă numai o singură dată înainte, iar ea nu-i mai ceruse să repete invitația după aceea. Oricum, femeia prefera să petreacă timpul în apartamentul ei, unde se simțea confortabil și plină de încredere în sine, înconjurată de lucrurile ei.

Cu toate acestea, Ella nu înțelegea de ce Mark ezitase să o invite la el acasă. Situată în nordul orașului, casa lui nu arăta în nici un fel că bărbatul ar fi avut o situație financiară foarte bună și nici nu trăda nimic din personalitatea sau viața lui personală.

Casa nu trăda nici un semn de opulență, ci era, pur și simplu, un acoperiș confortabil deasupra capului. Mark nici măcar nu se obosise cu decorarea, ci crease doar un habitat funcțional, unde dormea și lua micul dejun dimineața. Numai șemineul din camera de zi oferea o oarecare atmosferă romantică acelei încăperi și conferea o oarecare personalitate casei.

Mark o conduse pe Ella în casă și încuie ușa în spatele lor. După aceea, bărbatul o porni înainte spre camera de zi, aprinzând luminile din drumul său.

— Aș vrea să merg la baie și să mă reîmprospătez puțin, dacă nu te deranjează, îi spuse Ella.

— Știu că ai vrea, dădu bărbatul din cap, trecându-și un deget leneș pe lungimea brațului ei.

Ella observă că ochii acestuia, strălucind cu lumina caldă venind de la lampa din colțul camerei, urmăreau mișcarea degetului pe pielea ei.

— Dacă vrei, poți să faci și un duș, îi spuse el, brusc ridicându-și ochii spre chipul ei. Am observat că acesta este primul lucru de pe lista ta atunci când ajungi acasă. Întotdeauna faci un duș, îi surâse el poznaș. Tocmai ce ți-am cumpărat gelul de duș favorit și vei găsi și halatul meu de baie atârnat pe ușă. Nu vei avea nevoie de nimic altceva mai târziu, ca să știi, îi șopti el la ureche și o sărută înainte de a-i da drumul să plece.

Ca de obicei, chipul femeii se îmbujorase, ceea ce îl făcea mereu să zâmbească într-un anumit fel. Cu o scuturare a capului, Ella părăsi încăperea în grabă, simțindu-i ochii asupra ei până ce reuși să dispară din cameră.

ELLA SE ÎNTOARSE, ACOPERITĂ numai de halatul lui de baie. Se simțea vulnerabilă îmbrăcata astfel, chiar dacă se îndoia că trupul ei ar mai fi prezentat vreun secret pentru Mark.

Femeia îl găsi pe acesta în toiul ultimelor aranjamente ale cinei pe care o întinsese pe măsuța rotundă din nișa pentru micul dejun.

Bărbatul făcuse eforturi deosebite cu acea cină. O comandase de la unul din restaurantele lui favorite, iar Ellei îi plouă în gură când simți mirosul mâncării.

Mark o invită să ia loc, iar mai apoi, îi vârfui farfuria cu aperitive și îi umplu paharul cu vin roșu.

Uluită, Ella privi de la el spre mâncare, iar Mark luă o ciupercă umplută de pe farfurie și i-o ridică la gură. Bărbatul aștepta până ce ea deschise gura și o luă, iar mai apoi își frecă degetul mare de colțul gurii ei. Mark se aplecă peste ea și o sărută, gustând-o și pe ea și ciuperca în același timp.

Când Mark se trase înapoi, Ella mestecă în tăcere. Brusc, îi era foame de cu totul altceva decât ceea ce se găsea pe masă. Mark îi surâse diavolește, ca și cum ar fi știut ce îi trecea femeii prin minte și chiar se bucura de direcția pe care o luaseră gândurile ei.

Mark începu să o hrănească și pe ea în același timp ce se hrănea și pe sine, ca și cum ar fi avut impresia că femeia nu mai știa să folosească tacâmurile. După fiecare înghițitură, o săruta, buzele lui lâncezind pe ale ei, pentru ca după aceea să continue să colinde mai departe, până ce ajungeau în spatele urechii ei.

Bărbatul își trecu limba peste acel loc sensibil și mai apoi îi mușcă lobul urechii pe nepusă masă, astfel că un geamăt își luă zborul de pe buzele ei.

Mark nu îi permise Ellei să-și folosească mâinile, așa că cina luă mai mult decât de obicei. Bărbatul o chinui, alternând săruturi superficiale cu sărutări adânci, ronțăindu-i și buza inferioară sau pielea de pe coloana gâtului din când în când, transformând acea cină într-un act de completă decadență.

Până la sfârșitul cinei, Mark îi trezise simțurile Ellei la viață cu îndemânare, iar femeia avea impresia că va exploda dacă el nu o va duce în pat prea curând. Toate simțurile îi erau exacerbate și simțea atingerile lui Mark peste tot, în timp ce abdomenul îi fremăta cu nerăbdare.

Într-un târziu, Mark termină cu mâncarea și se ridică în picioare, luând-o pe Ella de mână. O trase spre el, iar aceasta mai că strigă din cauza valului de ușurare pe care îl resimți.

Mark nu o duse pe Ella în dormitorul lui, ci o trase pe jos pe covor, în fața șemineului, ajutând-o să se întindă pe podea. După aceea, îi

desfăcu halatul de baie și, fascinat, îi studie pielea palidă în lumina flăcărilor. Mark se aplecă mai apoi peste ea și își lăsă gura peste sânul ei. Sângele ei cântă de ușurare, iar Ella se lădă dusă de valul pasiunii.

ELLA ȘI MARK STĂTEAU pe podea, sprijinindu-se de sofa și bând vin. Mark declarase că nu terminase de făcut dragoste cu ea încă, așa că nu era cazul să se îmbrace. Cu toate că trupul Ellei tocmai explodase în sute de stele, cuvintele lui Mark tot reușiră să îi întețească focul din vene din nou.

Mulțumit și fericit, Mark se juca cu degetele ei, pe care le săruta din când în când. Fericirea lui răspândise un val fierbinte de dragoste în inima Ellei.

Femeia aștepta pentru o vreme, până ce consideră că era momentul potrivit să vorbească cu el. Oricum, nu își putea imagina că ar fi existat un alt moment mai bun decât acela.

— Mark, începu ea cu o ezitare, iar privirea lui se întoarse spre chipul ei de parcă i-ar fi simțit nesiguranța.

— Da, Ella. Ce este? o întrebă el cu blândețe.

— Voiam să te întreb ceva, spuse Ella, dar imediat după aceea se opri, aproape regretând că începuse să vorbească.

Mark o strânse de mână încurajator.

— Haide, iubito. Nu poate fi nimic atât de rău. Întreabă-mă.

— Știi, nu aș vrea să îți faci nici un fel de idei greșite, spuse ea, aruncându-i o privire pe furiș, pentru ca mai apoi să își întoarcă ochii înapoi la paharul ei. Aș vrea să vii și să petreci Crăciunul cu mine, spuse ea într-un târziu, iar mai apoi așteptă răspunsul lui, cu inima cât un purice.

Și totuși, Mark nu îi răspunse imediat. O privea, iar ea își dădu seama că bărbatului îi părea rău pentru ea, știind că îi va refuza cererea.

— Te duci acasă la ai tăi, nu-i așa, Ella? o întrebă Mark.

— Da, așa este, mă duc la ai mei, răspunse ea, ținându-și capul în jos, neputând să-l privească.

— Bine, este de ajuns cu asta de acum, spuse Mark pe un ton repezit, punându-și paharul pe jos, pentru ca mai apoi să îi întoarcă Ellei capul spre el.

Ella nu mai putea să-și ascundă privirea și era obligată să-l privească acum.

— Ella, eu nu-ți pot cere să nu mergi la părinții tăi de Crăciun. Știu că întotdeauna ai făcut asta. Înțeleg foarte bine că e una dintre tradițiile familiei tale și că ei te așteaptă. Dar eu, unul, nu pot veni cu tine. Nu sunt pregătit pentru partea cu întâlnirea părinților încă. Sincer, nici nu cred că voi fi vreodată. Sper să mă înțelegi. Mereu am fost onest cu tine și ți-am spus ce poți să te aștepți de la mine.

Ella nu îi răspunse, dar el își dădu seama că o rănise. Mark ar fi vrut să o poată scuti de asemenea dezamăgire, dar își promisese să nu o mintă niciodată, așa că trebuia să fie brutal de onest, indiferent de rezultat.

— Ella, începu el să spună, dar ea îl opri, ridicându-și mâna.

— Nu, Mark, înțeleg foarte bine. Niciodată nu ai dat de înțeles că lucrurile vor fi diferite într-o zi, așa că ar fi trebuit să fi știut că nu era cazul să îți cer așa ceva, îi spuse ea, încercând să se ridice.

— Ești supărată, spuse Mark, ridicându-se de pe podea și ajutând-o și pe ea să se ridice în picioare.

— Nu, nu, nu, nu sunt supărată pe tine, își scutură Ella capul. Nu știu. Știam că nu ești omul care să rămână cu mine pentru totdeauna și că

nu te interesează astfel de lucruri. Dar... este Crăciunul, știi, și voiam să fiu cu tine, îi explică ea cu tristețe în voce. Și acum uită-te la mine. Am stricat întreaga seară pentru amândoi, continuă ea, întorcându-și capul când îi izvorâră lacrimi în ochi.

Mark nu îi dădu voie să-și ascundă chipul și îi întoarse capul din nou spre el. După aceea, se aplecă deasupra ei și o sărută, dar nu era sărutul lui obișnuit, menit să îi ridice temperatura corpului. Era un sărut pentru a o alina, iar acesta o copleși și o lacrimă i se prelinse pe obraz. Mark o șterse cu degetul lui mare, iar apoi îi luă capul în mâini.

— Uite, iubito, știu. Dar hai să facem așa. Tu mergi și petreci ceva timp cu părinții tăi, iar când te întorci, vei avea tot timpul pe care ți-l dorești cu mine, da?

Ella citi hotărâre în ochii lui și înțelese că bărbatul era extrem de serios în ceea ce spunea. Femeia dădu din cap, iar apoi își întoarse privirea spre paharele de pe podea. Nu știa ce să facă.

— Cred că ar trebui să plec, spuse ea, dar el își scutură capul.

— Haide, Ella. Mai sunt două zile până ce trebuie să pleci. De ce nu am petrece noi aceste zile împreună? o întrebă Mark.

— Păi, mâine ar trebui să mă duc și să cumpăr cadouri pentru familia mea... În fiecare an îmi promit că voi începe cumpărăturile de Crăciun din timp și, în fiecare an, trebuie să mă grăbesc să le fac în ultimul moment. Așa că...

— Bine, Ella. Nu e o problemă. Atunci așa rămâne. Mâine mergem la cumpărături. După ce terminăm cu asta, vom petrece restul serii și noaptea împreună, iubito. Iar tu oricum te vei întoarce pe 26 cred.

Femeia dădu din cap, dar mai apoi se corectă:

— De fapt, s-ar putea să stau până pe 27. Nu știu. Depinde de cât de mult reușește mama să mă scoată din minți până atunci, recunoscu Ella cu neplăcere.

— Bun, atunci. Dar ai numărul eu, așa că mă poți suna oricând, fie zi, fie noapte. Mă duc în vizită la părinții mei în noaptea de Ajun, ca de obicei, dar voi avea telefonul cu mine. Dacă lucrurile se înrăutățesc, sună-mă, îi ceru Mark pe un ton care nu permitea alte discuții în contradictoriu sau vreun refuz.

Ella îi surâse și își arătă acordul cu o mișcare a capului. Mai apoi, se

ridică pe vârfuri și îi sărută colțul gurii.

— Haide, acum trebuie să încercăm runda a doua, spuse el și o trase înapoi la podea cu el.

CAPITOLUL ȘAISPREZECE

Ella își conduse mașina în Whitby înainte de ora opt. Se simțise prea neliniștită, așa că își părăsise casa la prima oră de dimineață.

Îi dusese lipsa trupului lui Mark lângă al ei și petrecuse o noapte oribilă. Bărbatul hotărâse să o lase să se odihnească înainte de călătorie, așa că plecase de la ea devreme în seara de dinainte.

Ella regreta că nu pornise la drum imediat după plecarea lui Mark, chiar dacă aceea ar fi însemnat să ajungă acasă la ai ei în jurul orei unsprezece sau chiar în jurul miezului nopții. Părinții ei oricum nu se duceau la culcare devreme, așa că sosirea ei la o asemenea oră nu ar fi fost o problemă.

Cel puțin, s-ar fi simțit mai puțin nervoasă și o parte din tristețea ei ar fi dispărut.

La opt și un sfert, Ella își parcă mașina în aleea părinților ei și deschise

portbagajul. Ochii îi căzură pe grămada de lucruri dinăuntru și cu un oftat, femeia începu să le adune.

Ella primisese o lungă listă de la mama ei și trebuise să aducă multe lucruri din Toronto în afară de cadourile pe care le cumpărase ea.

Se auziră pași din spatele ei și femeia se întoarse. Privirea i se opri pe silueta tatălui ei, care venea înspre ea cu un zâmbet uriaș pe chip.

— Bună, pisicuțo, a trecut cam mult timp, nu-i așa? spuse el, iar apoi o luă în brațe, îmbrățișând-o cu putere.

Atitudinea lui o ului. Tatăl ei niciodată nu arăta nimănui prea multă emoție și întotdeauna când Ella venise să îi viziteze, se comportase ca și cum vizita ei nu ar fi fost mare lucru.

Era adevărat că, de data aceasta, Ella nu mai avusese timp să treacă și să-și vadă familia cam de jumătate de an, chiar dacă distanța între cele două orașe nu era prea mare. Cu toate acestea, femeia nu-și imaginase niciodată că tatăl ei i-ar fi dus dorul atât de mult.

După ce o mai strânse o dată în brațe, omul îi sărută din nou obrazul, iar mai apoi o împinse la o distanță de un braț și o privi cu mare atenție.

— Ei bine, arăți obosită, dar mă așteptam la așa ceva. Știu că lucrezi multe ore și că te-ai trezit cam devreme azi. Altfel, arăți bine, Ella. Haide, te ajut să cari toate lucrurile acelea. Ce Dumnezeu ai făcut? Ai golit toate magazinele din Toronto? o întrebă el, izbucnind în râs, astfel aducându-i și ei un zâmbet pe buze.

— Cam greu să faci așa ceva, tati. Am cumpărat doar câteva cadouri. Ah, da, și chestiile pe care mi-a cerut mami să le cumpăr.

— Ah, chestiile ce ți-a cerut ea să le cumperi. Înțeleg acum, spuse el și începu să adune și el din pungile din portbagaj.

Se duseră după aceea în casă și, tot drumul, omul îi tot puse Ellei întrebări despre munca și viața ei, având grijă să nu se aventureze în teritorii prea personale. Ella îi răspunse cât de bine putu, satisfăcută că tatăl ei măcar arăta ceva interes în viața ei, chiar dacă întrebările lui erau destul de generice.

Odată ajunși înăuntru, lăsară darurile sub brad, iar mai apoi, el o conduse în bucătărie, unde muncea mama ei.

— Oh, Ella, ai ajuns, exclamă ea și, ștergându-și mâinile de șorț, se grăbi spre fiica sa să o îmbrățișeze.

— Bună, mami, reuși Ella să spună, în timp ce mama ei o sufoca cu sărutări și îmbrățișări.

— Ei bine, lasă-mă să te privesc, spuse femeia după aceea.

Dându-se un pas în spate, o analiză pe Ella din cap până în picioare.

— Știi, ai putea să mai slăbești vreo câteva kilograme. Nu cred că tânărului acela drăguț al tău nu i-ar plăcea, spuse ea cu reproș. Și, apropo, el unde este? Doar știi că îl iubesc cu adevărat, continuă ea.

Ella nu avea nici o șansă să spună ceva.

— Ești atât de norocoasă să pui mâna pe un doctor, Ella. Niciodată nu aș fi crezut că ai putea, continuă ea să vorbească repede ca o gaiță.

— Mamă, interveni Ella, într-un sfârșit, pe un ton oțelit. Mai întâi de toate, nu este tânărul meu. Ți-am spus deja că am rupt-o cu el pentru totdeauna.

— Oh, nu, asta e o prostie din partea ta, Ella, se grăbi mama ei să îi spună. Este făcut pentru tine. Uite, du-te acum și dă-i telefon să vină încoace. Este cel mai bun lucru pe care l-ai putea face. Ascultă la mine, doar sunt mama ta și știu despre ce vorbesc.

— Nu, mama. Nu îi dau nici un telefon. Nici acum, nici altă dată. Mai întâi că m-a înșelat, începu ea să spună, dar mama ei îi dădu cuvintele la o parte cu un gest.

— Nu fii atât de mironosiță, Ella. Bărbații au... nevoile lor, spuse ea.

— Și eu? interveni tatăl ei cu asprime în glas, iar ambele femei îl priviră confuze.

Nici una dintre ele nu își dăduse seama că el se mai afla încă în bucătărie cu ele.

Ella era, de asemenea, surprinsă pentru că tatălui ei niciodată nu îi păsase de ce îi spunea mama ei. Femeii nu îi venea să creadă că acesta îi lua partea, privindu-le cu chipul tăiat în piatră.

Atitudinea lui o uluise și pe mama ei. Întrebarea lui nu îi pica acesteia prea bine.

— Ce vrei să spui cu asta? îl întrebă ea până la urmă.

— Dacă bărbații au... Cum ai spus tu? Ah, da, nevoi. Atunci și eu am voie să te înșel fără nici un regret și fără să mă tem că acțiunile mele ar conduce ulterior la discuții între noi doi, sublinie el.

— Nu fi absurd, îi răspunse soția sa, fluturându-și mâna. Nu este același lucru și o știi foarte bine.

— Cum nu este același lucru? insistă el, nefiind gata să dea subiectul la o parte. Ai spus că nu contează dacă Colin o înșală pe Ella. Că are nevoile lui. Aceasta înseamnă că și eu pot să te înșel pe tine dacă am nevoile mele, iar tu ar trebui să îmi accepți comportamentul fără nici un fel de plângeri.

Ella își încleștă pumnii îngrijorată. Nu mai știa ce să creadă. Era convinsă că tatăl ei nu ar fi înșelat-o pe mama ei, dar ceva nu prea părea corect în ceea ce spunea acesta.

— Dragule, îi răspunse mama ei. Noi suntem căsătoriți, noi doi. Desigur, nici Colin nu o va mai înșela atunci când vor fi căsătoriți.

— Ești sigură? îi răspunse bărbatul pe un ton la fel de aspru ca mai înainte. Ești sigură că nu o va mai înșela? Eu, unul, știu că este un individ care își înșală femeia. Unul ca el înșală și înainte de căsătorie și după aceea. Nu există tratament pentru așa ceva, mai ales dacă individul știe că are voie să o facă.

— Bine, bine, se răsti mama Ellei. Dar uită-te la ea, își flutură ea mâna în direcția Ellei. Este singură. A îmbătrânit. Are prea multe kilograme în plus. Ella trebuie să accepte ceea ce i se dă. Nu mai are prea multe șanse la dispoziția ei.

Tatăl ei își privi soția fix preț de câteva momente, după care își scutură capul ca și cum nu îi venea să creadă ce auzea și se întoarse spre Ella.

— Ascultă, puiule, poate că ești singură acum, dar viața nu ți s-a încheiat încă. Ai suficient timp la dispoziție și cu siguranță există cineva pentru tine în lume. Nu este necesar să îl accepți pe ticălosul ăsta. Nu ești bătrână deloc. Nici măcar nu ai ajuns la jumătatea vieții. Iar kilogramele acelea în plus îți stau chiar foarte bine. Nu-ți fă nici un fel de griji.

Ochii Ellei înotară în lacrimi. Nu numai că nu se așteptase niciodată ca tatăl ei să îi ia partea, dar nici nu își imaginase că acesta i-ar spune

asemenea cuvinte. Îl îmbrățișă strâns, chiar dacă bărbatul se foi puțin, simțindu-se stânjenit.

— Mulțumesc, tati. Și nu te teme. Nu mă mulțumesc eu cu Colin. M-a și lovit așa că... îmi pare rău, mama, spuse Ella, întorcându-se spre mama ei.

Femeia se holbă la fiica sa și șocul i se putea citi în priviri.

— Nu îl voi suna și nici nu voi mai vorbi vreodată cu el. Chiar dacă ar fi rămas ultimul bărbat pe pământ.

— Ce vrei să spui că te-a lovit? urlă tatăl ei când îi înregistră cuvintele.

— Da, cum te-a lovit? repetă și mama ei cuvintele soțului său.

— Păi, a venit la mine acasă după ce a vorbit cu tine, îi explică ea mamei sale. Nu i-a convenit să audă că nu mai vreau să mă întorc într-o relație cu el.

— Îl voi dezmembra! Îi rup membrele! Unul câte unul! urlă tatăl ei și o porni spre ușă, gata să o pornească cu mașina spre Toronto și să-l găsească pe ticălosul care i-a rănit fetița.

— Tati, îi blocă Ella calea. Nu este nevoie să faci asta. A primit ce merita deja, continuă ea și dădu din cap pentru a-și sublinia cuvintele.

— Nu-mi spune că l-ai bătut tu, spuse mama ei cu amărăciune. Nu cred că ai fi putut să-l bați. Lasă-l pe tatăl tău să se ducă...

— Mama, o întrerupse Ella. Evident că nu am putut să-l bat eu, dar Mark a putut.

— Cine naiba mai e și Mark? o întrebă tatăl ei exasperat.

Mama ei o privea atât de atent încât îi lăsă impresia că își ascuțise urechile ca să nu piardă un cuvânt. Chipul ei arăta atât de comic încât Ella abia reuși să se abțină să nu izbucnească în râs.

— Mark este prietenul meu, răspunse ea. Este un tip destul de mare și, dacă vreți să știți, l-a speriat pe Colin atât de rău că acesta și-a udat pantalonii.

Ambii ei părinți o priviră uluiți, nevenindu-le să-i creadă cuvintele. Mai apoi, tatăl ei izbucni în hohote de râs.

— Pe bune? Și-a udat pantalonii? Pe bune?

— Da, tati, așa a făcut. Așa că nu este nevoie să te duci să-i dai o lecție. Deja i-a dat Mark lecția necesară lui Colin. Bine?

— Și unde e acest Făt Frumos? se interesă tatăl ei.

— Poftim? spuse ea.

Ella știa ce voia omul să afle, dar, cu toate acestea, avea nevoie de câteva momente să se gândească la ce să îi spună.

— Acest Mark, repetă el. Cavalerul tău. Unde este? De ce nu este aici cu tine? insistă omul.

Femeia ezită câteva clipe, dar trebuia să spună ceva pentru că ambii ei părinți așteptau. Știa ea că nu o vor lăsa să păstreze tăcerea.

— Ei bine, e în Toronto. A avut ceva de făcut și... Bine, bine, nu e pregătit să vă întâlnească. Clar? Asta e, acum știți, le spuse Ella adevărul.

Nici mama ei și nici tatăl ei nu îi răspunseră. Cei doi se mulțumiră numai să o privească. După câteva minute, tatăl ei se apropie de ea și îi puse mâna pe umăr.

— Ascultă, draga mea. Se poartă frumos cu tine? Ești fericită cu el?

Ella dădu din cap afirmativ. I-o fi fost teamă lui Mark de o relație monogamă, dar bărbatul o trata așa cum trebuia, în ciuda temerilor sale, iar ea era fericită cu el.

— Păi atunci totul este bine, Ella. Iar eu nu mă voi duce după amărâta aia scuză de ființă umană dacă Mark mi-a luat-o deja înainte, spuse tatăl ei cu un zâmbet pe buze, după care părăsi bucătăria.

Imediat ce acesta plecă, mama ei veni la ea și o trase la masa din bucătărie.

— Stai aici și spune-mi totul despre el. Iar după aceea, să te duci să îl suni și să îi ceri să vină aici, spuse ea.

— Mama, pot să-ți spun despre el, dar nu îi voi cere să vină aici. Trebuie să înțelegi că această chestie nu e deschisă negocierii, spuse Ella pe un ton implacabil, deși mama ei părea că ar fi vrut să argumenteze mai mult.

CAPITOLUL ȘAPTESPREZECE

Ella deja plecase, iar Mark se simțea oarecum pierdut, fără nici un plan. Nu știa ce să facă cu timpul lui. În ultima vreme, petrecuse marea parte a timpului cu ea, iar acum se simțea părăsit.

Mergând pe străzi fără nici un țel, se opri la una dintre faimoasele locuri de băut din oraș. Era atât de ger afară că nasul îi devenise țurțure de gheață, iar el avea nevoie de un pahar de whiskey ca să își poată continua plimbarea lui neliniștită, care nu avea nici o noimă.

Mark luă loc pe un scaun la bar și îi făcu semn barmanului.

— Nu te-am mai văzut pe aici de o vreme, spuse omul. Ca de obicei?

— Da, te rog, răspunse Mark. Am fost ocupat prin altă parte, răspunse el mai apoi la întrebarea mascată a omului.

— Înțeleg. Ei bine, aceasta e o seară bună pentru un whiskey dintr-un singur malț, îi spuse barmanul, făcându-i cu ochiul.

Se întoarse mai apoi și luă o sticlă de pe raftul din spatele lui. Îi arătă lui Mark sticla, iar omul dădu din cap aprobator.

Barmanul îi turnă whiskey-ul lui Mark și, după ce puse sticla înapoi pe raft, luă o cârpă și șterse tejgheaua. Deschise gura să-și continue conversația cu Mark când o tânără de o frumusețe izbitoare se apropie de bar.

Bărbatul uită complet de Mark și se grăbi spre ea.

— Ce să vă ofer? întrebă el, iar zâmbetul i se lărgi și mai mult.

Femeia nu îi întoarse zâmbetul, dar spuse:

— La fel ca și lui.

Răspunsul ei îl determină pe Mark să se întoarcă spre ea. Femeia observă momentul când acesta o recunoscu, precum și șocul datorat surprizei din ochii lui Mark.

— Bună, Jo. Jo, nu-i așa? repetă el, încercând să pară nonșalant.

Cu toate acestea, femeia avea ceva experiență cu bărbații și știa bine cum reacționau aceștia.

— Hmm, măcar ai memorie bună, îi răspunse ea cu un glas înghețat.

— Deci ce te aduce prin partea mea de pădure? o întrebă Mark. Ceva îmi spune că acesta nu este unul din locurile pe unde îți petreci timpul în mod obișnuit.

Vocea lui era plină de sarcasm, dar lui Jo nu se părea să îi pese. Era aceeași femeie de gheață pe care acesta și-o amintea din seara când o cunoscuse pe Ella.

— Asta nu e treaba ta, i-o întoarse ea, iar mai apoi sorbi din paharaul său.

— Ei bine, atunci prințesă mai bine te-ai îndrepta spre pajiști mai verzi. Nu sunt interesat să întrețin conversații cu fecioare reci și frigide.

Mark își dădea seama că era răutăcios, dar avea propriile sale gânduri negre și nu se simțea capabil să converseze cu Jo pe moment. Îi lipsea Ella enorm, iar prezența prietenei ei îi adâncea și mai mult dorul.

— Nu sunt atât de impresionabilă și nu mă speriu atât de ușor, îi răspunse femeia, folosind un ton de voce menit pentru creaturi inferioare.

Cuvintele ei îl făcură pe Mark să scrâșnească din dinți, iar oțelul din ochii bărbatului sclipi.

— Și cu toate acestea, țin la Ella, continuă Jo. S-ar putea să avem noi două unele neînțelegeri câteodată, dar Ella este o persoană bună. Este una dintre oamenii cu adevărat buni. Iar tu i-ai rupt inima cu egoismul tău, spuse ea cu mânie în glas.

De altfel, furia scânteia în ochii femeii, iar, fascinat, Mark o privea fix.

Bărbatul își scutură capul să și-l limpezească, iar apoi spuse:

— Nu i-am rupt inima. Ar trebui să cercetezi faptele cu mai multă atenție, o instrui el, dar femeia își ridică mâna și îi opri tirada.

— Mâine este Crăciunul. Tu ești aici. Ea este acolo, în Whitby, îi răspunse Jo, dându-și mânioasă capul pe spate. O cunosc bine pe Ella, și eu spun că i-ai rupt inima. Nu este ceva ce aș putea uita. Iar eu pot să fiu un inamic destul de neplăcut. Unul pe care nu ar fi trebuit să ți-l faci.

— Ei na, nu îmi pasă mie de asta. Dar de ce crezi că i-am rupt inima? Numai pentru că nu m-am dus cu ea acolo pentru Crăciun?

— Da, Sherlock. Ai ghicit. Crăciunul este cel mai important moment al anului pentru ea. Reprezintă iubire, înțelegere și fericire în mintea Ellei. Cu tine aici, ea nu are cum să fie fericită, mai ales că o are acolo pe mama aia a ei arogantă, care o va critica pentru că este singură și care o va face să se simtă fără valoare. O va împinge pe Ella înapoi la Colin, iar așa ceva eu, una, nu pot să accept, își scutură Jo capul cu vehemență, tremurând de furie.

— Propria ei mama? Ar împinge-o înapoi la omul care a lovit-o? se minună Mark, nevenindu-i să creadă ce auzea.

— A lovit-o? strigă ea. Nenorocitul a lovit-o? Când naiba s-a întâmplat asta?

— Cu ceva timp în urmă, așa că te poți liniști. Oricum, m-am ocupat eu de el.

— Hmm, măcar ai fost și tu bun la ceva, aruncă ea peste umăr părăsind zona barului.

Mark o urmări cu privirea și observă că femeia se întorsese la o masă cu un grup de aproximativ zece sau doisprezece persoane. După aceea, bărbatul își scutură capul să și-l limpezească și se întoarse înapoi la băutura lui.

Își aruncă ochii la ceas și se întrebă ce făcea Ella în acel moment. Cocea prăjituri sau cânta colinde?

Lui Mark îi era dor de ea. Era numai a doua zi fără ea, iar gândul că trebuia să mai aștepte încă cel puțin două zile pentru a o vedea îl scotea din minți.

Mama lui îl aștepta la cină, dar bărbatul nu se simțea în stare să mănânce chiar atunci. Avea chef să bea până pica în pat, fără să mai fie măcinat de gândurile sale desptre Ella.

Și atunci un gând îi răsări în minte. Lui nu-i era teamă de ce îi va face Ella lui. El se temea că era posibil ca el să nu o aibă în viața lui până la adânci bătrâneți, iar acel lucru era, pur și simplu, o prostie. Femeia deja îi oferise acea șansă, iar el o dăduse la o parte.

Gândindu-se la cuvintele lui Jo, cum că ziua de Crăciun era unul dintre cele mai importante momente ale anului pentru Ella, Mark știu ce avea de făcut.

CAPITOLUL OPTSPREZECE

Ella tot vorbise cu bunica ei de vreo câteva ceasuri deja, iar femeia continua să o uimească. Era deja trecut de unsprezece, iar ea tot mai avea tăria să povestească diverse lucruri din amintirile ei.

Îi spusese Ellei despre Crăciunurile pe care le petrecuseră împreună, pe vremea când Ella era mică și putea să-și amintească fiecare farsă pe care Ella o jucase pe seama surorii și fratelui ei.

În acel an, doar fratele Ellei, însoțit de soție, venise să petreacă sărbătorile cu ei. Fiii lui plecaseră în străinătate cu un grup de prieteni, iar sora Ellei se dusese și ea în vacanță cu familia ei.

Ca de obicei, tatăl Ellei, împreună cu fratele ei, priveau jocul la televizor. Mama ei îi adusese o altă bere și o carafă cu eggnog să o împartă între femei.

Îi umplu mai întâi paharul bunicii, iar apoi îi turnă și Ellei. Marge,

nora ei, o refuză, spunând că băuse destul în seara aceea. Ar fi prefera și ea o bere, dar nu voia să îi rănească sentimentele soacrei sale.

Bărbații tocmai urlau la televizor când ciocănituri răsunară la ușa din față. Toți se priviră uluiți. Nu își puteau imagina cine ar fi putut veni să îi viziteze la ora aceea în seara de Ajun.

Mama Ellei se ridică pentru a se duce să răspundă la ușă, dar tatăl ei îi făcu semn să stea jos că se va ocupa el. Bărbatul privi prin geamul de la ușă să vadă cine ciocănea, dar nu îl recunoscu pe bărbatul care era pe trepte.

Cu toate acestea, se decise să deschidă ușa. Nu îi venea să creadă că un bărbat îmbrăcat atât de bine ar fi venit să îi tâlhărească în seara de Ajun.

— Da? spuse el.

— Bună seara, sunt Mark. Știiu că e târziu, dar aș putea vorbi cu Ella, vă rog?

Dornici să audă cine era la ușă, toți din camera de zi păstraseră tăcerea, iar fratele Ellei tăiase sonorul la televizor. De aceea, Ella auzi limpede vocea lui Mark și se ridică în picioare, numai ca să descopere că acestea îi tremurau.

Femeia nu își putea imagina ce îl adusese pe Mark acolo sau cum de acesta ajunsese acolo. Nu avea adresa părinților ei de la ea.

Ella se îndreptă spre ușa din față, iar tatăl ei se dădu la o parte, șoptindu-i:

— Este cavalerul tău venit pe cal alb, Ella.

După aceea, bărbatul plecă, lăsând-o singură cu Mark.

Ella ar fi vrut să poată spune ceva, dar gura ei nu reușea să formeze cuvinte, iar creierul ei se golise de gânduri. Îl avea pe Mark în fața ochilor și nu avea nici cea mai mică explicație pentru prezența lui.

— Ella, se apropie Mark de ea și o trase în brațele lui, într-o îmbrățișare strânsă.

După aceea, bărbatul continuă:

— Nu am putut sta fără tine. Nici măcar două zile nu au trecut, iar eu deja înnebuneam încetul cu încetul. Am nevoie de tine în viața mea.

Așa cum ai spus tu, pentru totdeauna.

Mark se trase înapoi la distanță de un braț, dar nu îi dădu drumul Ellei. Îi studie femeii chipul, încercând să îi citească gîndurile, și observă că ochii Ellei luceau cu lacrimi nevărsate.

— Sper că nu o să plângi acum, Ella. Nu am crezut că te vei supăra că ți-am luat urma aici, spuse el, vocea lui sunând mai puțin încrezătoare decât de obicei.

— Nu fii bleg, Mark. Desigur că nu mă supăr că ești aici. De ce aș fi? Te-am vrut aici. Dar cum de ai știut cum să ajungi aici? se interesă Ella, cu uluială în glas.

— Am întrebat-o pe Jo, îi răspunse Mark.

Observându-i surpriza, bărbatul își flutură mâna.

— E o poveste lungă, crede-mă. Și chiar nu contează acum. Apropo, te-am întrebat dacă vrei să te măriți cu mine, iar tu nu mi-ai răspuns, spuse el cu reproș.

— M-ai întrebat? Nu am auzit așa ceva. Probabil că e ceva în neregulă cu urechile mele, spuse ea, lovindu-se cu palma peste urechea dreaptă.

— Haide, nu fii rea... Doar am spus pentru totdeauna, nu-i așa? spuse Mark, mângâindu-i chipul.

— Ah, și asta înseamnă că mă ceri de soție? se minună Ella, tachinându-l.

— Ești o fată deșteaptă, Ella. Știi să citești printre rânduri. Haide, nu o fi cea mai romantică cerere în căsătorie, dar te-am cerut cu adevărat de nevastă.

— Dar...

— Oh, la naiba, o întrerupse el. Bine, văd că vrei să spun cuvintele. Le voi spune. Vrei să îmi fi soție?

Ella abia se abține să nu râdă. Vocea lui Mark răsunase plină de mânie și femeia era convinsă că nimeni nu primise o cerere în căsătorie atât de furioasă.

— Bine, Mark, te voi lua de bărbat. Nu este nevoie să te răstești la mine.

Acum, Ella își lăsă râsul să zboare liber, dar Mark i-l opri cu un sărut apăsat. O mulțime de exclamații izbucniră din spatele ei, iar ea avu doar o clipă la dispoziție să își dea seama că întreaga ei familie auzise cuvintele lui Mark, înainte de a uita despre absolut tot.

Când Mark își ridică capul, trupul Ellei deja fremăta. Inima ei îl recunoștea pe Mark ca fiind perechea ei perfectă.

Bărbatul își vârî mâna în buzunar și scoase o cutie mică veche. Îi ridică mai apoi capacul, dând la iveală un inel de logodnă vechi.

— Bunica mea mi-a lăsat acest inel. Și poți fii liniștită, nimeni nu l-a purtat în afara ei, spuse Mark, punând inelul de logodnă pe degetul Ellei.

Ella privi inelul, iar apoi își ridică ochii la Mark, în timp ce lacrimi de fericire îi alunecau pe obraz. Dorința ei de Crăciun se împlinise.

BIOGRAFIA AUTOAREI

Rowena Dawn scrie romane de dragoste, citește cărți polițiste și se uită la comedii. Îi place să se plimbe prin pădure, dar iubește marea la nebunie.

Are o relație de dragoste și ură cu scrisul ei și îl înnebunește pe câinele ei când nu se oprește din scris pentru a-l scoate la plimbare.

De asemenea de Rowena Dawn:

CU DUBLU TĂIȘ – PRIMA Carte din seria Jumătatea Perfectă — eBook, paperback, (audio book – doar în limba engleză)

Ochi în Întuneric (Cartea a Doua din Seria Jumătatea Perfectă).

Atras (Cartea a Treia din Seria Jumătatea Perfectă).

Meg – eBook (Meg La Răscruce de Drumuri), paperback, (audio book – doar în limba engleză – Leap of Faith)

Trezirea Beckăi (Prima Carte din Seria Familiei Winston) – eBook, paperback, (audio book – doar în limba engleză)

Dilema lui Matt (Cartea a Doua din Seria Familia Winston)

Salvarea lui Jay (Cartea a Treia din seria Familia Winston)

Vor fi publicate:

PRINDEREA LUI LILY – Fir viu (Cartea a Patra din seria Familia Winston și seria Jumătatea Perfectă) (ebook, paperback)

Vă mulțumesc că ați citit romanul Bărbatul aproape perfect.

Dacă v-a plăcut, vă rog spuneți-le și prietenilor dumneavoastră despre el sau scrieți o scurtă recenzie.

Reclama din gură în gură este cel mai bun prieten al unui autor și este extrem de apreciată.

Vă mulțumesc,

Rowena Dawn

Did you love Bărbatul aproape perfect? Then you should read Salvarea lui Jay by Rowena Dawn!

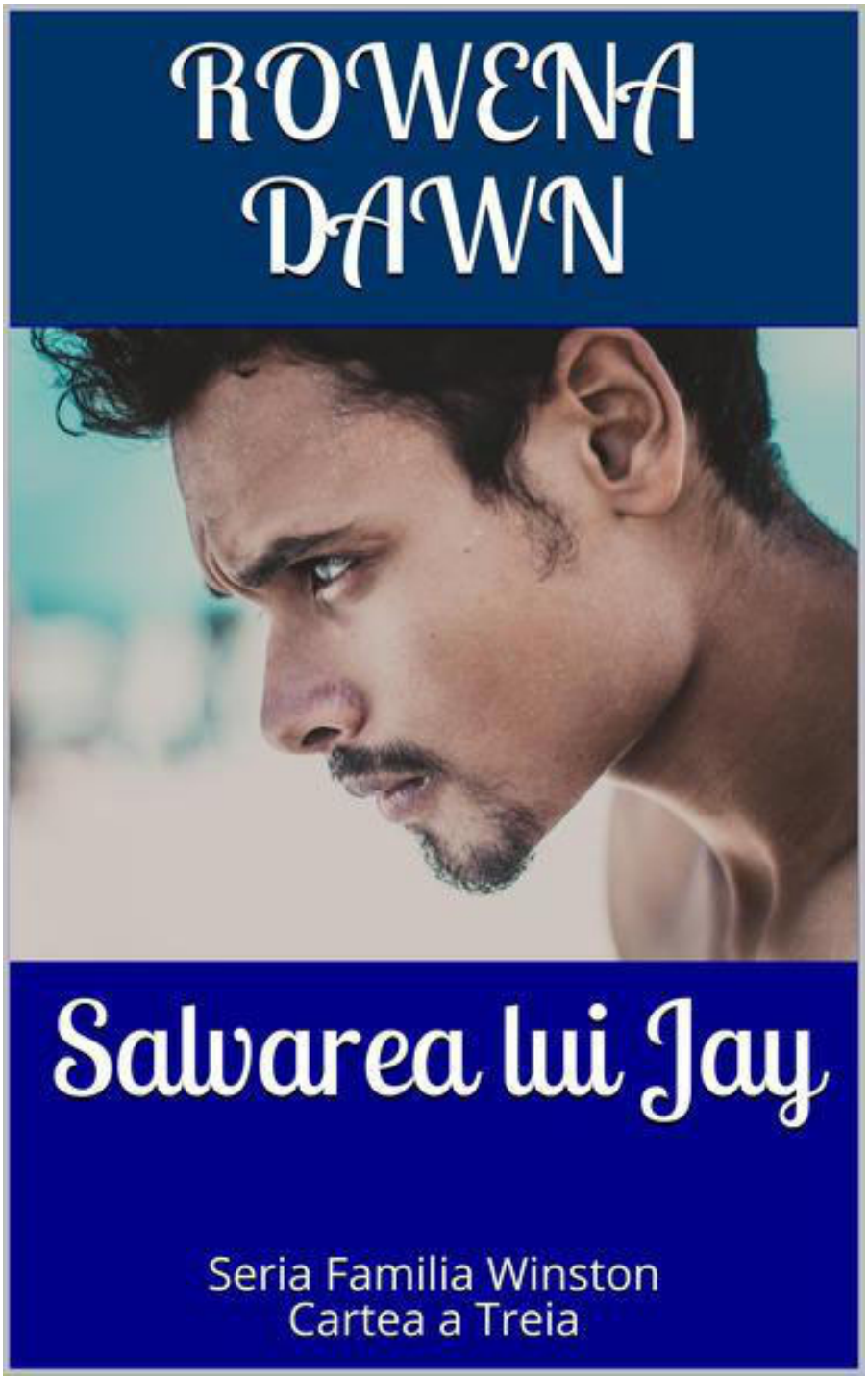

Jay nu dorea decât să se amuze. În schimb, și-a pierdut inima și liniștea sufletească.

Jay nu este un bărbat prea la locul lui. Poate citi mintea oamenilor, deși nu foarte bine și nu întotdeauna. Cu toatea acestea, își folosește talentele pentru a juca cărți și a câștiga.

Din păcate, joacă o dată în plus. Își pierde banii și abia scapă în viață, dar numai pentru că are un înger păzitor. Acum trebuie să decidă dacă ceea ce simte pentru acel înger este recunoștință sau iubire.

Table of Contents

Cover Page
Barbatul Aproape Perfect
Pagina de titlu
Pagina de copyright
Bărbatul aproape perfect
CAPITOLUL UNU
CAPITOLUL DOI
CAPITOLUL TREI
CAPITOLUL PATRU
CAPITOLUL CINCI
CAPITOLUL ȘASE
CAPITOLUL ȘAPTE
CAPITOLUL OPT
CAPITOLUL NOUĂ
CAPITOLUL ZECE
CAPITOLUL UNSPREZECE
CAPITOLUL DOISPREZECE
CAPITOLUL TREISPREZECE
CAPITOLUL PAISPREZECE
CAPITOLUL CINCISPREZECE
CAPITOLUL ȘAISPREZECE
CAPITOLUL ȘAPTESPREZECE
CAPITOLUL OPTSPREZECE
BIOGRAFIA AUTOAREI
Further Reading: Salvarea lui Jay